1469

BIBL. UNIV. ... 3 C

M 1469

M 1469

300

Ad Elisabetham Angelicis Virginem.

Pallas, Juno, Venus nemo esse in fratribus, dee
Dixerunt: forma cum fuit illa tua,
Victor formosas, si tu Dea quarta fuisses,
Vicisses reliquas, o Dea pulchra Deas.
Juno fecundo, Pallas quia bellida, Phœbus
Quia Dea vacha Veneris: sed Dea tamen
fores.

AD R. BVRCH.

Ad Lanam Pharmacopolam.

Dulcia cum vendas, cur non et amara morsum?
In rebus dulcibus ille latet.
Eadem gratis quando das, cum vendis amara
Cur non das, quæ dat munda, lucra cave.
Dulcia multa placent, sapiunt delecta palato:
Pharmaca quæ præbet vestra taberna juvat.
Unum si vendas simul aut donabis amorem
Nil poterit majus morsibus esse tuis.
Nam multi veniunt, et emant quod vendere non vis:
Inuciti sed quæ pharmaca vendis emunt.

Ad eandem.

Pulchra es, dulce canis, citharæ ac testudine lucis
Et mire docta flamina pingis acu:
Cum tam sis prudens et circum perdita fuella,
Certe cupidari non male dona potes.

De Cane Lidia.

Dum vixit timidos latratu prodere fures
Atq; Vagos saurras unica cura fuit:
Sed (gens grata) procis ad dominam cum forte venirent,
Furtivi ora tenens fautor amoris erat,
His bona de causis et bonus hunc tempore amor
Sic placuit domino, sic placuit domine.

Ad Bellam.

Basium mihi quando das, coactum
Te dicis dare Bella, nec recusas
Tamen; da mihi sic amica noctem,
Et dicas dare te licet coactam.

Ad Antoniam.

Ut sit nigra tibi facies Antonia, et ut sit
Quis locus in gremiis dilectore niger,
Omnibus una tamen quod sis pulcherrima nunc
Formag vix similis dicis ulla tua est.

quare hoc? quod coloris sit constantissimi
et quod
Hic solet semper per prima esse domus.
Ergo quæ sequitur de te sententia vera est
Et tu nam jure bono non nisi ipse places.
Quod quam nigra sim tam dira forma ocu
jubet,
Candida quod facie, at moribus, ore, fide.

De Puella Pistrice.

Panis vendere vult puella pistrix,
Et clamat calidos bonos, recentes,
Omnes ut veniant quam ad tabernam.
Quam si cælidam bonam et recentem
Si vellent quam ad tabernam
Statim vendere vult puella pistrix.

De Puella quæ claves amisserat.

Clavibus amissis lachrymas effundit a
maras,
Et furti auricam suspicione gravat.
Condolet Euphrosyne carce mi sweety amice,
Marrorem gravem quidnet dicte levat.
Illa nihil curitas, sed (Ah Eas) exclamat amice,
Quin potius causa sit tibi cura mea.

Ad Rhodiam de somnio.

Hesterna quievi dum te sopor irruebat,
Et somni obscuro carcere clausus eram,
Nescio quæ lecto mihi de te somnia nostro
inplerunt lepidis inumeris bonis.
Dicere si fas est. corte vicina jacenti
Et lateri laeva es conterminus latus.
Gaudebam. Veneris meæ pia sacra parabam:
At decuit fusus quam fuerim orta dies.
Nam postquam soporis a somno aurora resolvit
Lucem stellas et sine fruge soles.
Verum quicquid id est mi dilectare videris,
Et misereris non tu at spumes et inania
juvant.

De Cornelia.

Cornelium quod amem, vel amet Cornelia
quod me,
Tam mirum est quam quod corpora
amant animas.
Corpus ego, illa anima est, eadem mea corpus,
ego idem,
Mea anima? anne amor hoc mutuus
amare facit?

869 Ex Petrarcha

Tam sunt lato nonnulla animalia visu
Vt solis radios intrepida aspiciant:
Sunt et quæ lucem fugiant, aut cernere dicendi.
Sed sub obscura tempora noctis amant.
Sunt quæ flammæ splendore pulsa ferri
quantur
Alis illigitid dulce latere putant,
Sed misere: nam quæ delectat lumina flamma
Diuersa effectu mors eadē ipsa premit.
Ex istis ego sum: nam me fugere puellæ
Splendorem infirmi sufficiens animi
Nec me pertinui expellunt mihi tempora horæ
Ne loca turbatus per trepidus fugiam
Fata volunt ego vt sub primis semper amori
persanarer ferri in edito cyparisso.

Ex eodem.

Anne amor? at si non amor est quod sentio
Quidnam est?
Si bonus est, quare nemo illo immitior? at si
Pravus est animum dulcis ut ésca juvat?
Sime ipsum inscio flammis conflictibus, unde
Maror, continuis vetag cum lachrymis?

Si juvat ipse dolor quid conqueror? ut mihi cunctis
Qui faciem lachrymis, si mihi pœna placet?
Qui tantum ô mors vivea pétes, finem ego tecum
Scitio: qui in dulci vivere dulce mala est?
At si tormentis se sublicit ipsa voluntas
Quid queror? a me ipso cura petenda venit.
Sic ego per dubias ventis spumantibus undas
Fragili multo sub duce navis vehor:
Consiliis vana, sed amissa erroribus ut nec
Quid noceat, nec quid me juvet, ipse fiam.

Ex eodem.

Pax et amicitiæ nulla mihi sede paratæ;
Et si bella velim non habeo unde gerā.
Et metuo et spero, frenumti longior æqui:
Sydera prima petens hæreo fixus humi.
Nil teneo, nil possideo, tamen omnia desuno
Amplector mundus quod spatiosq habet.
Sævus in obscuro me cæcat ditior hostis,
Claudere qui cum nitro qui reserare valet.
Et cum non cupiat dominā me jure tenere,
Vincla tamen non vult solvere ne fugiam.
Cum crudelis amor vita privare jacentem
Nolit, non timeo is vivere me patitur.

Absq; oculis video, et amoribus ardeo non
Ex lingua et labris dulcia verba sonat.
Vivere dulce mihi, moriendi pascor amore;
Vt vivam, vel moriar, quaero frequenter
hoc opus.
Dum video quaecunq; alibi, me fervidus odit
Video flens. Lachrymae post mihi dulces.
Nec mihi vita placet, nec mors, simul
utraq; grata est;
Nostra placet, sed nisi displicet illa tamen.
Conditione vetor dubia hab. ô femina pectus
Tu mihi causa boni tu mihi causa mali.

GVLIELMI CANTERI.

De Amore ex Petrarcha.

Quod si sit Amor est; quid me amare pudebit?
Sin aliquid; quaero qualiquid esse potest?
Si bonus; unde malos effectus credis oriri?
Sin malus; unde ferax copia mellis abest?
Sive volens uror; quorsum haec lamenta dolores?
Sive aliter; nunquid plangere profuerit?
O mors, o viva, malum non illacrabile, sive
Non consensus adest, quomodo tanta potes?
Sin consensus adest, non recte conqueror amens.
Sub Zephiris ventis in mare pergit ager.
Dorso maris vectoris egens incerta fertur
ferentis,
Plenus et erroris, mentis tam vacuus,
Vt non quid cupiam, dicere mihi sive facere queam.
Ipsa loquar tacuam, vestus et ipsa nova.

De ipso ex eodem.

Tam fortis quidam pallet animalia visu
Fit, fabula ut possint lumina conficere.
Ut quaedam lucis quoniam rem non patientis,
Vix prodire, nisi Sole cadente, solent.
Sic nonnulla boni desiderio semel icta,
Dum splendore volunt ignis inesta fruis,
Ardoris vivos alias mox effugiuntur.
Proh dolor! extremus hic mihi restat iste gradus.
Nec domina lucem valeo sustinere nitentis,
Nec tenebras, vel me tempora sera tegunt.
Ergo non firmis illam contemplor ocellis
Et fiat in ardorem mi prosiare meum.

IANI GRVTERI.

Vt te cerno tuis intexere crinibus aurum
Ipsum in varios flectere deinde modos:
Obstupui; Et ganam mihi cernere visus Arabiæ;
Vsq adeo omnis erat ars minor arte tua.
Vt tamen inde tibi capiar dare basia, tuq
Ex oculis cursu præcipitante fugis:
Esse mihi Ixion, subter Junone videbar
Amplexus nubem, sed sine nube tui.
Ast ut tandem aliquos de vertice tolla revellis
Jtq mihi armillas imperiosa facis:
Ast ut tan
Armillas, quibus haud dextram lævamq ligarer,
Sed pectinum hinc armum, sed genitalem inde pedi:
Visa mihi Venus es, transferre retia, quæris te
Cum Mauorte tuo, sperat ante Faber.
Et miraris adhuc cur non quæq dotibus valeris
Harmonyne verum unq, Minerua Venus.
Ocellis ejus.

Ah quid vos Oculi esse? quid vos,
Quid vos esse Oculi fatum? anne gemmas
Omnis gemmiferas mage? anne stellas flammas
Stellis stelliferas mage? anne Diuas
Et flammis flammiferis mage? anne stellas

Diuis Diuiferas mage? anne Cœlum
Cœlis cœliferos mage? imo nil, nil
Horum nil Oculi estis: estis ex his
Quiddam compositum cui arte fuse
Cui fuse studio profecto nulla,
Nulla, unquam queat antetferre gemma,
Nulla unquam queat antetferre flamma
Nulla unquam queat antetferre stella,
Nulla unquam queat antetferre Diua
Nullum unquam queat antetferre Cœlum
Non si se simul hæc omnia cuncta
Confundant bene mixta, in unum.
Amor spectra clamas.
Vt perdi tot Amor cernit, nec simplice morte,
Harmonyes oculos qui tueretur hyra,
Indoluit juvenum tragos tot ubiq virorum,
Hos, aliqua cupidus præfecit, ne nota,
Ergo quid? Harmonyne nigro os velatur amictu,
Funerei cunctis signa cauenda mali.
Consilium fuerat, sed non tamen utile mundo,
Vt pote dum etiam qui sine fine ruat.
Tota juventa quidem clare satis undiq cernit
Funerei sibimet cauenda signa mali.
Imo tota juventa satis clare undiq centum
Harmonyes oculis horret inesse nices.

De Harmonyn.

Aspicient alii bis senis mensibus annus
Pigra suos subeat dum duodena rotat:
Et modo cos spicibus ver aut autumnus inaurat;
Et modo vasta hyemps aegat hiemps nivis.
Quatuor hae annis junctum mihi tempora praestat
Quotidie Harmonyen, Solfine Sole, caput.
Halitus ambrosii simul oris pandimur ac vox;
In me floriferi gaudia Veris agunt.
Fratos quoties lima dirigit occllos;
Triste canis sidus sentio triste Nepae.
Verum ubi soma jnus cernuntur roscida, verum
Vt mihi crinita fundimur ora coma;
An non Autumno Autumnus locupletior omni
Alibi ter fausto sub mea jura fluit?

Ad eandem.

Qualiter argenti Solis gemmata quadriga,
Vt subit hiberni pallida signa Capri,
Sic tamen humano generi sua lumina prodit
Splendet et Eois Hesperiis, plagis:
Haud secus ingeritur cuncti Bona frontis imago
Hinc locis, radios suppeditata suos.
Verum ubi jam Titan hibernet, tum Bnostra profecto
Tantillo nunquam membra calore fruit.

At quo Nympha procul magis à te separor hoc me
Hoc magis me Cancri Zona fusta cogit.

Eidem.

8

Jam fluxit fatcor mihi per annos
Pigras dura nimis, nec ulla vox et
Vna guttam Harmonyne sui propinas.
Hoc ipso tamen haec te fecit ardor
Quon forma almitie nota excitati.
Quem tanto altius acriusq crescit
Vt bij qualiter, aut Cancinus ardna
Vortorum quibus incubant flabella.
Imo milli mihi licet per annos
Pigras dura nimis, nec ulla vox sit
Vna guttam, Harmonyne sui propinis;
Hoc ipso tamen haud te fecit ignis
Quem forma almitie mero excitati:
Sed tanto altius acriusq crescit,
Vt bij qualiter aut Cancinus ardna,
Vortorum quibus incubant flabella.
Quod si jam faciant Dei Deaq
Sic ardor: tuo seruetur extra,
Sic ardore tuo seruetur intus

Vt vita ipsa est omnis in rapt. orem,
Ac Totus humanam repente subrisi;
Quam filix fovit ac beatus ardor.
Nam si deinq post faces regalis
Ipse adscribebat Hercules Olympo;
Nec factus Deus antea, Aesculapi is.
Quam te fulmine Jupiter fecerit:
Quis non quaeso etiam ipse, quaeso quis non
Supremo fieri ipse ab igne Phanix!

Harmo/yna.

Ah! sibi quid voluit dictum, cum Nympha, crearit
Cultorem usq adeo mecum in arte tuum.
Quidnec sibi voluit, gemino cum lumine fantas
Observare tui jussit honoris opes.
Quin ego debueram, digne ut canerem, Maroni
Maeonidaq aliquid grandius ore loqui.
Debueram imo alios assumere corporis artus,
Quo proprius possis quo melius colli.
Debueram fieri Lyncoeus simul et simul Argus
Nec minus et octo lucis lumina habere pedis.
Debueram fieri cum Geryone ille, trilorpori;
Sic ut cuncta tamen membra forent oculi.
Aut potius nusci debebam corpore vasto,
Tityrum in unum tunc quod abire oculum.

Et alterum illo custo ad quem oculos vertent cis
Te mundi interior vidi piam illum Oculum?
Illum Oculum mundi, quem propter mundus in orbes
Pendet ut ovi tuo fas propior fruis.

Capiti Dominae.

O quodtam meditor, caput, multima
Te dignum tibi? quod decus decori
Regicom praeco tuo? es quidem Capita
Nostra tu caput: ast illum proprio
Naturae quod es officina jurchim
Thesauros alto coelites reservat
Quos a mille retro peperit annis:
Ornatus ubi nubiles parentes,
Quos per mille dehinc rependit annos.
Oris namq ego gratiam fusilli
Linguae namq ego gratiam disertae,
Nasi namq ego gratiam fugaci,
Frontis namq ego gratiam arcuatae,
Qua tandem exsequar elocutione?
Aut quo quaeso oculos canore fratris,
Aut quo quaeso genas ore sorores,
Aut quo quaeso labrum mite gemellum,

Nec non decorum ebur, rubras, et auris
Digne magnificent unicis capillis,
Qui cantor minus audito dissentis?
Longis, dicidui, fabris capillis
Et tentor quibus ille et illa virtus
Et ferri genus omne vincat, omnes
Et vincat chalybis tenacitatis;
Post vixi Adamas secandus exhz:
Vix: sed floribus haud opus capillis
Tam mollibus inquio, aut duris
Vt non totam hominum Rhodo, sed ipsorum
Divorum quoq vineiam aut propagem:
Id hercle Baretius implicatius,
Quam, quondam Venerem suo ab arte Martis
Concubit. Pater ille vetus claudus.
Nam sic haud dubie est, Dei Deaq
Quandocunq periculum suarum
Mox fecisse volent potentiarum,
Sustinebunt omnipotis catenam
Et celebrem solum ad usq floruletum
Cunctis conspicere corporum grauabunt;
Illam si vox alia parum forsan
Queruit materiae, e nitoris capillis
Quam nostra Harmosyna; haud modo Tonantem
Non ad sua crepera rubent ruina:
Sed, rumpunq medio catena risu,
Omnes fulmen caput ac Iodet refundit
In terram male praeclusus localit.

De Harmosyna capillo.

In rerum natura homine haud inutilius alio
Ipse probo simplex quem ligat aere animus.

Harmosyne.

Fingere te volui cera: sed cera liquescit
Igne; nec in longum servat aprilis decus.
Fingere te volui cedro: sed et illa securim
Materies metuit fumificos q rogos.
Fingere te volui non uno marmore: marmor
Tale sed hinc Boreas, hinc Caprificus intrius.
Fingere te volui nitido flavo q metallo.
Hinc at item aerugo livida furq nocet.
Fingere te volui mansuro Adamante: cruor.
Duritiem hircino perdit et ipse suum.
Ergo meo restat corde incidatis imago
Plus quam perpetuis, Harmosynilla, notis.
Illud enim igne suo sic indurauit Amorum
Dux, ut obesse ipsi nulla elementa queant;

Non si aether si flamma omnis spiritus in unū
ferrum flat ei fai et hostis agna.
Num nō tibi sacrile gisticet quid lux mea dextra
Excubias protegrex agit ipse Deūm.

Ad Aurelian.

Incassum properas ter turpis Aurelia: nullus
Harmosynes sparset hac tibi sedi locus
Tene coma sacram calam calcare? capillis
Tene ardore meō collutulare pede?
Hoic habitare Dicae tantum mallisq parentes;
Alituum canor, Virginesq; ardor.
Sed fodes Baccede palam: nam toxica ventri
Tantum aberit vultus conciliare tuo:
Vt contra, virus cogare refundere, quote
Ingenii scabies nolvit esse lepram.
Sed quid? an auditis fugis his? fugis hercule.
verum
Nonquia spurcari res odiosa tibi est:
Ast magis quia Domine lateri quam proxima
Vultu
Plus minus adspicias visa Minerva Dea est.

In Ilsam.

Cur tibi clausa die longus est, cur nocte pa,
tet?
Cur? nisi quod Veneri nocte dies litas.

Ad Harmosynen.

Quaeris me Harmosyne, tui quid esse
Credam maxime amabili atq; dium?
Sunt isti gemini profecto Oculi.
Vin et scire, tibi esse quid secundum?
Sunt iidem gemini profecto Oculi.
Credam maxime amabile atq; dium?
Vin' et scire tui esse tertium quid
Credam maxime amabile atq; dium?
Sidem sunt gemini profecto Oculi.
Vin' et scire tui quid esse quartum
Credam maxime amabile atq; dium?
Sunt iidem gemini profecto Oculi.
Quin hos nominitare jus et aequum est
Si quintum rogas, rogasq; sextum,
Si cunctos numeros rogis, superq;
Quam possit numerare calculator
In tantum omnia fuere sunt tui isti Oculi:
Sedes nempe pudoris atq; Pacis
Sedes nempe Leporis atq; Linguae;
Totiusq; adeo ultimo Sedes
Magnarum quoq; Solitum: imo sedes
Totius, simul Orbis atq; Coli.

Sedes Harmoſyne illices Ocelli
Ibi, inquam Harmoſyne illices Ocelli,
Sedes ſunt ſimul Orbis atq; Cæli:
Sunt ſedes ſimul Orbis atq; Cæli
Imò ſunt ſimul Orbis atq; Cœlum.

De Harmoſyne

Cernere ubi Harmoſynã eſt, cerno oũ: ubi omnia cerno

Nec tamen Harmoſynam eſt cernere, cerno nihil.

Hoc eſt quæ modo Lyncea me fecit et fecit strigem

Prima, mox una Tireſiam me facit.
Non male, ſi ſit rem Lyncem, Strigemve et Strigem
Sed non tam rara conſpicienda venit.
Vt magis Tireſias mirabar Phineus vocari:
Tunc quoq; ubi Lynceus, tunc Aquon ubi
Strigem ago.

Anforba ſſe ſibis, reſpire mellſmuta tantæ
Parvula quod meritis non poteſ æqua Deæ. 14
Ah nec ideo muſſes! quia ſi ipſam à nomine fas eſt
Laudari, quam cui ſic ſatis oris erit:
Omnes ad ſummum merito taceamus ab imo
Vſque adeo hæc fandi vis abit omnis ineſt.
Quin illam ſumam, quin illam dicimus imi,
Ille uti nos videat omnia, poſſe nihil.

Ad Harmoſynen.

Tallor, an ideirco vincta eſt roma dimittat
Vt liqueas quanto ſplendeat illa magis. (amans

Zephyri mors. imitatio Scaligerana.

Quid rear? Zephyrus Domina circumvolat aſyla,
Ipſius movet turgida bella ſipho.
Nec ſentis: interius quod ebur venerabile colli
Circuit, aſperſit Baſia ferre genis.
Indignum facinus! tantos indigniusAbaca
Pene ultro fieri quod ſinat ipſa ſibi.
Me miſerum! frontis turbit lenis error eboream.
Adverſa diſjiciat ſerica vela comis?
Lumina non notet? meritis nihil oſcula carpat?
Præcipue, ille domi cui ſua Chloris adeſt?

ſunderet annis opis:
Quid nunc in dumis altis illa poetria ceſſas
Tenſus Elyſe iſtud nec genitale canis?
At tibi jam modo erant linguæ vocalia plectra
Decenda citis nocte dieq; modis:
Cum tibi tam ipſa, etiam ipſius vultus arcbat
Quotquot ex magno fulmina nata mari.

Ne sed enim eiusdem Patriæ, eorundemq; sacrorum,
Et quem nobilitat prodigiosa fides.
Hactenus unctorem vix dum simplice visus.
Vix aversum, Harmosynes lumine cepit Iovis.
Sed quid? an hæc ipsi cedunt impune, quod ossa
Perfricto impasti de nullius ore pudor?
Si sic; eu quot me feriem: reverentia nil quæ
Impediat, tangam quin modo labra labris.
Ah anime, ah deside animi, ah desiste. fit ignis
Fit pyra, fit bustum pennipes: ille procus.

Georg. Mich. Lingelsheimio in natalem Friderici filii.

Cum tibi Lingelsheimi casia sit fallacia fandi
Una fui quam fert muneris una Venus:
Cumq; tua mores eadem illa asslavit Amatæ,
Nec minus et formæ vatia vimina Veris:
Iure etiam, vobis qui nunc nodo tibillas infumus
Purpureo Veneris nascitur ille puer.
Ingenii doctrina ac virtute ominat idem,
Et tibi sibi Venerem mox fore mox suum.
Hoc ita, ad se oculos quo ducat ubiq; bonorum,
Sicut eos ad se ducit uterq; parens.

Ad Hannonem.

Dum sic scatio cor meum capillis
Viscatim implicitum tuis, ut in le
Vix jam posset abire, cogeretur
Illuc sin fuere quum cultum universum;
Te supplex adeo rogo ne cor
Fit Marsya. Non ioci, inquis; atq;
Extractum manibus tuis repente
Transfers in oreminum intimum. ah cor, ah cor,
An in pyxidem mis ex ebore. jam ter
Imo jam quater amplius beasti,
Quam nuper pectora pectine. Quippe
Denudabere non modo utem, alter
Tanquam Marsya, spolipis; sed una
Jam Crystallus ens gelu madum,
Obsignis brave quo prius saporat.
Dilecta Domina mane sanem cor,
Oduragi ibi; nec tibi voluntas
Sit transfem alio impiavorem
Ne sedem male nactus ipse clames
Quarens antidotum incidi in venenum.

Ad Eandem.

Illum felicem verum rimas limine anti
Cui tua vox cupido suavis in aure sonat!

Bis mace felicem scieung. veraec tuen
Enthea fas forma lumine mira tua.
Ter mace felicem, cum quo tua cedere dulcis
Nec aliquando neoat vinnula pinqua oos.
Bis decies mace felicem tanoi oscula aoresti
Cui tua sive manus sive mamilla potest.
Jam at felicem quoties numerabile nulli osto,
In partem accipies quem pudibunda ton.
Vtq; tui adflatus. Jonitrali numinis aura
Mox animam, Bacchi more parentis, aoat:
Nec tamen, hoc damnum morti solabitur, usqua
Non fato poterat quod poliore moi:
Invideatq; ipsi totus simul orbis et optet
Sed frustra similis posse perire modo.

Harmosyne.

Distinctos lepide gemmis auroq; capillos
Pileolo aptasti. Nympha serena, meo.
Sed tamen illa eadem collo quo vincula nectis:
Cruribus illa eadem nectis, et ulna manu.
Sic tibi non captivus ego tantummodo, verum
Illud idem toto fiet in orbe palam.
Quid vetuit signum imperii tam nobile? certe
Pauperiet non est nulla timenda Dea.
Perpetuumq; idem Coma plena manebit, abito
Quamvis ter tanto vincula vinca foras!
Eveniet cunctis sua sapcit hec summa terris,
Nil de Sole perit, totus et ipse sui est.

S

Quid quod pticontas peluco sua semper abundet,
Astra licet pascat hesperiusq; Deus,
Sic redeat quamvis animantibus omnibus aer,
Ista diat innumeras unica flamma faces;
Aer ipse tibi constat; sibi constat et ignis,
Majestas proprie scilicet ista tua:
Nec dum deficiat tete, Harmosynilla, creare
Que valeat anima cuncta elementa tua:
Te te inquam, cui de majestate, Deorum
Majestas cinctur perpetuataq; decus.

Harmosyna.

Ah utinam propere redeat illudo, propinet
Harmosyne, nostris par oculorum oculis!
Par calorum, animus mihi quo cordisq; medulla,
Mentq; retinoeni semina cuncta fruiet.
Nam dubito vivor; nam dum subducitur illud
Harmosyne nostris par oculorum oculis.
Qui prius Ambrosia vivebam ac Nectare, nunc en
Deficio, sitio, deficioq; fame. Cant
Hoeq; et eolagrius. heu, mace quo sitis, aqua
Nectaris ante cui copia est Ambrosiae.

Sors amantum.

Omee tam mihi sors erat noverca,
Tristis, terribilis, duplex noverca;
Vt nunquam foret nitueq; ocelles

16

Quales Dominas duos ocellos.
Hi me vinxerat Thias malorum,
Vt nox nulla globum regnarit orbis,
Vt lux nulla globum regnaret orbis.
Quin exebrit tacita palamq; votis
Optarem mihi mille mille mortes,
Quæ finem facerent gravi dolori.
Nec per singula me perire membra
Tot horis sinerent cadaverosum.
Absens quæ mihi facta mater est Sors,
Manibus, pacifero, pacipotens, benigna mater,
Et semper dedit mihi ocellos,
In quos vitæq; mortq; nostra pendet,
Non lux ulla globum regnavit orbis,
Non nox ulla globum regnavit orbis,
Quin exebris tacite palamq; votis,
Optarem mihi mille mille vitas,
Ne tot gaudia nostra, tot triumphos
Vnum unquam male dissiparet unum.

Cor mutatum in effigiem amatæ.

Ex quo cor adamantini rigoris,
Imo plus quam adamantini rigoris,
Vix tandem Harmosyna mihi severis
Perfregit jaculis ocellorum;
Ipsius quoq; item foro figuram
Inscalpam pectoris dolentis imo.
Ne ut nil habeat decoris in se,
In se viva habeat nihil decoris,
Illic quod graphice videre non sit.
Quid mihi cum meæ pectora medullæ
Æque uni violenter usq; cum jam
Absens longius est, entia quam si?
Se nostris oculis daret videndam?
Nimirum illud hera silens agalma,
Scitus quod sibi jam occupavit omne
Vires non minus obtinet nocendi,
Quam præsens Domina, imo et hunc venena
Successu nihilo modestiore
Et fundit simul et simul refundit.
Fallorne? an quoq; se meo quondam
Narcisso quem colere eodem
Torquebat Dominum, ipsequo solebat
Torquere ante viros fœminasq;.

Ad Harmosynen.

Ti primum ut vidi Harmosyne vel lumine Coo
Condita eras oculos condita eras labra.
Dein ut Zephyrus parte una Aprovit. ut
Sum Veneris visus vultus videre Deæ.
Mox et ubi faciem libras vel ei mihi pari
Cernere das formæ tot nova mira novæ:

Clamavi attonitus; non tu Harmonyne Deus ipse
Stille oculis Veneres sunt tibi, mille labris.
Stille in quam Veneres fauit minimissima quaq;
Illuc etiam Veneres quas Veneri addat Iubar.

Naufragii metus.

Nunc hominum certe vivo ille miserrimus horum
Nunc in perpetuum perdita vita modo est.
Proxima compositis intrabam littora velis,
Radebat salum remus hic, illic solum.
Cum medium Zephyrus malo discrepitat ab Euro
Turbida rursus agor & simul acta Fide.
Hex quanto latis tonitrua undiq; mugit Olympo!
Non parvo quam nox incubat atra mari!
Omnia sunt fluctus quae contuor omnia nymbi,
Flamma nec Harmonyes quae videt ulla micat.
Oacie semper ripis, cali, Astra, Quiritis,
Nunc mihi de vobis luceat ulla facem!
Vna facem mihi nunc de vobis luceat una
Quae partus vigilat non meatur hora!
Pro grecis certe non habent omnia cali
Numina, cum poenas Troja cremanda dabat.

In Buculam Myronis.

Ecce meum simum fovet amica bucca: Myronis
Haec: sed linguam non dolor: omnis habet.
Naturae dedit hoc: ne posthuma diceret aetas,
Artificem artificum fidelior ipse Deam.

Me viva similem voluit non fingere vivam
Sustollens raptim dedala cella Myron.
Vt fit forte bovem pereat genus omne, novandae
Exemplar Sutter, stirpis habere queant.

III.

Me vide: buculam simum sculptoris ahena Myronis
Cui nihil ad vitam vox nisi viva deest.
Si mugire deest, quam nolo fremere summi
Cultellum artificis ni fatiale deus.
Nam quid ego quaeso, quid buculae quaeso Myronis
Mugitum? credunt me mugire boves.
Quin ego (pro monstro miseram nisi feta trahere)
Ederim humanos garrula tota sonos.

IV.

Me sine voce Myron fixit non ears quod eandem
Illi e difficili suppeditare queat.
Mugitum sed enim bove quot cientis putabat
Plus artis mutam fingere posse bovem.

Harmonyna.

Prodigium est Circe, verbo quod simplice, monstra
In nova quadrupedum verterit illa vires.
Sic etiam ut fictis privatae voce priores,
Totus eis hominum sensus et aura foret.
Aut quam prodigium te majus eis, ô mea! per quam
Nicta oculi mentis versa figura mea.

Per quã nil extra sumus nec homo, id quia, quod habuit
Vera quidem sunt illa, verius homo.

DANIELIS HEINSI.

In Codrum.

Nuper basia nostra, nostra nuper
Legit basia Codrus, et reposti
Subrisit labellis molliores.
Et mel Cythereis et Venerum amoris,
Sed blandum nimis et nimis suave,
Dixit basia nostra et negat talis
Optavit sibi oscillationes.
Ut postquam mea basia et lepores,
Et totos bibit imbibitq amores,
Ortire callidulam amabilemq,
Vestram scilicet optimam Dionen,
Blandum posceret basium jocosq
Cepit mollior: immimusq totis
Risit Cythia diuidens labellis.
Sed post basia multa multa tandem,
Post tot basia rursus illa et illa,
Venter huic tumidusq turgidusq
Paucis post superis fuit dictus.

Pinna dicibulus suavitatis

O ipso quoq doctior magistro:
Qui non Codia modo genasq et ora,
Sed ventrem quoq basiis lacessit.

In obitum Francisci Raphelingii.

Aspicis angustam tumuli sit tollat sedem,
Lenis terram vertice,
Exiguo gravidam gremio quae possidet umbram,
Manesq nobilis, procul
Hinc fugat, cui secretum cura et cui gloria rerum
Vortosa pectus erigit:
Virtuti patet ille locus, soli beatus
Sacer modestiae vacat.
Virtutum dominus et: jacet hic Raphelingius hospes,
Ingentis Europae decus.
Cui Phoebus Aurora suos edisserere soli-
Permiserat lutinos sonos.
Eoasq domi residens transvexit honores,
Cognitus licet
Cum patriis Batavis Arabas confudit et Indos.
Erede hospes, ipse qui fuit
Sol orions nobis, linguaq orientis ab orbe
Transvexit, occidit tamen.

In Christoph. Rappelingium quibus dropsis laborantis.

Fatis, Victor, feroci Numinum,
Semper minorum legibus mentem gere.
Horum procellis usq; et immiti fato
Circumredundans horret humanum mare:
Sortisq; vento turba mobilis sumus.
Colles minaces spondet æternum Dei
Dirigitur ejus impotens casum,
Damnat in nos et foret licentia.
Ille imminentis omnibus fati manus
Regressus arte, quæ perennibus votis
Fœcunditatis data, vitiis omnium est,
Quo cuncta recti factoris vigor rapit
Deum ad altaris impetus trahit foret;
Hic inter emptus fluctibus jacet tuis,
Suumq; fecit secum infelix mare,
Undis ab ipsis quas ereverit obrutus.
Vivax portus, Venter, et fluctus fuit.
Sui vixit hospes, et comes mali,
Longis ab undis inter undas occidit.

Aliud ejusdem argumenti.

Quid procul hybernis agitatas fluctibus undas
Et meruis dubias æquoris ire vias? 20
Oceani domos, et Nerei tristia regna,
Horrida dum Ventis æquora tollit hyems.
Qui jacet his, secum propriam tulit ab miser undas,
Et mare quo periit obrutus ipse fuit.
Ipse sibi, misere, unda fuit pelagus Viator,
Ing ut ero fluctus et sua fata tulit.
Sic, licet in terris, undas tulit ille, solor
In medio medias occidit inter aquas.

FED. IANOTI

Amor fatuus

Nisi fallit
Amor
Humana
Fabula
Nec tale
Inepti
Hæc esse
Mortale
Primum
Amoribus
Et lachrymis
Mentis
Solutibus
Risisse
Ridebunt

Humanis
Quin et
Humana
Quæ
Ingenua
Ut
Omnino
Sed hæc
Quod
Improbum
In hæc redimatis
In quæis

LIPSI.

Ex Libro III. Ant. Lect. 21.

Iste procul cure durum genus: iste labores
Vite huic nato non fecit ingenio:
Ille iuvat domine vultum pendere superbum,
Et blandis oculos fallere imaginibus:
Ille juvat nimbos, et magnos nare per ignes:
Tu pura hec flavis addis mirum cynthie.
Per vias sanctas fuisse, hic per sua mater opaca
Quales si vitas rarus quoq; habitus est
Jasminis virida nodat cacumina hasta
Non secum non una etiam hec corde moratur
Sed sola inspectat pallida virgo tuba. Ut
Nec spectes inimicis a civibus oppugnata.
Solus esse animus Gallia maxima suus.
At tu, si sapias, bos fructus dulcis opis vite
Elige et adversis pone modum studiis.
Nam velut in tenera rosa vix prima diluxit
Languida collapsis deficit foliis:
Sic nobis dubia rapiuntur gaudia vite.
Ipsi, crede mihi, mors est breves, vivere longe.

Ibidem.

Iste procul Nymphas, fallax gens, iste pallor
Vita salubrem nato non fecit ingenio:

Ille juvat vultum pendere superbum
Et varijs animum fallere ab histonijs:
Ille juvat aspectus nubium languescere lychnos
Tu puer hec flavis addis mirum cynthie.
Tertia Gallo prima fuit per saxa Apollo.
Bis tibi per puro fuit Minerva mihi.
Lucida si vitae vultus mortalibus ires
Fascinatis lauri tristis caput foliis,
Non crimen, non nox esset, et grande nefas
Simplicibus nivalis pulsa intemperie genis.
Extremis labiis dei ab artibus expugnata
Solus esse animus Gallia maxima suus.
At tu, si sapis, bis terris impune dive vitam
Aspirofama, et hymnis pone modum studijs.
Nam velut hec folia aridellam
Sic nobis dubia labuntur tempora vitae;
Deinde, quas rerum est dispersa, dispice
Ipsi, crede mihi, mors est breves, vivere longe.

IANI LERNUTI
OCELLI
Carm. I.

III, 114

Quis ista oculis insanabilis tuis
Divina recepisset? Jos amat? et maris
Cessante et aevi, vobra nigris
Tela superabilis eripuisset?

Seductus Verbis Numinis seu quibus
Ductus illecebris aut sui immemor
Consilii iste? an Jovem rogavit
Et Jovem rogat, et relictus
Jamque rursus negatas dolis
Solvi oportuit, ut sui
Cum tactus inopinato cupidinem
Sensisset. Jliadem? an Quirinum
Cunam decora Cypridi, ac facis
Alma surgens aurea, pictaeque insidens
Volucrida Cnidi, nube Veneris
Tinguem, quae vicinus meta?

Vetus ita olim Dardanios perire
Mortis parentis sum sit, et abdita
Diu latuere Ilium amictum
Fraudis et orbitum coëgit.
Quid quid vetat credas, Lippiciat Jacchis
Hac pia mihi carmina clamantibus,
Amorem oculis ferre Hyellenis
Credere me populis loquentem.

Carm. II.

Fulgentes auri lipsida quis frontis ab arce
Stringis ebiturus spicula sulphurea?
Cum Jobis Puer ille Guidi post ponat honores
Et [illegible] ingenio [illegible]
Hostem [illegible] tantum quis possit ferre Dionen?

Carm. III.

Mens animo ingrata dissensi servitio.
Mens animo infracta, quid male gaudia
Fervida tum prenes exitia tua meos?
Nempe nisi socia jungas dilecta,
Facis nodis artifices nec moriemur.

Carm. IV.

Aufugere vitae vita hoc mi pulsare ocellos:
Nec Lydia Lalicius haec vespa parti negat.
Sic ego cum trepidi dilecta sub nube, vocatas
O Ter Tandpueris aemula numinibus.

Iuuenum nemo te videat, sui
Quin prosul, ipsum se tibi mancipet
Deuotus, animum flagrum
Sponte tuum subiget, illecebris
Ridens blandas quæ voluens manus
Spreuit puellas, non queat ithicus
Transire flumen, flamma visens
Non tacta quum quæat ipsa nasci
Perennis alvis me quoque frontibus
Iungere posses, fulgentibus tibi
Me rosse stillante Gratiæ
Vnus faces ruinet Cupido.

Carm. VIII.

Fulminabat eoli domitor fretæ ægida Pallas
Ouans erinys est fusina dextra minax.
Mars spiritus. curvo molitur prælia cornu
Pugnis Tyndaridas prædatis, alma sagis
Alcides clauam bellatus, Mulciberiæ
Thyrso Euan virga præpis Atlantiadæ
Qui sanus phœbea vitreus Pater orgas et
Vni face. cuncta oculis hæc gerit arma
arma Veneris
Quæ Veneris? illa mei fulciberrima causa furoris.
Mille oculis Veneris. Simulacra
Ferit.

Carm. IX.

Eyclops, cyclopum [illegible] fortior
[illegible] et [illegible] ingenitis ro-
[illegible] olim Lilybæi [illegible] cultor
[illegible] Pantagiæ nec [illegible] illa nisi
[illegible] alis an [illegible] oculatus
[illegible] mihi nocis et [illegible] ingenium
Am [illegible] rabis [illegible]
Cuptus si [illegible] ad Cadmo
[illegible] quanto [illegible]
[illegible] sine me, me sine [illegible]

Carm. X.

[illegible] ubi mea Lux fas vivere non
Nec lux ex aliis nox [illegible]
Per [illegible] sit mens [illegible]
Errante astrorum [illegible]
Si qua [illegible] mihi mea Lux [illegible] fas
Vmbrini lux agili [illegible]
Si Iouis ad [illegible] Herbus [illegible]
Eamus longa tamen [illegible]
Omnibus vna Lux semper [illegible]
No cælo invideat [illegible]

Carm. XI.

Aura felicis Lybyri, aura felix
Aura [illegible]
Clarus [illegible] Phœbus Dea mater artis
[illegible] fœnibi [illegible]
Sitis amori.

Cheuris quidditas cuncta simplex adsit:
Sic tuis cedant animosa frustrum
Flatura: sit regnes: vigor nihil valatus

Sic sita, vt arcem
Iapeti Heroi profuit Phalite,
Cum Vanus ignis tam nitet in Lyra,
Phoebi, simili mane Luce eam ornat.

Crepusculi ibis.

Dafer hasilli lacrymas, fer ora.
Quae mihi, nivis tigridae instar caedi
Dafer et fastidia nostra, ab imo

Pectoris egri
Quae trahis, noctu, dies mortem
Quem miser vero metuis, agitas
Inter insanas feriae vices sacro Ira

Vultive vodor.

Die, bona opprimam nisi sublevet Deus,
Mox fore, lucem ut recreet diuturno,
Nil fore, aptatum tutiss fulvis

Cur mundi Orium.

Sed quid haec comens tibi? Lege tacita
Vt haec prima sacris, Phoebi
Flamine actutum ego humili emicabis

Ardimus ignis.

Carm. XII.

Tam fraudi ergo meas vixi dimisse ab igni!
Et sine te mea Lux, perditus hausi?
Mene ergo attrit tantas tulisse malos
Vltimus infernae ipsa negat rudi?
Sic dolor vsq; suo sacrauit ingenio:
Sic ferre si bilis mihi, sic doloris
Vt sinat fatis mi futuresse mali?
Immanis deprecor, non timeo ab primo
Sed ut miseris magis ad magis gravius
Dum fatis nos mala negligentes
Cautissa infelix tibi de ruspe
Ne dolor, si fidua cupitae volucri
Cum fuit tetigo possit finire dolores
O Rupisse vobis funestus mortis
Ah, vita, hos vltra mihi ne nega oculos
In vtros lacrymarum deo ahinde mei.

Carm. XIII.

Quando, Phoebe, tuos
Tros ocellos ha fatis flamis,
Fiet integrum vitae
Roscidi dicm prius ut maiores dabus

Ex[illegible]
Semper spatiabor effrenus semper.
Gaudia ista vel mihi
Si non reducat: omnibus diebus
Praeferendum est mercem
Noctem futebor effrenus semper.

Carm. XIV.

Tu[illegible] aspectum domina cum Ovisa vestro
At oculis ejulas ferre suas capiti:
Ex[illegible]
[illegible]
Sic subita flebilis ignis in ferit.
[illegible]
Di magni quanto majus habent dolus.

Carm. XV.

Ex oculis mea Hyccia tuis modo gaudia
At modo vis tristia semina mille trahis.
Cor micat, et tristi exsultant pectora risu,
Sperm vultu nivis candidiore fuis:
Mens cadit alty exstus jacet in tenero mihi
Sperm vultu gelidos turbidiore nigas.
Quid jam non in me tibi Di voluere licere,
Moribus his animam si mihi quando dares?

Ab duris exemplo Armonii Lyce mediorad[illegible]
Cum tot sustineris vulnera, confer o[illegible]

26

Carm. XVI.

Sancte puer, Nervi quem fere primus agnovi,
Cui lusus leges te variare tuas,
Omnia si rerum miracula corpore formas,
Flamma superjecto si potes esse mari,
Sic ego. Cur saevis contra mihi talia amy.
Nunque sollicitum cura animum ingulit, habes?
Die age dum, infidae quies tua te Venus ut,
Frigidus in mediis aestibus unde venis?

Carm. XVII.

Amoren oculis flammeolis ferox
Vidi insidentem, credite posteri:
Fratres, circum lucidulos
Carm[illegible] sacra volitare sh[illegible]
Ebur pectore candida cor rapido
Mirus ista Amoris numine Lucium
Lymphatur. chen parce tibi,
Parce, gravi puer accipere.
Fas inquieta sit mihi gaudia
Cedat dulces cuspidis et tua
Vultus vulnera tacta, amicum
Ante lyra celebrat armarum

Carm. XX.

Hoc illum quo quisq; means in Sole vagatur,
Corpus ad dicam corpus inane sit.
Quod dicor quo vita patent vestigia flectis
Corporis arcendo corpus inane tui.
Ne quis me pecten turgent esse putet.
Corporis hinc jacter corpus inane mei.
At quod ego oculis oculos subducis, inane
Quo nudo corpus omne, dispicio intus.
Nec minus hoc nihilum lucet, quam mens
mea amanti.
Sic post fata etiam Nyxdonis obscura
dolet.

Carm. XXI.

Quem te Nisa, duo soni
Perstrictum placida lumina capris
Solum non aliquis putet
Jacentem in Pindum inter asperos vicos
Aut lassum in Scythia pruina
Rapientem nives, horrida, callidis
Decurrentem genua cubilibus
Quod Rhesum Strymonius sub ipsis
Fluminibus Jovis exulem
Sed quis fanatis Amor dulcedo medis
Et fossis inhabitas lupos,
Quod nec Thessalicis Circes venenis
Cessit nec voluptatibus
Comitumq; Charitas inter amabiles
Ac Cnidum Veneri grata:
Et jam mole premus corporis & nov
O miseratibus invidas
Mihi quæ tenebras lumina dispulit:
O fulgor rutilo
Imperfecta quies, si libera, volucrum:
Ex omni te oculorum est,
Quod cura vacuus degeneri fero,
Nil Deos tacitis obsecrans:
Quod nimio cruciabo, sanguineus tuum est.

Carm. XXIV.

Carm. XXV.

Carm. XXVIII.

Hac hora clicta est, produite cuncta, patrum
Factura suis ritu annuo
Spectare rarum si juvat tempus dies
Nulla arta quae prodatur
Ætas averum, nec futura posteris
Producet ulla secula
Vtriusque recondita ex aequo jubar
Titan memento, ne bibas
At ne procaci lumine arva cave
At mente et axe torridas
Eidem genatis nuspiam staures tui,
Cum fera mulca praecedio
Manes profundi prodidisset Tartari,
Gymbam plebeam senex

Carm. XXX.

Lutea puniceis Natuta jugalibus exit:
Oo primo excita vitro gremio
Tollit aquarei adsiliunt sub sole Nuty:
Et trahit aurorae purpurea unda diem.
Sol prone emergens radiorum fulgore repletas
Et jugat ut diuua fulgeat aura.
Tu quoq; Vita, tuj lucem mihi redde ocellis,
Et tenebras luta dispice fronte meas.

Non audis: et verba, Vota, quae irrita fiunt
Luce vel in media, te fine vana mihi.

Carm. XXXI

Flecte oculos mea vita tuos, si cernere pergam.
Fiam Sirenias alter et Orpheus.
Redde oculos mea vita tuos, si cernere pergam,
Frigidus eximii pectore desinerem.
O dubiis certa mali, quid vota minaris?
Quae nova te in clades spiculat ira meas!
Aut quibus fruar impune et cum pace nec me
Me tetiget mori? do simul ut moriar.

Carm. XXXII.

Si quando mihi obijam
Vita tibi hos oculos tuos
Ut vida Dea gemina, caecis
Quis dedecus mihi esse offusos.
Ne me sum exitio scies
Meque objiciam; ruet
Incesto trepidus pede
Quâ datur, retro cedo.
Fenestra: nam prius anidas
Flammâ per legeter strepens
Sedetur; vina in caput
Cur ut saxa sedat:
Quam desiderii queam
Surgentis premere impetum.

fut ment, adstrinxi meo
eaem genere recti.
Nondum Cnachia fidem
Heremi sonno pressi,
ad nestem ante oculos stam
aut Amphiarãus:
Vix cernam licet, apparem
Quid mali mihi, si loco
Deviem; tamen in cruem
Ibi per me rapit ipse.
Cur ego ô coecah fuga!
Sanè infirmer: possumat
Inscenbus, sateas
His concepta venem:
Quam peri, hel sala cantibus,
Aut herbis aqua ejecet:
Quin nec ipse Epidaurius
Cuiet ayta patema:
Hic esi iacerem spes!
Hic ego hic dirtum nec
Dum redeuntis, haec polo
Possit dirpere astra.
Ah! amor, vinium impotens!
Ah me dede, navi dorsum!
Femina conditio seris
Est mitior exstat!
His et ethiseras manus
Pastoris fugere et sacro

Victam ni antidoto dares
Plaga, pone medens
Aut forte volatili
Cecidit iacula pharetre
Malè inpiclies cauces,
Sed vi deprecor, inquies
Si vel puerum fibi
Distinxem sanè victim
Satum hoc videre

CARM. XXXIII.

Et iaciem quoties istam dux comere pergo,
Immatior ah ah animi exsternor et desperor!
Nec quas nec contra tendit qui tota fies,
Formis obscura differet à nebula:
Ut iacerent tepi circudat mihi bruma pectus
Alibi aut cingent humina fumigera.
Sed ergo meos oculos non cognoscet amicus
Et capilla hos fumos nec sinet ulla quies?
Quin tamen tot monstra tua formosa videbo
Imo meos oculos divertet ira meos.
Et sane dea digna deo, pota et aquea videri,
Extalerint cum te dotibus immunis,
Immunes tribuisse mihi quos hominis pectus:
Mirer ut hos in te dux, princeps, aquar.

CARM. XXXIV.

Post obitum in varias animas migrare figuras
Pythagoreis veteres placuit sanie:
Nec illos nigenim mutato in flumina sanu
Cruet dies, nemorum sed eo tergora cofat:

CARM. XXXVIII.

Ut primo ratis occupata ventis
Dum coelum tenebris fretumq; imbrem
Sola fulgere clarat; ipsa cauti
Dum gubernia et alas stupet magistri,
Jam solutorem ultimum mihi cauta
Si quando or anima spirat et lux
Effare; procul em cæt; repente
Mens gemis; petit advolata vehis.
Fastos prius quando Vita ocellos,
Altos Cebalidum hea pares ocellos;
Post lentas hyemes amoris offers
Lætato mate perditos labores
Celer mox animus, fugax fluctus
Jam passus trepidanta spernit, et se
In portum penitus suum recondit,
Illam ego ut sequar asequarq; si quis
Te nate me monet pro pietate;
Vos ad millia millies trecenta
Jo nunc teneæ basiare pergam.
Aut ultra polum, nay, osculandi
Unquam mi (factas moderet ulla:
Non si navabitante corde, et ipsi
Tandem sufficientibus medullis,
Totis haurias obnaxa totus.
Sed dum te mea basiare penes
Jam plenus agitis, tibi lacertis
Ut tenax hedera arboni aut corymbus
Sic nectare sobeor osculorum.
Quo nec uarius ipse Jupiter tonanti
Inter potula cœlitum ministrat:
Nolim vel velim cupiam, haud negue am tenen,

Ipsa qua solet ore cachinnare stylla
Imposito rapiat fidem papillæ:

CARM. XXXIV.

Lumina Sereteis qui mihi pro facibus
Qui non similia Phœbe nites ora Dicentur.
Frigidus ad meloe latore dirigee.
Nec nega; lux animum attonito rapit impete
Cum Thamyras mea dum alta spectat;
Quod Doctrum levat mira omnia, sic
Me mage Joy londas quo magis fru

CARM. XXXV.

Ne ninquam fatis hos
Spectans Lux mea ocellos,
Inter lux mea ocellos,
Qui cor sic pilis capient
Unum facili jus,
Dum Nonaq; ab obvolvit
Illis vorticibus Cyclas
Quæ lanceat aliquo;
Mihi par prius: at vicis
Nil non vidua ne nequem
Sponte tendere tyrannis:
Ridi mis amore.

CARM. XXXVII.

Qui Soles Libya regit Basiliscus arenis;
Cuncta venenato fulmine lux perimit
Quid minus; crastis igitur si roget te
Nec quicquam, nigneq; negatas me petunt?
Mirandum negat ac celer te Lux mea semper,
Cum flavo est mihi fulmine me semas.

Vel si fors prodire iuvat; velo abdita proder.
Vanquam delitijs marcida sese meis.
Ah nostri si nulla tibi fax mutua cura est:
Saltem sit pueri mutua cura Pici.
Hic si ille pius qui cernere candet ocelli
Cui tibi cum speris ut Venerem antetulit,
Et potes o meleagrota Deum dei numine ademto
Absumtum cæcis degenere in tenebras?
Ne tantum ne estima animo pulchemima cimen:
Quin potius casti numina conjugiæ
Et pepis prudice vestis, vultu sed aperto:
Tecq; palam videat invideatq; Venus.

Carm. XXXI.

Carm. XL.

Cælle Semeli, tibi vigilat sacrata Theoso,
Tot inter alites tibi fortuna jure sacet,
Qua cuncta mobile aevi sper aquor aura tollit
Cum lasse nulla turpior, inconsulta arbitrio
Nimi cultum puellitæ meæ ob[illegible]
Ah tibi quæ in sinu meum [illegible]
Te, tenare bi[illegible]
Tuare, nec tua [illegible]
Nascuntur, omnia pudice cum germina [illegible]
Nectare dulce decisum spabat velo quo nice.
De [illegible] die, rosida sancta mane [illegible]
Cubile quando dicunt Volucres, [illegible]
Qui illorum thoro omicat [illegible]
Agge Eque occidente diniar [illegible]

Ad Venerem.

Si tibi vt dicis nobis sis arbitrius ipsi
Dia, precor, illi vertia regna tuos;
Quam Dodona dedit, quam dicto factus Iouis arbor,
Et caperit illicitis basia nostra tuis:
Ille tuos ferus impugnet Cupido Gradiuos
Ac mecum è pennis colligat ipse suis.
Sin tuos duplices misere per oscula linguas,
Ah alia in regno quaeritet Venere.
Sed Paphon Venerem regno pulsare Gradiuum
Fecerit et primus gratia dia, tuus
Da mihi, quod dabis illi, quae tu dulcissima mater
Dicta es, et pariter nos in amore iuua.
Tum ego Tergratiis hinc olla fauente triumphum
Ducam: hoc ter faciam, ter mihi dicta Venus.

Bellum.

Bella canam, quorum Caesar gerit omina bellis,
Hesperiam quae dat Mars grauis ipse suis.

Basium III.

Basium IV.

Basium V.

Basium VI.

Basium VII.

Vita mihi mors est, vis morti obsistere? ipsa
Cum tibi luxi, nequeo basia pauca dare.
Quod si quando mihi (quae cordi copia rara)
Et rapis hinc furto basia multa labris:
Vita quidem mors est, sed vita optabilior ipsa
Cum Jove nam vivit dum Deus e homine.
Tu labris commissa meis tua redde labella,
Et da pro furto, lux, pro rumore mo.

vita mihi mors est, nec mors mihi vita est.
Nescio quid patiar, cui scio quid petam.
Et jubis hoc: te vita vocat, vale: si mihi mors det,
Es mihi illud caelum est, si mihi mors det.

Basium VIII.

Barum in medio sola mea forte sedebat
Quem cupidus primis victor in unibus
Formosa Glaucus virgine ovis,
Dilectam accensam frigido amore fovens
Sibi jubet adjungi, cruciat et cornua mentis
Quam a parte omnes sufferent dicebus
Olim videamus [illegible]
Crater potuit [illegible]
Sic fortia si aliquis post tacta ingenia jam
Incipiens hydeatis indicior esse fides,
Afficiens calo astrorum, dicetur unde
Orbita crat luctis, nunc quae mollis erit.

Basium IX.

Mollis reluctanti rapio dum basium ore,
Dum fugiat avidum cor in amore meo.
E medio mihi corde animam rapuere labella,
Hos nam in poenas bella labella meus.
Quare animam [illegible] altutum redde, deinde
Bella labella mihi barbigeri rosa.
Vel si te rapius delectat, desine thy cilla,
Ros labella mihi vita negare tua.

Basium X.

Sorte geminas mea Vita rosas uno oris in orbe,
Altera lactiola, altera purpurea est.
Labra rubis sunt illa, rubris: ut utraque vitis
Provocat alternos, sic uiparata rosas.
Cum nive non tacta nihilum distabit Iacynthus,
Sic cum purpureis candida labra rubent.
Spiritus ipse rosas roscido diffundit ab ore:
Et fovet unguenti nectare Thyrsus Ema parte
Da mihi rapias Amoj, jam cedunt oscula matris
Os, ait, hoc nubis mollia vera dabit.

Basium XI.

Fugue cibi tenues mensas ac pocula bonis
Iudicii conjux Amphitrytis imbuat.
Vis hoc exigerarunt Deos: cum nectare misce
Ex cibum. Veneris habitum ab ore mea.

Basium XII.

Si mihi Erycina tuo sorte obvia Adonio,
Oscula si porta labra dari, oscula si porta dari.
Vidit, ut unda adverat Phaeistiorum, et mihi in ore
Addidit Ionicos, et tam cupido ipsa Deum?
Quid vultus Cithereia? refert, me miserior tui
Amplexus nullos uxor habet Vendo meos.

Basium XIII.

Quid turbas labra? illicitum nova murmura petis?
Quid breve interpetum, vitae grauis, hoc?
Tantum ut flatu mendacia fabula vestri,
Vt jam displicent quae placuere diu.

Suavia simplicia sint, sic Lux, sic fuit ipsa.
Tormentis vero plurima forma soli.
Mens mea nulla tibi sit, et insidiosa tuenti
Aspice sol purus, sic sine labe manus.
Ars adsit forte minus nostra: et suspecta voluptas
Ergo voluptatem adjicere arte paras?
Simplicibus Cupidinibus accedunt mera suavia duri:
Nos inter nos sua ferre mera.
Ille arcum pharetras astringant legibus: at te
Dum tua forma manet lusibus usque mane.
Et dare confertim, vibrantibus oscula linguis,
Et capere alterna nam vice gaudet amor.
In collo hoc dente mihi vestigia figam,
Iudicet ut liuor te tenuisse prius.
In collo mihi dente tuo vestigia ponas,
Iudicet ut liuor me tenuisse tuam.
Sic complexam fudicet te haesere lacertis?
Cur pudica? nulla sic digna pudore nota.
Sic contentum pudeat me habere labellis?
Di melius possint nil dare: Di melius.
Sed pudor rumor libeat tibi, Lux mea, meum
Aurea sic positis vota habitare toris.
Hic in cubili pones comes ire Dionae,
Prima coronatas inter Hamadryadas.
Hic a Musis e vestris canentis
Cerneris et Nymios imbibere aure modos.
Carmina cum Musis, patris tot dulcia furta:
Fuerit ut Danaes | aureus in gremium;

Basia da, omnino quod cunctis efficis.

Basium. XV.

Vi veneris mendica fides, in mutua pacta
Ipsa mihi dicas basiorum omina Veneris.
Nam vaga dum prosequor quaerit elapsa Natura,
Incertas fugiens illudat, obitq; vias:
Et quam cupidus rapuit delicta, quo quo
Lingua contorsit deprendi basia.
Dum vi[illegible] ori junctura procacius ut oris
Cum libet ultro offert illecebrarum ipsa fides.
Sic veris dominae dulcem reparantem in ocellis
Et sua tela arcus, et sua tela facis
Quam cur non provocem. mihi cor explicet ipsa
Inde sibi juris jus capit omne meis
Et mihi libertas videat fit ut illa patrona,
Ut mihi det pactum basiorum ego ut ipsa,
Nulla mora est, prodam fugitivum, et duplicia fu-
Fulgeat ut lucis prodita nox ego
Dicta potius Erycis, Cuto generata parentis
Quatuor mihi tuus nam mi sacris amor.
Aspicis hanc laevi big nidam in agi
Aspicis haec cilia lumina cincta tuis?
Lumina nigra mea nivea sub fronte micant
Quae fior a facie nulla puella rapit.
Haec latus, haec ossa vigil insidiator adurit
Brevium ne det vincula dura mihi.

Tu face libertas redeat, pro vita paterna
Tu mihi da pacem blandum ergo venus.
Sin autem nolis, quod dictis tuum Cypsilla,
Pro te solabitur.

Basium XVII.

Quid rogas alba mea Naevis pulcra Lycoris
Alba, sed ut nimio picta colore nubes:
Ut si quis Parium marmor Tyrio illinat ostro,
Aut Lunam Acmonio carmine ducat humi:
Quid rogas, artificis manum mihi Amoris
Nam quod Amor, fecit, fecerat ipse manus.
Nunc, dum parthenicis subeandia, fugitis, aufert
Et fugit aut serpens, aut olor, aut aquila.
Ergo si potero tum tibi labilla petam,
Cum mihi Lesbia sponte cupita dabit.

Basium XVIII.

Quis fuit ille furor, mea quando labella morosa
Ad se semper eram, dulcem amor ille fugit.
Non hoc: tota mihi pallorq; tremorq;
Quo modo pulvereus fugit per Bruttius agros
Per juga per silvas, per Bruttius agros
Nescio quem incalamant me tacita ora foras.
Ergo habenia cur, potui fecisse dolorem,
Cum facere infelix nec potui antimihi.
Deperiam certe nec eorum cuiquam, dum
Quam te tantillum non profuisse velim habere,
Sed aliqua animae parte dolere mei.

Sed nescio quis Deus infelicibus ille
Intulit in curas impulit ipse Deus.
Tu amor unde in nos tantum tibi juris inique
Siccine? sic dolet ante tuae mia
Deus es, mortem lacessis mechearis puella,
Imputet hanc culpam vel facito, ipsa tibi
Furor, et rerum nostris age crede malellis,
Tantis tortibus precor, ne mage pectar ego.
At me lux, oculos lacrymis corrumpere noli.
Nam quod vivimus habes pignus amoris habes.

Basium XIX.

Da mihi fugis illinc cursu per lubrica saxa,
Longe sacer ex gradibus pavitis agmen.
Si fugis ille mihi cum sis in Sithonidis
Qui medio Neptunum erit in Oceano:
Quis Jovem tonitrus superis de nigris ab astris
Jussit et in pluma dissimulare deum:
Formosa mea lux lunat aria ligures,
Vertitur ornatu, et tota diversa micat.
Nunc hic te fortuna vocat, hic ostia lumen,
Ostia cultibus trans mare dicta tuis.
Hoc age corde longe es felicior ipso
Quod prodit illi fatis hoc tibi

Basium XX.

Lycis ego solus sapillos
Lumina haec cur candida poma,
Lumina haec cur et lamina fronte

Sic singula dona canebat,
Lacteus ut formula fuerit,
Nefas quem mutare labor:
Quales quum cælo cadunt
Et flammis, imbrifque flammas,
Ponticus æstivo intus aduersa.
Sic genis genas diua
Premens, supinor quis
Eburn[a] cum candore certet.
Præter deus oris concentum,
Et labra mixtim pandit,
Nolo nunc basia centum,
Nolo, luge, basia mille:
Nolo mihi labella nulla:
Vnius dum bina papillis,
Oculis dum bina vigillis,
Dum rubris bina labellis,
Dum vitam sufficit unum
Vivam, mihi, mi[hi] superstes.
Geminas modo basio ab uno
Animas confluentes in unam.
Etiam ave, et contige vehis,
Vehis immodica et misera.
Quam quia nequeam ferire victam
Vrjam ambabus tuis profundam
Suis ab labris [illegible] perpetuis
Labra, os, oculi, [illegible] papillæ.

Basium XXI.

Hyperna mia lux, cum fessus nocti subirem,
Nec posset mea spes nocte morari diem,
Tam dum ibi Sol summo cælum rubefaciebat ab ortu,
Astrag; insanos deserueram equos:
Post curas animi curas, post hædia lucta
In somnum somno lumina victa dedi.
Hic mi, cuncta tibi similis volumina habenti
Amor dedit leni ora fouere sopo.
Cum libet tangere, deosculare in osculo, nullum
Basiolum potui vel dare vel capere.
Et tamen ah quoties visus mihi dedere dextra,
Fugit auida, jam jam corripuisse manu
Fugit, nam simul ac in[illegible] brachia collo
Colla retrocedens subtrahit, effugit.
Sic fugit ocyus nati tenerop[illegible]
Et cupidæ matris lusit in[illegible]
Nescio quid serum: cupido male subdola amori
Sic lux, in somnis gaudia vana nigris.
Fingit. Ecly mihi pro meis licet ofcula non det
Accipit in somnis ofcula multa tamen.
Sed scio quid serum: non vis dare gaudia diræ
Nec cupidum fletis lædere basiolis.
Spes mea nec [illegible], da lux mihi lenocinia vera,
Et cupidum veris imbue basiolis.
Sic ego non [illegible] nec [illegible]
Cum ea assumam lecticam ac [illegible]

Basia XXII.

Nam quo sint numero mihi pauca imbuta nova,
Basia mi quaeris, junxis tibi multa mea?
Ut segetem, ne falle Amaryllida, pinguia Cnosos
Nec tot Gortynis cernit arabilibus,
Nec tot se in Cauno numerant, Cauno ubi Sarpedon
Tityrus hirsutae pectora fertilior rosae.
Sed mihi quando tuis fas conferre, Catulle, labellis,
Basia, quae tremulis milia multa rogas?
Quam Libycis Maiuta refert iam sibilat arvis,
Dicat quas Cois fabula nata focis.
Quam tua, Cydippe, Phoebi, Lyde mea, quaeris,
Basia, quae nobis mille puella dabat.
Parcite, Pierides, nimium, lyra mea, quaeris,
Tam cupidis oculis, quae legat illa, deam.
Basia XXIII.

Sive pub hac myrti, sive pub hac hedera
Conjugia ampleus mavis ne forte coronis,
Parcite, Pierides, parcite, sacerdotes,
Tityrus hirsutae pectora fertilior rosae.
Non ita Pelides odit Troiana Minervae
Pectora, quae Phrygii sanguine tincta viri,
Quam Tityrus hirsutae pectora fertilior rosae.

Basia do, capior quot tibi pluma dare.
Si numerare velis nostrum, Lesbia, furorem
Nam fieri potest, non fieri potest
Ne mille rogas, ne his mihi basia mille,
Cum centum centum bis mihi basia dat.
Adjice ter centum, nec adhuc basia mille.
Quae ter mille illas, nec mihi pauca sua.
Ut tibi tot cupido cupido dat basia amanti,
Assyrius nequeat quot numerare Cnosius
Cum numerare tamen qui nescius avarus
Nec Cnosius, nec qui maluerit parcere
Numerum defectus numerum non ipse
Basia bis centum, bis tibi mille dabo;
Centum adjiciam, adjiciam ter basia mille,
Adjice ter mille, centum ter basia mille,
Una conturbabo, et tot simul insuper addam,
Assyrius nequeat quae numerare Cnosius.
Tum veluti flos agrestis peculiaris Arcto
Languet, et arvinis tumidi gramen fellis
Vomere sic, Vita, deo cervice reflexa
Deficiam captus fraudibus aby meis
Do
Ne
Ig
Sil
Probabat ut dico fabula vultibus.

Basium XXV.

Da mihi basia mille, deinde centum,
Dein mille altera, dein secunda centum,
Deinde usque altera mille, deinde centum.
Dein, cum milia multa fecerimus,
Conturbabimus illa, ne sciamus,
Aut ne quis malus invidere possit,
Cum tantum sciat esse basiorum.

Basium XXVI.

Lux mea, si mihi non eadem mihi dulcis amanti,
Vis tamen invitum quod facere ipsa velis,
Da mihi basia mille, deinde centum,
Dein mille altera, dein secunda centum,
Deinde usque altera mille, deinde centum.
Hoc ubi, quod possint multa videntur esse,
Basia conjecta commiscuerimus,
Turbabimus ea, ne sciamus ipsi,
Aut ne quis malus invidere possit,
Cum tantum sciat esse basiorum.

Basium XXVII.

Et vixi et Salvi, et Salvi jucundus, ipsa
Dum fuerit Vixit dum Salvit mihi.
At modo rapta dirum dominae [illegible]
Tranxit me [illegible]
Vix mihi [illegible]
O [illegible]

Pulchra manus, mollita manus Veneris fabula aureae
Date illa licebit basiolum capere:
Basiolum, cordis quod nostri incendia [illegible]
Et [illegible] vix en licitum est te carnes, tandem
Porrexit et [illegible]
Ut animus trepidans membris sine [illegible]
Fugit et [illegible]
[illegible]
Et dolet marmoreis basiolum dignis?
Haud dubium magnum [illegible]
Non [illegible]
Mi [illegible]
Nec labor in vinis [illegible]
Pulchra manus, mollita manus, Veneris fabula aureae
Date mihi licebit basiolum capere.
Quod nisi quam primum capio, mihi quantumcumque
Ira deinceps mors erit ipsa mea.

Basium XXVII.

Et vixi et Salvi, et Salvi jucundus, ipsa
Dum fuerit Vixit dum Salvit mihi.
At modo rapta dirum dominae [illegible]
Tranxit me [illegible]
Vix mihi [illegible]
O [illegible]

Velinea face redeat, vel mihi Lethe tuam.
Ipse tua ut vigeat flumine, lege mihi:
Vita in carmine nostro in corpore vita,
Sæcula is optato si fuit apta viro.
Nam Deus è superis avertet fulmina tectis,
Quercus fulvis arcus, arundo
Sundog volucris copia stramenta tibi,
Hæc mea, Pax, fuerint subito si munera vobis
Si cera fabrilis cedat ut illa tuis.

XXIIX.

Narcissus vireti se dum spectat in undis,
Deperit, & nimio fructus amore sui:
Virginis ingeniosa, quæ primo ex fontibus amnis
Irriguis gaudet crescere prata rosis
Vitis Thamyrasus obit, sontis crimine Phœbi.
Flos ab ungue terram vertit ut ille Deum.
Pendet ut ille ore
Ut ille
Ut ille
Ut ille

Vnde latus sine fraude fatur verum omnem, Zephiri
Jam festum Phœbi temporis hujus ades.
Nam Delphi Phœbus solari vescitur diem:
Sparsis cibis foliis oris odor.
Vos quin vos duo Lodoici vos bella Latini,
Bella, et Erythræis æmula carmatiis:
Jn quorum scriptis nativum clarior ardor fulsit
Pramina, et gemmarum Cæsarum instar habet
Linguæ cinnameæ adspersa tripudia, thesis, tonas
Per [illegible] ex vs Latina lingua mihi
Suppliciter quæso ne me male perdite amasti
Nevè modò dictus ac celeravit meis.
Vobis, animacarcam illicò nam los
[illegible] animæ ipsa anima.
Basium. XXX.
Hoc cellas, volucres floreabis hymettij,
Et Pa[illegible]ne in vobis mellificare favos.
Nam quicunq; mea libaverit oscula Hyblæ,
Vlorta Co[illegible]ris nectar habebit apis.

BASIA GRÆCORUM VERSA LATINE.

Ad Cl. virum Magistratuum Vrbanum
Barberinum a secretis.

Parvi libri, magnis graiorum artifices Poëtis,
Quorum de [illegible] laus habitat vitæ.
Lux [illegible] semper voluntatis, ætas
Ladori non potuit, Adonis non potuit

Me nisi ros, una per quas Romanus haberis
Si quando optati fabula in ora Vrbis.
Vivadi Vivalli sacres pete limina vatis:
Non alio potuis gratior ore legi.

Melagri. Basium I.

Jam Zephyro Zephyritis adest, et mitis in oras
Elicit afflatis germina luminibus:
Jam violæ jam narcissi jam lilia florent,
Dædala in viridi vestit superbit humus.
At Jovis [illegible] quæ gerit ore deus.
[illegible] Hyacintus [illegible] Hyella [illegible]
[illegible] quæ gerit ore deus.
Vincere Veris opes, basia Hyella potes.

Melagri. Basium II.

Stator (vidi) equibus dum mollia Hyellæ
Ora mea tangens tangitur ipse favis.
Et [illegible] animam, volo [illegible] nos bis ori,
Atq; animam quanta est ebibat illa meam.

Agathiæ Scholastici. Basium III.

Non amo vina nimis: nimium sed vivere vino
Si me vis: tuchum pone [illegible] ore tuo.
Ebrius ut fiam ori, Deus subit, intima Bacchus
Et Deus in Bacchi mens fatidica furit.
Oscula nam calix ad nos tua transmittit, oris
Et Dei flore per cor rigat ary animam.

Allusio.

Lux animi pax, anima mei, in cahicem tibi: vinū
Dam tibis, una animum: libens anima, puta
Do, vinum ang animum: ne vi qui animum
Ebibe: vino Jamimus, dixit in ipsam animam.
Sic pater o Lenace tibi, sit anima Dione:
Effamus anima animus, sinsus anae animus.

Agathice. Basium IV.

Consili cadens geminas fortiter amastor
Fructu, vespertinus, mancupio alterius:
Osula rapta mihi tulit hoc, ego dissimulanter
Osula, contra isti fur ut rapta dedi,
Assiduam saltans vitalem, barbara cujus
Ex petra metuo surgia sanitias.
Arg ibis suspirans: puero, inquam, haud simplici
Hec ne laedit amans, hanc ego laedor amās.

Ruffini. Basium V.

Suave est suavium domini, fumose Ingurte
Junxerit hoc quamvis lenitor et leniter.
Sed non sic olim illa, subit penetrans etiam ossa,
Arg animam ipsam ipsis eximit unguiculis.

B Philodemi. Basium VI.

Tot decies totidem annos Charili aurea complet
Suggestus, comas Aquisivit ante marit.
Nec vagis sulcat a cutis, nec spirat odorum,
Arg Charitum millia multa colunt.

Incerti. Basium VII.

Unguentum tibi mitto, Venus quod concubit ipsa:
Et tamen unguento non tibi gratificor.

Nam simul arg tui percepsit oris odorem,
Ipse si fieret gratius et mihi.

48

Allusio.

Quas here Nocturni sera sub luce notaram,
Has modo lucifero mitto orienti rosas.
Non tibi, lux, gratum ut faciam, facio tamen, ut signi
Ut Veneri, soc esse tuos ne illius intereas.

Leontii. Basium VIII.

Tange calix, tange os et bella exsuge labella,
Non hic ego invideo, sed quod is esse velim.

Dionysii Sophistae. Basium IX.

Iam Zephyri aura mihi tua gloria aborta,
Excipias modo flamina nostra sinu!
Aut flam rosa, domus sam quam molliter ungui
Colliculo gestis pectoris in nivei.
Aut nix Juno sum facta Saturnia florem
Carptus, ut assiam, Vita, tua ut vivam.

Ruffini. Basium X.

Suave oculi tibi Junonis, digiti Minervae,
Ubera Cytherea, Nereidos ora pedes.
Qui videt, is felix, te lux fortunior audit,
Osula si tangat, sit sumere, plura Dei.

Macedonii Consulis. Basium XI.

Lascivum videos frustra, frustra mihi adtinnis,
Meg oculo frustra sollicitaris petis.
Tot lapidem, stulta, jocum juravi, comibus ultro
Te sit illepidam cernere mollis oculis.

Basiolis tibi lude tuis: et ocellis lasa
Aëris aërias excipe ab aura animas.

Juliani. Basium XII.

Illa verecundo suadebat imbuta labori
Et Paphi ut raris lucidiora rosa.
Diffundunt expressa animum mihi mortis labella,
Illa labella, oris limina nectarei.
Ipse Amor è claris jaculator fulgura ocellis,
Quae nec ferre prope est nec procul esse fugae.
Terga manillarum sinus labe, sororium et astro
Orbe brevis, solidum, candidius nive.
Me quoq; me cepit. Sed quid gemuisse, ossa cinere
Prolusi? Mydae calami nos laesisse monent.

Juliani. Basium XIII.

Vida mihi fero quae vespere basia junxit
Bella puella, mero ambrosiae mi me imbuit haustu:
Spirat enim ambrosiam os, et inebrior osculo, amoris
Felix caelesti postquam sum potus in amne.

Silentiarii. Basium XIV.

Tantalovis graviora malis mala nulla profecto,
Sed dolor illius par nequit esse mihi.
Nam nigri ut aspicere et rosis ferire labella
Vitae nefas illi vel dilatione foret.
Flet miser, et magnum imprudens timet aëre saxum
Tantalus, at lethum non potet obire licet.
Ipse Dei, acta certo percussus ad astra sagitta
Deficio, obscuros mors mihi saeva rotat.

Abstinui in labiis animam, ostula dans Agathoni.
Vivebat quae, jam jam linquere me trepidans
Angeli Politiani. Basium XVI.
Dice in amplexu domine mi hyspithy, et me
Ne mihi tu invideas non tibi ego invidiam.
Jamque tua contentus vive, mea vivam
In tuque mihi Venerem, mi mea Vesper, ori
Ter quater et toties felix ego nectare ori
Qui licet et licuit pangere basiola.
O os, ô crines risus, ô lucidi ocelli,
Te habeo, mea lux, mea mi, te Babae
Certe ego te mille labentibus expanelatis
Lux habeo, natrae dulce et amare bonum.
Quid mens barbaris veluti privis? aegra fauces
Cura procul; nihil est cor mage cur trepidis.
Nam quae sape meo mouit fera praelia amori,
Sessitat in gremio pacificata meo.
Huc ergo ante tuas aras, cape dicta patronum
Dicta Venus stabili nos in amore fovet.
Tu vero insiva mollem mihi mollior auram;
Bella gerens lingua, bellaq; dante geris.
Ad amicam, excusatio, quod sibi amore post
Scripta mea trado gratis Hor, Latia, legenda
Ingenii signum me medicum vocas?
Quod non victuras procudam in secula chartas,
Et sequar Andinum, Mecoenig deos.

Non omnis Phœbi cultor, sibi quam liber instit,
Verba queat Clario nectere digna choro.
Recte humori fundus commissum spernere recusant,
Si fervida instituo sæpius arva lavent.
Juris canat interdum Ajacis Telamoniadæ iram
Transiit indignans qui ferocium enses latus.
Tydidæ seu sacrum, aut clavis victoria in armis
Perpetua qua vivo non potuere capi:
Haud quæ vis Clio, Tragicis data cothurnis,
Implere Orchestræ pulpita voce potis.
Nec valet Atridæ Trojani gesta referre:
Bellica cui laus est cum pietate data.
Aut quali Solymas Dux martia recidit arces
Quem Domini utorum primatus Syri.
Gloria Torquato detenta ea eripe Tasso:
Vatibus est Italis omnibus ille prior.
Ergo valete genus Phlegræ terrestre gigantes.
In magnos ausi qui capere arma Deos.
Non ego vestra canam multo cruenta tonanti:
Vos Divum celi nec sola cæsa petam.
Leniter intentos percurram plectine nervos:
Sub meo Aeolium pollice clanget opus.
Rauca Bajj ove sonent forensia classica; vivis
Qui cadet in nostris sit mihi carmen amor.

Ad Mich. Bulitium V. N. Jurisconsultum Sina-
torem primarium. Justum Sylvam Rationum
Latinorum Scriptorem.

50

Ut virgo in sepibus nondum dispersa virentis
Mane mari è cano surgium oriente die,
Per summos agili decerpens pollice flores,
Intus implet calathos, et sibi serta struit.
Quæ gerat ipsa, vel eque vovet sacrata Minervæ
Pignus: ita laudatæ dat Helori, aut deus.
Ut Apis exultat volitans obit arbida Tempe
Ver ubi gemmantes Chloridos explicat opes:
Nunc thyma, nunc violas lingit, mox germina mordet:
Mellaq; permisto grata sapore facit.
Sic ego per Charitum sola extra, nouemq; sororum
Dum vagor, hinc illinc quæ placuere ligens,
Variis è floribus contexi hæc carmina pauca:
Pauca; sed Actæo tincta liquore favi.
Et simul hanc struxi, Aonio de flore coronam,
Ambiat illustri quæ tibi luce caput.
Accipe Bulitii vatis hæc munera amici;
Forsitan æterni pignus amoris erit.
Accipe: sic Christum vincant mea tempora corona:
Augurior æterni munera honoris erunt.

Ad Cl. V. Baptistam Blosium Ferrariensem Basia
Latinorum Scriptorem.

Quem tibi nulla mei decerpsim munuscula laboris,
O nova Blosiæ gloria Bathi domus;
Ex quo te cepi primum mirari et amavi;
Mens tua hæc nodo vincta utriusq; fuit:
Nec te fervi mihi nomen tardumve juvenis;
Basia de studiis hæc tibi lecta meis:

Basia quae nostri cecinerunt nuper olores:
Cur digni non sint nominis hoc titulo?
Ex his nam plures modulentur ita ore rotundo
Mellius ut cygnum non potuisse rear:
Olim Tydeidis meditantem furta puellae
Corpore qui potuit dissimulare Jovem.
Sim tibi gratus precor. quantumvis scripta recentes
Imbuit illa suo nectare prisus Amor.
Nec te tradurci credas hoc munere: possunt
Basia Vestales haec capere atq; dare:
Quid magno grandius tulit urbs Saturna Catone?
Spectavit flores rudera tecta pios.
Vel puduit mimos Augustum laudibus jocosis:
Protulit hos magno cum pudore animus.
Tu quoq; cum casto constes tibi praetore, quare
Sublimiorum exemplum non imitere virum?
Ista alibi culpent, atq; aliis adsentur aperte:
Novimus illorum tristia supercilium,
Novimus et mores, tenebrosae nubila frontis
In torvum mollis femineus mares
Sola cutis cura est: Venerem cantumq; saburrant:
Nil illis gratum, par nisi vel simile.
Et tamen ut nostrum capiant, urbanice superba
Inflati, damnant quae tacite invidi amant
Tu cape nostra volens: seu vis aliena vocari:
Nil famae poterit diminuisse tuae
Mens Virtutis amans, nullis obnoxia culpae,
Simpliciter laetis utitur et foveat.

Nec amet austeri nimium convicia Momi:
Hoc facit jam nunc turba nostra alica, tua.

Basium XVII.

Hic ubi sulcat agros tardo bos tardus aratro,
Somnia et in sulcis disserit agricola:
Ardua (quis credat?) surgebant marmore templa,
Templa vel Eleo sacrificanda Jovi.
Quod si nunc vicissitudine fors omnia vertat
Nunc ubi rus, stabunt ardua templa, rui:
Quare ego disputem mea ne quoq; mutet Sybilla,
Basia dum mihi quae modo dura negat.

Basium XVIII.

Lydia virginei decus et pudoris unice fingens.
Ut rosa cui cedit floris honore rosa:
Cui color ille tuus qui par esse colori?
Aut ubi tam similis gratia quaeat esse tuae?
Non talem primo surgens dissipavit Eoo
Subjugo lucifugos quae dea cogit equos.
Nec tali nitet ore, soror pulcherrima Phoebi,
Carmine quantumvis tracta magove vocat.
Nec facie tali fulgent eburi aspera corolla,
Nec si purpureo lacte nitent violae.
Ipsaq; coelestis fabricatura examina formae;
Quam Paphus et Memphis, Dyrrachiumq; colunt.
Non alio vultu, lauroq; micantibus arsit,
Vincere digna Deas quum fuit una Deas.

Basium XIX.

Ris erat in Doris olim mihi plurima, et aurea
Cultaq felicis jugera multa soli.
Sed casus rerum dubios morbosq superbe
Jura videns, video me tenuisse nihil.
Det mihi sponte sua mea lux sapiq, oscula, magno
Cæsare major ero, nil cupiam ulterius.

Basium XX.

Arbor Acidalice Veneri gratissima myrte,
Myrte voluptatis conscia sola meæ:
Dum meum pariis mea lux elluchit in hortis
Qua locus humana libat ab invidia est:
Dum misellam animam et stibundam rore beato
Roris labellorum restituendam et recreo:
Tu ramos præbeto tuos, umbramq ministra
Ne nos e cælo Delius aspiciat.
Aut iterum infamis nascatur fabula. Martem
Cum Venere aeratas circumsisti plagas.

Ex Italico Torquati Tassi. Basium XXI.

Nunne hæc est manus illa, mio quæ vulnera cordi
Tot dedit, atq animum torruit igne gravi?
Ecce manus! Reconstricta mea est, via nulla relabi huc
Arripiendi oblatum qua queat effugium
Nec facultatem ferit aut ferro mutanda volucri,
Aut ferra in adversum mittere tela potest.
Fas sit Amor vindictam aliquam modo cruciq duras
Non dabo; basiolum sæpe mihi molle dare.

Basium XXII.

Vidisti folia hiberni cadere imputi veris:
Vidisti æstivo gramina sole mori:
Talis vita fuit nobis: sic omnia pessum
Fugax momento temporis hora rapit.
Hoc tibi si notum; dum fas jungamus amores:
Vitalis verè est vitæ in amore mori.
Ris aliqs alii propterea. felix ero ab omni
Oscula si nobis pauca insabilla dabis.

Ad V. N. Joan. van Haurenum Wallati Domin.
super Basia gallicor. Poëtarum.

Tu qui versa legis hallo sermone Secundi
Blasia, nil subitum, nil tricisle legis.
Extrexere Deæ tam mellea Basia Vates:
Illa quos Pæan quos amat ary Venus.
Illa quidem Aenea dum celebrata Clamore Vetusto
Clarum per populos emeruere decus.
Non minus ista nostro Celtarum culta lepore
Secula sunt ævi vivere digna suis.
Et volitare virûm meruerunt docta pora
Notus Hyantæi dum liquor amnis erit.
Cum caput bifidum Parnassus adarbora tollit.
Blandaq Francigenum verba sonabit Amor.
Carminibus ingens princeps dum arte secundus
Non habuit cujus æmularit Bopolis.
Celtica facultas a principe mota secundo
Sit licet incinctis pars feminum milos.
Perlegis jam dicis Aut hæc vita vocat Apollo:
Aut Deus in Celtis Gallus Apollo fuit.

III, p. 165

Antonii Sfortiæ Hist. II. 37.

Tu sidus almæ Cypridis,
O noctis aureum decus,
Vesper, tuo quæ luminis
Fulgori tantum fidera
Antevis, comæ sol ignibus
Quantum nitore Cynthiæ
Præstat, precor, ne denegas
Amico Vesper candidum
Lumen tuum mihi, in sinum
Eunti Hyellæ, atq; oscula.
Tu his vices comes amicus
Quando omnia atra condita
Sunt nocti, quando Cynthia
Negat suum lumen mihi.
Non me impii cupiditas
Furti, cruoris aut sitis;
Sed sæva vis Cupidinis
Meo æstuans in pectore
Has ire compellat vias.
Cum stella sis Veneris bonæ,
Quæ sancti Amoris et pacis
Juvare amantes te delectat.

Nymphæ, quæ parvi colitis vaga flumina Rheni,
Et blando lacrymis uritis igne Deos,
Liba dat hæc vobis, vobis hæc pastor Iolas
Porricit in gelidas nigra fabrina domos.
Vos sacrum accipiti, aut instanti arcuti periclo,
Dum vestram nivis spectat, sollit aquam.

In Effigiem Annæ Bodiglæ.

Anna decus gentis, fata Cæsare, nupta Philippo
Pulchrorum regum quam facis esse patrem:
Si species animi signet, si mens ita velit,
Ut potuit formæ corporis ista tuæ;
Spectarent oculi, cum sis mirabilis intus
Et foris, in toto pulchrius orbe nihil.

MARII MOLSÆ.

De Venere marmoreâ Romæ.

Candidi post Phœbum sacra, somnos jacentem,
Quâ fluebat quondam parvula lympha pede,
Ut primum agnovit sibi Venus amica, Deæ
Lubricus roseo ferrotulit ore sonos:
Ipsa ego sum fautor sacris his cautibus orta:
Nil mihi jam tecum est, æquoris unda, vale.
Spiranti Deæ eadem.
Dixerat: et tectam strictans se marmore Cypris,
Disparuit rorum, quâ latus unda fecerat.

Cui nudos dixit detexi corporis artus,
Aut cui tam rarum de me artifici licuit?
Haud alio accubitu vitrea Amathunta Paphiam
Crediderim herboso ponere membra solo.
Lumina quæ veris prohibens effingere cælo dix
Attamen occulte callida fulsoris opus.

De vestris nanalibus in etum alucaria vestra
Turrea vestra olim fractis crepita carinis
Quæ Nili fractas ut fabricantis opus,
Ecce apibus parcis pandas præpandimus aulas
Congesto vidolum quis fuerit? Jacra thyma.
Cæsaris hæc inopes laus est, quæ vindice pacis
Jucundos fructus arma inimica ferunt.

ANDREÆ NAVGERII.

Tumulus Argonis canis.

Venator ceteros morsus Argona Molossus
Confossum rapido dente ferocis apri,
Hoc illic in ripa tumulum frondente sub umbra
Erigit: hoc ipso concidit ille loco.
Non impune quidem fraudo fera vulnerat abiit:
Protinus jaculis cæsus et ense canis.
Tu tñ e canibus carissimus præstantior Argon,
Fide Argon, silvis quilibet error erat.
Tu dilecte jaces sed alta alpa hæc fascia pinu
Millus, et mille vincula juncta sibi:
Quin dicta fera comix tibi fronteat hostis:
Sinus ex ærna ex animo signa dolentis feri.

Tumulus Hylacis canis. 54

Ante canis omnis pastori carus Amyntæ
Nuper ab Illyrico littore missus Hylax,
Dum solitus agit excubias, et fida tuetur,
Nec vigilant socij cætera turba canis:
Ipse rapidus sibi media inter sæva Timavus
Morsibus, et inde iterum prosilit amne aqueo:
Illi quidem sæva vitalos tentatus ab ursa est.
Ipse sed insperti vulnere cæsus, obit.
Constituit viridi tumulum de cespite Amyntas:
Hæc voluit varam præmia habere fidem.
Mæsta gemunt armenta, mali furis, et lupi
Ex hoc jam cuncta licentius ruent.

ANGELI POLITIANI.

De cane ad Laurent. Medicem.

Quod canis Hesperio, Medices, tibi missus ab Hibero
Terribilis vasto strangulat ore feras:
Ast hominem pavido metuit contingere victus,
Nil mirum: domino convenit ille suo,
Sic tua nam fortis, Laurenti, pœna coercet,
Sic reverent avidi te framea digna pii.
In pietatem pueros quæ in delubris
Laurentii Med.
Ne dubites, picta et quam cornis virgo, sed acres
Hisce oculis flammas ejaculatur amor

Hisce oculis vocem dedit ars, lingua q̃ repugnit
Hoc fuge: sed nulla est jam fuga, vulnq̃ habes.

In puellam moribundam.

Quæsivi Venerem, dixi negasti:
Sed dum mî totiés prædit negare
Tandem occasio justa fruendi
Inventa est; moreris: satyrus, sagaq̃

In Simonettum.

Dum putera effertur nigro Simonetta feretro
Blandulus ut vivens spirat in ore lepos,
Nactus Amor tempus q̃ non sibi turba caveret,
Jecit ab occlusis mille faces oculis.
Mille animos cepit vivacis imagine vultus,
Ac Morti insultans: est mea, dixit, adhuc.
Est mea, dixit, adhuc; nondum tota ̃ orcus illã:
Illa vel examinis militat exemplo.
Dixit et ingemuit; nig vnim satis apta triumphis
Illa fuit vidit tempora, sed lacrimis.

In Archiannassam, Platonis è græco.

Archiannassa mihi meritrix Colophonia nunc est
Cujus et in rugis insidet acer Amor.
Ah misori à prima fugit quos illa juventa
Ignis eos iterdij vos reparare rogo.

Sapphus Epitaph. in Timadem è Græco.

Timadis hic saxis, quæ dulcis ante Hymenæos
Excepta est nigro Persephones thalamo.
Illicq̃ hæ fatis, cunctæ de vertice amatam
Arguides ferro subscinere comam.

Ad Galeottum Principem Tarentinum.

Cur promissa tibi tuus hæsta
Nondum præstiterit, rogas? sperata est.

In Ptolomæi Geographiam, è græco.

Si cælum è terra spectas, cælum omni videbis:
Si terram è cælo, penitus tibi terra patebit.
Nunc terram penitus cernis, cælum esse putato.

In Nicæen lapidem.

Hoc est sepulcrum intus cadaver non habens,
Hoc est cadaver et sepulcrum non habens,
Sed est idem cadaver et sepulcrum sibi.

In postes cubiculi sui.

Blanda Cytheriis habitis, duri procul este laboris.

In Amicam.

Allicis, expellis; sequeris, fugis; es pia, et es tu;
Mi vis, nec nolis; me crucias, et amas.
Promittis, promissa negas, sum mî ereptus et das:
Jamjam ego vel Stygium tantale mollior am.
Durum ferre silim circum salientibus undis,
Durius in medio nectare ferre sitim.

In Amorem, ex Græco Moschi.

Teram humeris habilem, posito nunc inchoat arcu,
Et posità baculum lampada sumpsit Amor.
Sulcos jugum missos stimulo citat ecce, juvencos
Imperiosus, et cultæ femina mandat humi:
Suscitans polos, imple, inquit, Jupiter arva,
Ne cogam Europæ tu juga ferre bovi.

In statuam Laur. Medicis Amoram.

Ut furtiva suo furtim daret oscula lauro
Hæc sibi occultas repperit Aurora vias.
Incumbens, figurit amantis pectora, et altum
Dum jactat lapsu pectus, pallam. Sic ipsa latuit.
Nix ipsa es virgo, ut arbor ludis. Ludis, sed amans
Quam peream candor, fac rigor ut pereat.

Ad Fures.

Ite alio fures, nulla hic occasio lucri:
Nam fida est custos addita paupertas.

Ad hirundinem nidificantem sub Fidicinæ statua.

Fidicinæ statuæ est, misella hirunde,
Sub quâ nidificas. Noxæ ne credas
Huic natos, rogo, quæ suos necavit.

De lecto tuo tortricio, è Lucretio.

Unius effigi torum
Ut omnium fieron torus.

De lauro sicut casta.

Cum Mars Daphnæ se misceret,
Apollo hanc ubi sensit?
In oleam vitibus implicatam.

Quid me implicatis palmites
Plantam Minervæ, non Bromi?
Procul racemos tollite,
Ne virgo dicar ebria.

Epitaphium Johannis Albirei.

Stirpe fuit, formâ, natos, epitaxe, virtute
Felix, ingenio, moribus, arte, animo.
Sed cum decies partus jam junctæ ageret, et
Hos, nondum tetrâ cum sobole inter (amores;
Tristius ut cæcum, tantum mihi fortuna dolorem
Ostendit potius fortè fida, quam invenit.
In fonte baptismatis Florentiæ.
Quicquid ab antiquâ manavit origine
Purgabunt ipsæ si modò credis aquæ. (morbis
Ad Alexandrum Cursium, qui ut Politianum videret, Florentiam venerat, cum illi si commodum in Casa sua esset.

Nil mi jam patriâ juvat
Sævo liberum littore Syrium
Deuitare sub ilice,
Excepturn toruło graminio caput
Bullantem fronte riuulum.
Jam sorbet tremulo murmure palpitans
Et labens aqua calculis.
Longis Dalliados garrula quæstibus
Jam sordent auiaria.
Nil blandum est oculis, nil placet auribus
Odi rura, mimus canam
Et Vallem, et Tesbyros, et gelidos specus,
O qui montibus inferat
Jam mi, o qui medio sistat in atrio
Vrbani cupidum lares?
Cur si! o placido qui locet in sinu!
Cur mi non teneros dator
Tabis versibus imbibere auribus
Coram dulcibus aspheros!
Cur dextræ cupidam jungere dextræ?
Tu me dulcis amicule,
Tu vitam fera para. o sæva necessitas.
O cur frangere compedes,
Detrectabi: mihi cur juga non licet?
Sed quid fundere jam juvat
Nequicquam ad superos tot querimonias?
Sors cuiq; est sua cuiq;
Debebatur homini, quin etiam Jovem
Vrget dura necessitas.
Quod parcæ decreuerint, haud revocabile est.

Amor fugitivus à Græco Moschi. 57

Cum Venus intento nictum clamore vocaret,
Si quisquam in triuiis errantem vidit Amorem:
Hic fugitivus, ait, meus est: forma fere index
Basiolum Veneris: quod si ad me duxeris illum,
Non simplex dabo basiolum: plus hospes habebis.
Insignis color est. at totam agnoscere figuram:
Corpore non nimius, verum ignem imitatus ocelli
Acres, flammeoli, mala mina, suavissima verba.
Quod loquitur non serit idem: vox mellea, fel cum
Ira inflammatur, tum mens illi effera, fallax,
Frandator, mendax, ludit crudelis inultus.
Crispulus est colli nitor, facies pudenda,
Exiguæ manus: procul autem spicula torquet
Torquet in ulterius nimium. Alebrevitas et regna subeam.
Mobilia quidem nimium, tamen velatus auris
Move citatus pennas, nunc huc, nunc ad Solem illuc,
Sæpe viri pectus sanans præcordia, sæpe sauciat.
Atrum habet ore jecur, superat arcum imposita sagitta.
Parva sagitta quidem, sed cuncta ferens malus: est illa est.
Parva pharetra illi dependet et aurea tergo:
Sunt et amari intus calami, et tegi illis pestiferus
Mi quos sæpe ferit matrem, sæpe omnia sæva,
Omnia qui ipsum nostrum quoq; sæpius tangit.
Parvula flavo colli, sed crispum stringere vincit.
Verbere, si prendes agi, ne miserare precantem.

Si flentem adspicies, ne mox fallare cavito:
Sin arridebit magis attrahi, et oscula si sors
Ferre volet fugito, sunt noxia et oscula, in ipsis
Suavia venena labris: si forsitan dixerit, heu tu
Abeas, rumpe tibi cuncta haec mia largior arma
Ne quicquam attigeris, fallacia munera Amoris:
Ah nimium ignifera sunt infecta illis arma.

IO. IOV. PONTANI.

Auratis digna vs locutis, formosa Phyllis:
Hanc te condit humus, vilis et herba tegit.
Heu, heu, nec mater, nec te tua frigora defleant.
Nulla tibi est mater, frigora nulla tibi.
Non frater, non cognata de sanguine quisquam,
Non pater ipse, mei quae lacrimae tibi in carmina delix.
Vos fusi defletis, coli defletis Phyllam,
Tellus: ah tumulo casta puella jaces.
Flete et eam lanae, flete et eam calathi.
Flete et acus, et fila fluant, et lina Phyllam,
Tellus: vix tumulo casta puella jaces.
Casta puella latus tumulo vix: vix tibi cespis
Dat tumulum, vix te herba virens tegit.
Quae tamen herba tegit, nullos [illegible] sentiat aestus,
Frigora nulla: nos floreat usque solo.
Rosa puella, immaturi mortis.

Non nomen tibi, qui nomen fecere parentes,
Dixerunt quam te bella puella Rosam.
Vita rosa brevius nil est, aequeve caducum.
Sic cito sic breviter et tua forma fuit.
Implesti denos vix nam formosa Decembres.
Vere Rosa hyemi nata es mensi Decembre cadis.
Non aestus, sed te rapuerunt frigora brumae:
Non aestas, sed te frigida solvit hyems.
Ergo non hyemi floreis, non rapta fimbra,
Frondescis; tumulo sed male vosa, Rosa es.
Rosea puella e tumulo loquitur.
Ros mihi dat titulum, nomina est Rosea nostra.
Ros brevis est, brevis hem fuit mihi vita fuit.
Rore madet tumulus, stillant et marmora rorem.
Rosea sum, me vos roscida et unda rigat.
Sed nec lapis tumulo, utrum insidere cicadae,
Stridula ad cineres heu mihi turba cieres.
Bruma tibi requies; aestas est mihi supplicium.
Tumulus Stellae Stellarius inscis. Pontani lugens.
Sit vati fas, Pierides, quae lucida fulgit
Stella polo, hanc proprio condere sub tumulo.
Stellae tibi tumulus coelum est: haec te tegit urna.
Stellae fax et tumulus tibi fax et urna nitor.
Stellae mihi urna, vatios tibi et urna ministrat,
At praebet et hos tumulos, et tumulo ipsa nitet.
Hac Stella jacet tumulo, sed splendet in urna,
Splendeat et in tumulo, nam polus et tumulus.

Candida puella loquitur.

Nec mi marmor habitu, nec mea tegit urna sepultæ
In niveas abij Candida versa rosas.
Forte inter rosas, inter ligustra quiescam,
Aura & fovet flatu, mater at ipsa sinu.
Pallida quum cælo animus delapsa reverti
Me rapit, ingentes dissipor ilia per.
Dum naram Mater gremio dum quærit in alto,
Pronatâ niveas reperit ecce rosas.
Ne mihi, ne lachrymas quisquam ne munera vovit
Ad tumulos: horti funera tibi nam tumuli.
O felix cui vere rosæ, ego æstati sepulchrum
Sunt auræ: hinc flores fundit, et hinc Zephyrus.
Pruina puellæ tumulus.
Nec mihi vestis hyems nocuit, nec sævior æstas,
Non arctoi, aut tumidi vis inimica maris.
Talida vis rapuit, rapuit violentia febrium
Deliciæ, ut rapido sole pruina liquet.
Heu nomen fatale, perinde ut sole pruina,
Sic ego pallenti labe liquens furii.
Tumulj Sulpitianæ. Viator et Umbra colloq.
Dicite custodes Umbræ, quæ tanta sepulchri
Cura? quæ? solicitas curæ smaragdus habet?
Parce hospes dicitur: umbras. Amat Euphides ipsas
Dicitur, et Veneri tumba dicata suæ.

Hic nymphis dicta, pierata Camœnis
Clamata et Veneri Sulpitiana jacet.
Defleruni Nymphæ formam, fletusq; Camœnæ
Plorarunt lauros, compositumq; decus.
Clamavit Cytharea oculos, oculisq; pudorem
Suffudit, et roseis per labra, per genas.
In frondem Nymphæ formam, in flosq; Camœnæ
Rursum Vertuntur, et sine labe decus.
Inclusit Cytharea oculos, sepsitq; smaragdo
Cum vis et veneres, deliciæq; suas.
Mox statuit nos custodes: Hinc cura sepulchri
Tanta est sollicitas inde smaragdus habet.
Forte placebam hæc Amathusiadis, hæc smaragdo
Sicta datæ, æternos spirat et urna Deos.
Tumulus Sulpitiæ in florem versæ. Genius loquens.
Parce hospes violis, manes nec lædite sepultos
Si nullis flores hi quoq; numen habent.
Qui violæ nunc sunt, fuit olim cultus puella,
Vota parum felix solvere quæ nequit.
Vovere amplexus primos lasq; oscula prima,
Et primos flores. hæc Hymenæe tibi,
Non placuit lachrysis: mihi pepulere parentes
In tumulo, et mœstis thalyra dedere foris.
Corparant quæq; ora rosis quæq; oscula gemmis
Atq; oculi, pro quos bella parabat Amor,

Tabuerant immane nefas tumulus patibula:
Si licet et tales quas Cythera facit.
Cum memor ipse sibi notos Hymenæus amores
Transtulit in florem corpora versa novum.
Pro cute subrigitur cortex, pro ossibus hæsit
Stipes, et è fibris fibra renata sua est.
Plurima quæ fuerat Nymphæ coma, plurima mansit;
Et deorsum foliis fructus opaca tumet.
Sparsus et in toto furvat pulvere candor.
Nec nitor in viridi floris honore nitet.
Sparsit odor, mansitq; alto sub corpore nomen.
Hoc verè præcium dia puella tulit.
Infelicia fuit nomen: flos dicitur ille est:
Quisquis amas, tumulo parce, precare, cole.

Ariadna matri ad tumulum Lucilæ filiæ.

Vera capi hos calathos, dispone et munera lanci
cum lanâ et calathis accipe et hos lacrymas.
Nata et acus, et fila capi, et capitilinia texta
Cum his atq; illis accipe et has lacrymas.
Nata Lycoum fusum capere, et formare indita lino,
Cum colo et fusis accipe et has lacrymas.
Accipe et hos crines, atq; hæc tibi munera grata,
et labrum, et tenues accipe forficulas.
Accipe et hos crines, cum his et serica, et aurea
Accipe vertendos, accipe gemmeolos.

Accipe et hos crines, cum his bombycina texta,
Et zonam et pictum hoc accipe vitreum.
Accipe nata meos crines, lacrymas, munera
Effecta et cineris Lucia, et inferius.

Tumulus Corinnæ morosi feminæ.

Hic posita est Corinna, suo attumulata marito.
Ah tumulo et thalamo tristis abesse cohors.
Annus cohors, uti vir jacuit cum conjugi solus?
Ille suæ consors conjugis, illa viri?
Dum clamat, dum in tumulo, dum stridet uterq;
Hic beat, illa luctat, sit tibi plena cohors.
Jam strepitant: irata cohors jam currit ad arma.
Clamor ad astra volat, dolor ad vrnea sonat.
Non litem sed bella facis: jam fragmina tundunt
Marmora, jam tumulo saxa rotata cadunt.
Heu clamas Corinna, gemitu percussus Hymettus,
Persona dis Stygiis ite sitis Vachis.
Sed mea pectoris opus: ducit sua vulnera cuncta.
Vos fumanta pijs fundite pro lachrymis.

Tumulus Lucii Francisci filii.

Has aras patris ipsi Dis templum parabam,
In quo nati mihi contigeris, Petre.
Heu fati vis læva, et lex variabilis ævi!
Nam pater ipse tuos nati struo tumulos.

Inferias puro fronte nitore sepulchrum
Pono parens. Heu quid sidera dura paveni?
Sed quodcunq; paravit breve sit: nam optima vitae
Pars queat mihi eq; castra fuisse vir.
Hoc tibi pro tumulis statuo pater, ipse dolorum
Haeres: tu tumulos pro patrimonio habe.

Ad Hermionem, ut papillas contegat.

Praedico, tege candidas papillas
Nec quaeras rabiem libi amantum.
Sic quam frigida congelat pruina
Vritas matre, calfacis. Quare
Praedico, tege candidas papillas,
Et pectus strophio tegente vinci.
Nam quid lacteolos sinus, ut ipsas
Prae te fers sine limbo papillas?
An vis dicere, basia papillas?
Et pectus nitidum subdiare?
Vis num dicere, tangi, tangi tracta?
Tunc incedere nudatis papillis?
Nudo pectore sinu deambulare?
Hoc est dicere, posci, posci, trado.
Hoc est ad Venerem vocare amantes.
Quare aut contege candidas papillas,
Et pectus strophio dicare vinci,
Aut, sexcentiens inmolaba in illas,

Vt possim juvenis tibi videri.
Tithonum, Hermione, trahe papillae
Possunt ad juvenis vocare munus.

Mortem sibi imprecatur, ob zelotypiam.

Quis hyei, me miserum, labella suxit?
Quis bas, me miserum, genas momordit?
Quis collo, ah miserum, notas reliquit?
Quis, ah quis teneras sacer papillas
Tractavit digitis? manus pudicae?
Quis candidulla gestavit ex eburno
Accepit spolia? ori, dentis, labris?
Quis felix animam beatus? ludo
Quis è pectore vitalia salivam?
Quis ô cruenta? sed quis ah quis? eburn
(Me me jam miserum juvat perire)
Quis stricto pugione pectus haurit?
Hic hic est dolor usq; finiendus.

Ad Focillam, de capillis adventitiis.

Quid sursum digito comam viponis?
Effusum, vagi ligis capillum?
Amictus cruciat, Focilla, amantem?
Vt perdas miserum senem jubilla?
Ne tu, ne mea colligi vagari
Ad frontem sinu, disjunge capillos

Circum tempora, vorsiloq crinis,
Aurum qui pariat, facies ut ipsas
Blandis quas jacularis ex ocellis
Succendas agitans et huc et illuc;
Extinctum ut vevecis foris calorem.
Jamne, jam mea colligi, et reponi,
Crinem cortege, subliga et capillum,
Turam ni citi, exciata flammas,
Quae rostrum propere pectus ustulavant.
Vos ô vos teneris precor puellae,
Quae myrtos et amaracum vigatis,
Hoc vos, hoc miserum vigati pectus,
Quod procul ardet ab puellis.
En flammas simul, en simul sagittas
Ipsae cernitis, hoc vigati pectus,
Et flammas simul, et simul sagittas
Ipsae extinguite, et ustum subrigate.
Dic Federico regi, ad balneas accedenti
Quid, quod plus solito ferimus aëri?
Et gramen viret, et nitescit arbor?
Quid quod plus solito canunt volucres?
Cur cedunt gutturi lupiores cycni?
Progne et lingua rivalibus querulis?
En spirant Zephyri salubriores,

Et ridet pelago silente aequor,
Nullo et murmure littus obstrepescit.
En ducunt Chorias per arva Nymphae,
Et Musae numeris suis sequuntur,
Ipsa et balnea perstrepunt cachinnis.
An non adventat Federico
Ipsa et balnea mollior cachinnat?
Ipsa et listora suaviter susurrant?
Nosunt Dominum suum lacunae;
Rident babiolae suum salutant;
Assurgunt et hero suo ligones.
Advertat decus elegantiarum,
Et flos advertit omnium laborum.
Illum deliciae sequuntur omnes,
Illum munditiae gratiae,
Et sexcentae species potentis dignae.
Ni ne balneolae timuerunt ne ni
Mavortem socium nihil timere.
Ipsa nam timuit ipse Federici,
Parcens imperio, et vereitur illum.
Felices Domino lavante thermae,
Felices et hero jocante Bajae.
O felix spatiante Rege littus.
Myrti dicite, io, cuge Federico:
Euge, io, canite, euge Federico.

Tumulus Fulci Ferrariensis Musici.

Bissonis anti scris sonat hic Lyra? Bissonis ante
Quae traxit scopas, horrida contra, choros?
Ah nil Bissonii scris est Lyra, sed Lyra Fulci,
Quae mulcet inferum sectora, quaeq; serum:
Adsonuit cui, primo perscipe relicto,
Delius, et carmen flebile junxit amans
Adsonuit cui Cytherea pudo, et amantum
Diflevit curas, fluxit et ipsa suas.
Nec nunc muta silet Fulci Lyra; Fulcus ipse
Non silet: at Stygias carmine mulcet aquas.
Dum sonat, Elysii laudant ad plectra puellae,
Dum canit, ad numeros quae sua bella canit.
Nec furit Tityus vestrum, Tityique vultures,
Nec fessus ad portas Cerberus ipse latrat.
Dum vixit, Fulco regum planxere theatra:
Nunc planctu Stygii flebilis aula Dei.

Fannia.

Amabo, mea cara Fannicilla,
Ocellus Veneris, deliciq; Amoris,
Jube ut liceat tibi basiem labella
Suaviolenta, lepida, mollicella:
Amabo, mea Vita, suaviums,
Fac ipsam mihi gratiam petenti.
Ah, quid? Lenta mea vincis maritum?
Ne tumi, leuiter suaviabor.
Apis ut, teneros studens liquori
Libat thymi summa Hymetti, aut eorum rubetis
Summa vix sibi suaviter labella:
Ita hoc, dico, labella mollicella;
Haec me tam faciunt citò beatum,
Quam fiam citò, si negas, mihi Lesbia?

63

Ad Cinnamam.

Cùm mi cogitat Amor quicquam mali dicere de te:
Dissuadeam, si non, Cinnama, dissuadeor.
Diserucior: verùm tanto succendor amore,
Ut precem, si non quae velit, ira, loquor.
Poena tamen praesto est: nam vix dum lingua locuta est,
Cum mihi sit subitò flebile taedium:
Pavit et cavam dictis Lesbia fauciam;
Ac misero in lacrimas vertitur ira mihi.

Tumulus Julij Parmensis.

Da tuba terribilem sonitum, tubicen, canore
Ave tona: hos tumulos clangor et arma decent.
Julius hic situs est: strepitus juvat, et juvat ensis
Clamans; Parmenium bellica parma juvat;
Gaudet et his heros concentibus, en canit Umbra
Ad numeros, placidè ducit et ipsa choros.
Nunc rursum tuba, nunc tubicen fera murmura rursum
In gentina; et cantu murmura pulsa sonant.
Hic honor ad tumulos magnorum et fama virorum
Debetur: Martis sic data casa viros.

Pro patriâ hic cecidit. Manis gaudet sub urnâ;
Gaudet et Julâris Virbora Sforcx tumulis
Pro patriâ occubuit pugnans, murisq; cruentus
Dum stetit hostiles respuit in Sf manus.
Nos olassum fatual ora damus, simul æra canoro
Patmario: hæc justius munera posse amor.

Ad Focillam.

Lascivos cohibe, Focilla, ocellos,
Ne perdas miseros videndo amantes.
Summisses nec habe, Focilla, ocellos,
Ne perdas miseros judendo amantes.
Fratos quos conspexeris ocellos
Ne perdas omittendo amantes.
Nec blande facile, ô benigna, ocellos,
Ni fleas, ne lacrimas benigna amantis.
Nec lingas lacrimis missa, ocellos,
Lucte ni lacrimas, missa amantis.
Noli, credi Focilla, credi noli
Istos flevisse, ô Focilla, ocellos.
Si quicquid egerit, Focilla, ocelli,
Sunt incendia, sunt Focilla amantum
Sunt credo, Focilla, sunt amantum.

Tumulus Violantidis.

Lunaram hic virgo jacet cujus de funere mœrens
Frigit Amor pharetram dissiluit cumas.
Quis comes in tumulo est? Lusus Venerisq; Jocig
Quis tam demisso qui madet ore? Decor!
Quod nomen? Violantis. Origo nominis unde?
Surgebant violæ fixit ubi illa pedem.
Tu mecum Lachrim! quod nunc rapis, heu, brevis est flos,
Quem nec vos possint, lympha nec ulla rigat.

Ad Focillam.

Si rides Veneres Focilla, rides.
Si cantas, Veneres Focilla, cantas.
Si saltas Veneres Focilla, saltas:
Denum, Sunt Veneris Focilla, quicquid,
Ludis et loqueris, facis agis.
At Cum nudula lectulo recumbis,
Inter delicias libidinosq;
Tunc non es Veneris, Veneris sed ipsa;
Venus, ne dubita, Focilla tunc es.

Tumulus invictissimi hominis, Hyæ.
Nunquam dixit Hyas: sed Hyas hoc continet antro.
Si vixit nunquam mortuus est nec Hyas.

Tumulus mendici.

Nulla mihi vivo domus; at nunc certa sepulcro est.
Vitæ pauperias; mors mihi divitiæ.
Vita, nihil mihi exilium; at requies ac certa, sepulcrum.
Nudus eram vivus; mortuus vestior.

Tumulus Porinelli Musici.

Plectra jacent sine honore, lyra sine honore
Et citharæ, cantus et sine honore tuba:
Sibilat arboribus dilecta, et murmura miscet)
Destituit tacitas ipse susurrus apes.
Sola avium vetures servat Philomela querelas
Sola et sinendo novos fusitat ore modos.
Ales, Porinelli, obitum lucta tibi sanctus, at illa,
Sorduit, et nimio muta dolore tacent.
Sume lyram mutuo, Porinelle, et plectra movebit
Jam Lyra, jam Cithara, jam tuba, ipsa canet.
Sibilet arboribus strepitus, et murmura vivis
Susurrit tacitas alacris ipse susurrus apes.
Luctumulo, Porinelli, jaces, tacuim jacet omnis
Et sonus, et cantus: unus vox silet.

THOMÆ PORCATII.

Cum sanctimoniali capilli secarentur.

Auricolos secuit tibi, quæ, Viola vita, capillos
Dextera; Scyllæ saevior illa fuit.
Una manus Niso vitam abstulit altera Amori.
Magna hominis, major laedere culpa Deos.

JULII ROSCII.

In Hylam aquis submersum.

Pulcer Hylas dum forte urnâ haurit cantu inani
Hausit ab extremo gurgite fontis aquam:
Labitur infelix precipites, urnamq; sequitur,
Jacuitq; fontis lapsus: prima oculos.
Spectabant Dryades trepidanti pectore circum:
Obuia protenso stagnia Nais adest.
Hoc vos optatis Nymphæ quo plena vobis
Misceat in fuso nectare pulcer Hylas.

FAUSTI SABINI BRIXIANI.

De Pallade et Cupidine.

Sæpe gravi Pallas tentabat Cupidinis arcu,
Impatiens pueri facta procacis, aiti:
Vlarius si me tentaveris impune, morgam.
Jactibus aut tumidis nil miserata, mari.
Cui Deus arridens: quid fluctus, dixit, et ignis?
Victrices his illis imperat alma faces.

E Græco.

Tres Charitis dulciore, Hora totidemq; puellæ,
Me jaculatoris terna cupido agitat.
Tresq; Cupido arcus capit in me feroid, unum;
In me uno tanquam stria cerda foret.
In flammam Veneris et Adonidis.
Hæc Paphiæ est icon, formosi et Adonidis ipsa:
Virtus marmoreæ, utraq; pulcra nitet.
Una mi conjuncta est, ut possis cernere quantum
Cypria amatorem Cypridi amator amet.

O qui amor aut fides! nam post tot secula iuuen
In lapide Adonin adhuc, gaudet et esse puer.

In balneum.

Hic se nudarunt Charites, et pupula Cupido
Sumpsiens abiit parvus, nudas reliquit.
Nunc sine veste foras confuse exire verentur.
De Venere inter Cupidinem et Iouem picta.

Sic placeas, Cytherea, tuo pulcherrima Marti,
Die rogo, cur tenui veste recincta manes?
Hic vir, hic natus: media inter utrumque caleris
Suscitat hic flammas, excitat iste faces.

Ex Graeco.

Ebrii erant omnes: futuus vult sobrius esse.
Hinc ille Visus ebrius et fatuus.

Ex Graeco.

Turba poetarum veterum discessit ab orbe;
Mortua vero, inquam, cum Theodory obit.
Nam viuente illo vixit, peremente peremta est.
Vae omnes lapidam in tumulo tumuli.

Ex Graeco.

Qui laudare velit virtutem, extollat Homerum;
Cum virtute dea diuus Homerus idem est.

De Tantalo et Niobe.

Quisnam est, qui hoc saxum vicinum in tempora jam jam
Horret; et haec quaenam saxea imago gemit?

Proditor iste Deum, contemptrix ista Deorum,
Tantalus est Phrygius, Tantalis ista Niobe.
Peccarunt uterque lingua, sic punitur et uterque;
Hic lapidem gestat, filia et in lapide.

Epitaph. Crassi et Milonis.

Formosi juvenis, sed iniquo sidere nati,
Hic Crassus; Hic Milax; digna uterque fuit.
Nam pro Hebe Milax potuit servire Tonanti,
Et Phrygio potuit pro Ganymede Crassus.
Qui legitis flores, horum cognoscite et ignes:
Tam flagrabat amor, quam modo fragrat odor.

Ex Graeco.

Fare verum, Boethus Syrtes cum scindere clarus
Forti boum pastor gaetera regna premens.
Cum caris armenta, ejus dominumque penates,
Corrosit tenuem mollis amore animum:
Corruit et praeceps pastor miserabilis, et mox
Dulce aliis, illi fatura amara dedit.

In imaginem Francisci Regis Galliae.

Quam spectatores ignari cornibus, ecce
Spiritu et artifici nobilitata manu
Illius est, qui cuncta suo moderamine regna
Alacrit et gentes ingenio atque manu.
Quod taceat non est mirum: sine lingua, sine imago
Et pictum labiis non habuisse manis.

PAMPHILI SAXI.

Ad Umbronem.

Cui quis pictorum credit ti, fallitur, Umbro:
Et callidum non bene nosci opus.
Qui fingit, fictas marito quas credat formas
Fas est pictoris nomina pictor habet.
Quas formas cernunt oculi, quam pingis imago
Et si non moveat, se movet illa tamen.
Immotis graditur pedibus, canit ore silentis,
Audit, agit, loquitur, amavit, odit, amat.
Quod generas igitur, credis dum pingere, nuncupa
Nomina pictoris, sed genitoris habes.

De puero egregie picto.

Da puero vocem picto, Naturæ magistras
Tollat ut artificis candida fama manus:
Nec fieri simias portentum, picta loquatur
Non facies. Nam cum te duce verba dare
Incipit, pictum desinit esse; videtur
Hoc tantum, quoniam picta quod ore tacet.

De eodem.

Aut ars Naturæ fingit nunc juncta sorori,
Aut hoc Naturæ dextera fecit opus.
Nam tantum vario faciem, manibus, colori
Quæ formare potest, non fingere potest.

IO. BAPTISTÆ SCAPHENATII. 67

Ad Alciphrin.

Hos tibi cæsios, habe nunc tibi roscida serpens
Immodici amoris pignora parva dolens.
At domus, si te munuscula nostra juvabunt
Hortulus Alciphri, grex gregis erit usque tuus.

Ad Chrysillam.

Quid Zephyro, Chrysilla, tuum fugis ocyor Ilam?
Si nulli dura negas parcere, parce tibi.
Hic, heu, ne fusos quatiat per colla capillos.
Nec lædant teneros aspera saxa pedes.
Sed majora cium, mea cura, pericula timentis.
Nam seu fors, Pallasve seu tulit ira Deæ;
Olim dum proprium fugit altera crabrone amantem,
Sic vigida hæc arbor, sic lævis hæc calamus.

In statuam Atrionis. Ex græco.

Hæc simulacra tibi posuit Periander Atrioni
Delphino hæc quia servet vada salsa tulit.
Et factum admirans exclamat, prodigi ergo
Nos servat pisces, nos parimus hominis.

In Niobis statuam.

Adspice quam vera Niobis lacrymatur imago
Saxea, natorum tristia fata dolens.
Spiritum adspicias etiam; sed denegat illi
Vox animam similis marmoreæ est Niobi.

Ad Caeliam.

Da mihi suauiolum, mea lux, si viuere mauis.
Heu, heu, me mauis, Caelia dura, mori.
At si illud dederis, moriar mox, dulcia nanq;
Hanc animam è nostro pectore labra trahent.
Ergo suauiolum mihi da, mea Caelia, viue
Nunc quoq; me mauis viuere, siue mori.

THESTROZAE.

Pro Phyllorodo.

Qui legis haec, legito submissus, et cane questo,
Nympharum vllo tantus qui cubat hic spectro
Viuere credibile est, placidoq; quiescere somno
Phyllorodon, quae non digna mori fuerat.

De Vacca Myronis.

Naturam aeq; Artem in vacca perijt Myronis
Parem ijsdem: mouere gestit vtraq; Myron.
Qui vaccam fecerit, Natura hanc proculdubio inquit:
At si celauerit, dixerit Artis opus.

HERCVLIS STROZAE.

De Callirhoë, quae resuscitata est.

Bis vixit, semel orta, bis hoc composta sepulcro est
Post sua Callirhoe funera facta parens.
Fortia virtutis exanimis semina latent; at excita partu
Posse opem: viuat, mox parit, aut perit.

In Cupidinem marmoreum super Leonis spolio dormientem, ad diuum Laurentium.

Ecce Cleonis substrata spolia Leonis
Languidus in duro marmore torpet Amor.
Ista truculenta facies iacet ore, minaces
Tutoris apposita pectora nuda manu.
Gratia nec causa sopor, sed in Hercule dum si
Iactus, et ora fera sanguinolenta rigent.
Risit in elatum detorquens sidera frontis
Borgia quis animi vis domita illa truces:
Proculdubio mors, fassus nihil esse quod obstet
Arma vbi iuncta decens forma, pudorq; manent.

In eundem.

Parcite sopiti tractare Cupidinis arma:
Borgia custodit, proq; iacente ferit.

De eodem.

Forte Cleonis substrauerat horrida monstri,
Hercule quae victo tergora gerebat Amor.
Sic facies superba, Gradiuo locarat,
Victrici, victrices parta trophaea manu.
Res nouae Borgiades cum luce potentis oculi,
Torua, minax, facula, tela facta lapis.

In Cupidinem marmoreum.

Borgia delicti tibi viua Cupidinis ora
Iliacâ passilis militat labuntis Vingi:
Nec satis est Mauors pharetramq; arcumq; gerenti
Iuncta dare, Herculeas dat quoq; Virgo feras:
Scilicet ut liquiat, si cedere Numini, et armis
Quicquid et antiqui maius honoris habet.

In eundem.

Gorgone quid mirum Libycus si duxit Atlas?
Quintini Borgiados sax. fieat Amor.
In eundem cum tollit Leonina Hercules.
Borgia, nil mirum, si lassus ab Hercule vultu
Victus et in subiva pellis quiescit Amor.
Aleidæ grauis, hirsuto sub pelle latebat
At grauior tecum dimicuisse, labor.

ANTONII TEBALDEI

Ferrariensis.

Ad Amorem.

Lex Amor es, sed Amor Lex es sine Lege et amore,
Pacis Amor Deus es, sed sine pace pari.
Grande uiis puer, et mistis dulcedine amarâ,
Perpetuò uiuens, perpetuò moriens.
Es leuis, es volucer, sed et in me immobilis hæres
Et nimium constans in leuitate tuâ.
Sic possim, ô sine legi fuer, pax, ô sine pace.
Viuere perpetuò, perpetuò q; mori.

Echo.

Dic Echo, quid vult, ut semper viuam ego mœstus?
Mœstus. non facit hoc. fœlix. mori. s. Orpheus.
Nimi. urit facies. acies. acies. ni familia.
Illa. dira mihi rerum. hanum. lauru. aura. et amor
Abstulit hunc. ranum. hamum. lauru. aura. et amor
Accensum. consum, corde recedit. odit. Cor
Stone. silex. lex. quæ causa mea est. fœlix. Acis.
O rem animo. exanimi. pestifera. effera.
Vnde fer tam longum patient mea lumina fletum.
Lethum. Scis quid sit, quem tu adamas. adamas.

Suæ Veneri.

Cur tot ies priuat, toties tibi priuat amantem
Femina. et in stabili femina amore. rotor.
Pascitur illa meo interitu: cum ipse reuixi
Sit data, et illa illam rapit, ut peream.
Sic toties, formosa, mori gratissima amanti es,
Dum toties reuocas, sæpe, quotiesq; peto.

De filia patrem seruanti ante partum.

Seruatur patrio, strictis sibi ensibus offert,
Iam patitur, iam uulnera, iam uulnera parens.
Infans percussa illæsus fortè exit ab aluo,
Fata hæc dum patitur matris ab ultrice sua.
Insignem hæredem pietas habet. hæc scelerata est
Tam bini quæ perit, tam bene quæ peperit.

De Constantia Nouellarensi, sculptori doctissimo.

Sustinet vrat Constantiæ Amor transire per ora,
Et grauiter ceteris spargere tela suis:
Sustinet vrat amoris edisseri: obeij oscula labris,
Halantisq; animæ pascere odore animum:
Cum spinâ dictus olet domino scalpentis acuta
Et forfula sacro munere crabra rubor.
Iuuer (ait) eadem ipsa mea rosa tincta cruore
Hæc accensa meo sanguine semper erunt.

De equo Fid. Gonzagæ Mantuæ Ducis.

Encelade, Coeij soror, quæ nuntia Veris
Et pulsi, mobilis transfers, et maria.
Vis fieri solito velocior? cerne gementes,
Gonzagæ eiris vbere vt sis equus.

De Cupidine.

Cur natum cedit Veneri? Iaculum fabricet arcum.
Nunc quis habet? Tusco Flauia nata solo.
Qui facium? scitis hæc, dicitis hic. nam lumine torua
Dextrius, matrisse dare crediderat.

In Lacocratis statuam.

Audax ingenium fabri! sic certare Minervæ
Posset, et instantem vincere? scalpsit opus.
Lacocrata feris, gemina cum prole, colubris
Depastum lassa terna trophæa Deæ.
Vt cum victa suos partas dare cernerit hostis,
Vincere, non vinci crederet arte fabri.

Tumulus Maruthi, amici domestici.

Hic situs est cithara celebris gladioq; Maruthus,
Qui thusco, bene facimus, ligatet in Dauni animum.
Neptuni, inimitis: mirarit si mergier illi,
Mergier Aonio flumine debuerat.

PETRI VALERIANI.

Iocosum.

Oscula posco; mihi tu libas auribus auris;
Nostra tuis tundens tempora temporibus.
Oscula ab ore puto veniant: non oscula dicas
Hæc ignis, dicas scilicet Hyblæas.

In statuas Coritianas, Sansouini opus.

Frustra simplicibus otiosa turba,
Frustra durum tritus admouere figuris:
Hydria, Philolog, Filiæq;
Sunt hæc marmora quæ loqui putabis
Domum Coritij, Artifex Sansouini.

In eandem.

Ea hic blanditias antè amoris,
Et cum blanditiis preces verendæ
Nymphæ, quæ simulum patrem nato
Commendare videntur, et laboris
Romæ conscientæ, et dolore acerbos.
Vt nos marmoreos, pium sinum fossa
Non admittere probis putarunt?
Vt nostrum lepidi et leues et illis
O vos, o nimium, o beata corda,

nec non licet auribus profanis
innarrij, audierint fili, frobly.
Est ore ō procul impij, impij.

Amatorium.

Si vera sunt oculi, frons est, aurora in amicâ
Quatin pario; labra mel; ambrosia ipsa genas;
Si mea restituit: si non, sunt fulmina oculi,
Frons, nubes, labra fel, taxus amara genas.

In Sterinii Statuam.

Hæc est imago Rhetoris Sterinii,
Quin non imago, verg est Sterinius,
Qui morti consecratus est hoc munere
Vt verus esset, quem putaremus, lapis.

Epitaphium.

Exscultpsum ad fontes quis conservaret Amorem
Quem hunc fortè valles posse parere agrestes?

Epitaphium respondet.

Præstitit aquas, flammæ Dominum Cupido fixit amore,
Extinguit hos ignes quod puter ulla aquis.
Sed quia vicinibus succensis, unda ab ocellis
Liquitur, est simul flammæ et aqua domus.

In Marinum.

Te Turcarum exhilara, Livis rem omni,
Te Ingnacius
Vultyo te dignè dicat, illi maturus,
illi probum.

Virginem.

Virginem est ut ait poeta prodi latitur actus.
Hadus hoc in mollis ignis Cæsar hirtus erit.

Luciani de prudentia.

Consilium utilius lucro ut pelle sortur, ut arietes
Præcipuum ponit pulchritudinem habet.

Clytemnestra ad Orestis jugulanda.

Quogno machæram dirigis?
Vtero, an mamillis? is tulit
Te, nutrierunt ubera.
Palladæ duobus infantibus simul edidit, et
statim extinctis.
Progenita grammatico eloquentia nupsit,
Insanicato patris insanit omine,
Matrimonia fœmellam, neutrum edidit,
Pro explicatione joci.
Progenita grammatico nuptus.
Duo marem et fœminam
Partu edidit; Statim perit uterque
Virgo: mater clamitans
Neutrum, inquit, hoc erit genus.
Dionysii Tarsensis Eunuchi.
Sicubat hic, quisquam sine floris honore, requiescat
Tarsensem hic tumulus me Dionysium habet.

Ter viginti annos vixi, qui cœlibe vitâ:
Fiatq; utinam sic patriipsi etiam.
Palladæ.
Fœmina est soror: tota odissæ duæ tres horæ;
In thalamo una juvat, in tumulo una beat.
Vel.
Fœmina tota odium est: horis tribus illa tribus
Commoda; concubitus hæc erit, illa obitus.
Leonidæ.
Quærens edaci corpori vagus cibum,
Claudum ferebat cœcus ille fœnerans
Pedes ab illo fœneratus lumina.
Quid non egistas dura mortalis dolos?
Platonis.
Astra inter colit astra pastor meus: ô mihi dicter
Cælum esse, ut te oculis pluribus adspicerem.
Vel.
Stellas meus stellis dicens adhuc: o sto ego cælum
Esse, oculis ut te pluribus intuear.
Ejusdem.
Olim inter vivos fulgebas Lucifer, hesper
Morte obitâ fulges nunc apud exanimos.
In Iliam.
Dum fortuna, Troo, nactus
Inter vestas penetrem
atque penates precibusque
Mœsta in fauces, meos
Cernam ubi ligneus stet:
Eumenia mihi parcas
Lascivulo, scintillet
Tibi lar unda pinnæ.

Luciani.
properanter cibis, si laute cœnisq; adhortor
Ut pedibus cœnes, ut spatium ores inias.
Demodoci ut in vulgatis exemplaribus
hoc quod Demodoci dictum: Chii mali, at illud
Non ista, uti dicas; hic malus, ille minus.
Non ista uti dicas; hic malus, ille minus.
Non omnis, inquam, Procleam si demseris unum
Attamen idem etiamnum est Procleas Lerius.
Æschyli in Dominationem.
Catulum Leonis alere in urbe non juvat.
Majis cavendum ne Leonem nutrias;
Leena qui educavit ejus et mores ferat
In Nemæos Agiem.
Una manus cubitum protendit, et altera renum.
Illa, modum servat; hæc admonet, os cohibe.
In Podagram.
Membrifrago e Baccho, de membrifraga Cytherea;
Filia progenita est membrifraga hæc podagra.
Pisidochi ad Xanthippem, nos vero ad Flaviam.
Omnem ego, qui tibi dat me, te deperit. audin'
Flavia? Barcelam nempe ego, tu etiam.
An illud Antipatri de Platone. nos de marmoreo
ejus capite apud Britones Venetiis.

Produxit Aesculapium mortalibus
Apollo, corpus ut foveret languidum:
Dehinc Plato eum protulit sacri ignem,
Animum ut foveret et beatum redderet;
Qui mox Cerachis legi nuptiis sua
Adscendit urbem quam sibi construxerat,
Et collocarat in parimento Jovis.
Nobis relictâ, quam videt imagine.
Antiquissima Athenis inscriptio superficie.
Hic quondam hospitii Phytalus suscepit honore
Legiferam Cererem; quae molli vertice poma
Prima dedit, dixere sacram mortalia ficum
Ora: genus Phytali decus hinc insigne secutum est.
In vitem cujus haec profemodum est posteritas.
Quae feritas? quisquis dona immatura Lyaei
Ante diem e vitis palmite sustulerat.
Labrax portiebus vectors abjicit, ut est
In fedibus tritâ vile putamen humo!
Huic pater inflavit Lenaeus digna Lycurgo:
Quando ita nascentem sustulit Euhio ynam.
Nunq aliquis vino hoc hilaris contaxit, amaxit,
Aut poterat curas dememinisse graves.
Nos vero adolescentes aetate jocati, contra ita
respondimus.
Pacte animis, quisquis vitis hoc imunite profuis
Allisit putrid vile putamen humo.

Ramosq; et plantam totam ab radice recidit,
Atq; ita gliscentem sustulit Euhio ynam.
Nunq aliquis voto hoc vino gravis, sit ad arma,
Aut diversis poterat dememinisse tuis.

73

Ad Rosinam.

Ex Rosa, Persq rosam roseâ pro fronti ligatam:
Indicium rosei vertitis ipsa rosa est.
Unus odor flori, et fronti; color unus, et unq
Est decor; amborum vita eadem, ut sepias.

Cupido tentans ursin hortis
Illustriss. Isabell. Mant. Princ.

Aquaturus, penis qui redundat flumine
Non tam ipse, ut ominari, veris erubuit;
Non fistulatim ductus humor per stilis:
Non per meatus lympha subterraneos
Emissa plumbo profilit foratili.
Non spiritali pulsa folle exaluitur;
Sed ex amantum lacrimis (quas improbus
Pascit Cupido) manat undae lugubris.

HIERONYMI ANGERIANI.

Celia futuit, Amor futuit: tria lumina pandit
Celia, prosperens lumina pandit Amor.
Celia dormit, Amor dormit. Stat Celia sola,
Solus Amor videt Celia, videt Amor.
Celia plaudit, Amor plaudit. dat Celia cantus,
Cantat Amor, plorat Celia, plorat Amor.

Cælia plectra manu tractat, sua plectra decorus.
Tractat Amor, vadit Cælia, vadit Amor.
Quidquid illa facit, facit hic. tamen ordine in uno
Ut Cælia varians; cerva est Cælia, mitis, Amor.

De statuâ ejusdem.

Dum nitido ducit varam de marmore formam
Sculptor, et eximiæ perficit artis opus:
Vera hæc effigies, quidam inquit, et illius hic fuit
Flatibus in vocis spiritus, ora movet.
Hæc fremit, illa fremit; surdis hæc auribus, illa
Auribus et surdis: hæc riget, illa rigor.
Hæc alba, illa alba: hæc magis est crudelis, at illa
Crudelis magis est: hæc silet, illa silet.
Hæc glacialis hyems friget, glacialis et illa
Frigit: ignem. lapis hæc sculptus, et illa lapis.
Sed, non æquales sunt una partis; quod illa
Illa magis vento mobilis, hæc stabilis.

De Cælia pictura.

Aspicions pictam in tabulâ si Cælia, clamat
Pictor ubi nudam me modo vidit? ait.
Ingratam ego, non nudam vidi te pictor: amantis
Hîc animam, hoc animâ cinxit amantis opus.

Cælia dormiens.

Dum movet aura comas, dum tortis murmurat undis
Sub placidâ hæc fremit me modo valle soror.
Quis sit adis, mollem, dum dormis, parce quietem
Rumpere, sum vocis Cælia. Numen aquæ.

De tabilli combustâ.

Assumptum lychno simulac videt esse tabellam,
In quâ picta meæ lumina erant dominæ;
Incubat lychnum pictor. cui sic ego, demens,
Fulleris; ipsa suo lumine adusta perit.

De absentiâ amicæ.

Hîc ubi sum, nitet aura, felicis et horti
Sunt edera, et lauri, Phœbe decorq; tui.
Hîc lassus recubat Boreas, hîc otia littus
Sentit, et somnos dum silet unda facit.
Undæ Parthenopes hîc lucidæ, veris et amplæ
Rura, ubi perpetuo flore nitescit humus.
Sed quoniam dulcis procul extat Cælia, nullis
Aura fugit, fontis et meras hortus habet:
Frigidus insurgit Boreas et littora fluctu
Cærula lenant, vigili cedit ab orbe sopor.
Nil hîc Parthenopes, sed cuncta hospita luxa Lycæi
Adsticio. hîc illa, hîc sit modò, divus ero.

Ad pictorem.

Dele opus hoc, pictor, duplici ne Cælia flamma
Nos uras: picta et vivacior ore faces.

De Cælia aspicienti auram.

Æstivâ recubans sub quercu Cælia, dixit:
Ymo illum assflatus, mobilis aura, tuos.
Confessa a nostro fallantur pictore statuæ;
Aura fit ex illis, movet et aura comas.

Cælia lætatur vento: sed dicit, et ignis
Ventus, et urentes cernó venire rogos.
Ne niveri; ait flava, tuus me militis æmulor ardor,
Et magnus flavit hic corde calente calor.
Sed niveri quare nunc poscis frigora, totas
Juxta tenere hyemes, juxta tenere nives.

De Veneri et Cupidine.

Cypris ait nato, da flammas, Cælia, pulchra.
Natus ait, flammas possidet illa meas.

De pulice.

Pulchra pulex tenera penetrat dum membra puellæ,
Clamq; subit ziuum dente frementè fovet,
Comprehenditur digitis, et nigro claudimur Orco:
Sed dedit hoc illi dicitque alma Venus;
Morituro hîc jaceo, sed non hîc moriturus; anhelus
Dum fervor alberti pectitur, vivo pulex.

De Cælia et pictore Dialogus.

Die, cujus facies tam miro picta colore?
Hæc facies miro picta colore tua.
Die, quare expressa tibi lita clauso lumine pares,
Non potui; totum flamma fuisset opus.

Ad Cæliam.

Forsitan aquis æquor ventis impellitur æquor,
Et fluit accensis Sicelis Ætna rogis.
Non simul hæc nostro mala sunt in corpore: flictus
Fundit aquas: gemitus flamma, cor facies.

Flos, vides, gaudes, marcis, ve quiescis, obarrasa
Non mirum; vita est talis amantis, amor.

Incertus auctor.

Factus timor mitis, transfixo clausit amanti
Lumina; collegit corporis ossa Charis.
Tradidit inferias pia Cypris carmen in ipsâ
Urna Cratæ scripsit: ne lege, quisquis amas.
Non hic corpus adest, non hic cinis ater: at una
Flamma calens, cremat hæc flamma, Viator, ab.

GEORGII ANSELMI.

De Memmiâ.

Quod mella Attica, mala quod, puellâ
Suevorum videlicet morsicante:
Mus quod pruscus, Eous et quod annum
Phœnix dum renovatur in sequentem,
Quod et sollicili legunt Zigantes.
Mi hoc Memmiæ amoris, os beatum.
Quod bullientibus incitatus undis
Fons dum collibus erit è supinis,
Alpinas quod et inter acta fagos
Adulto meditatur aura vere,
Quod virgine mundus universâ,
Mea hoc Memmiæ amœna corpa, vorx ist.

Hæc possum tibi comparare, cælum,
Hæc, terra, et tibi. Formæ enim ac pudoris
Et, rarus fidei ingenij decoris,
Quis nulla est, puto, vel secunda, fas vel par,
Nec terris ullo comparare, nec Diis.

In Mommiæ imaginem.

Num hæc Mommia amata, amare ut æquum est
Vnumquemque fidum innocentiamq?
Et vel ulta comam, et remissa ocellos,
Vernâ candidior rosâ et ligustris?
Ceruæ lactea colla, colla eburna
Illa stringere cinctis lacertis?
Cessos promiscuum per hymettium
Per ssa fugere basiatione?
O sors credula amantium aut fallax!
Demens vivere imaginem putabam.

Ad Naviam.

Cuncta simul arido cuncta video: omnia fiti
Adspicium fore te, Navia, nil sitibo.

In Amorem ligatum.

Fundite diu vinctus gemitum, Deus improbe, et ex ima
Fundi diu lassidas ex oculis lacrimas,
Crudo pudicitiæ et rationis, meritis abactus,
Cæcum vulnus, edax cura, proterve Amor.

Absolvunt homines gratiâ hæc sibi dicta cuncti.
Te modò da rapidis irrita vota Notis.
Nam quem accendisti miseris in mentibus ignem,
Extinctum lacrimis vana quis cernit meis.

In Mæviam.

Mœvia, nimis mendax speculum est tibi. Vita referre
Si velit, hæc iterum dolle videbit negat.

LVDOVICI AREVSTI.

De puellis.

Hasne rosas, an te videndes, an utramque puellas?
Hæc rosa est, ait ingenuis videndo. Belle rosas.

De eadem.

Videre dulce rosas ingenuis cum sis rosa: quare
Tibi, rosarum velut Virgo, an utramque diceret.

De puero formoso.

Examinum. Lapsis fuerunt miserata Pharetro:
Eheu, cui sit, nostro Adonis erat!

GASPARIS ARGENSIS.

De Pastore ad amicam properante.

Mane ut erat, vili surgens de tegmine pastor,
Ibat, et impastas fe agitabat oves:
Ecce nouum procede deus, jam surgit in altum
Phœbus, et aurati lumine barsit agros.
Te tamen Dreillina tenus nihil passibus errat,
Immemor ad flammas me properare meas.
Aut mecum gradere, aut nullo custode relictum,
Protinus a rabidis dilaniare lupis.

FRAN. BELLINI.

Amaryllidi.

Dum ligurem hæc, Amarylli, tibi florentia serta,
Vix puer instantes fallere tutus apes.
At mihi sera meritis, tu serus fragrantia vilde
Oscula, et Hyblæis uncta labella favis:
Invideant ut apes castiti floreatia serta,
Invideant labris dulcia mella tuis.

PETRI BEMBI.

De Julio puero qui Christum pinxerat.

Ut Sol, cum placidis primum dispingit in undis,
Atque se ipso, pictæ pulchri, micas.
Pegasus equus, paternum insigne.
Græcia cum cæteros mihi Dædala finxerit alas,
Esse hominis vobis dixit in astra viam.

Castelli epitaphium.

Nil tibi non dominus tribuit, Bembine castelli,
A quo nomen habes, et tumulum, et lacrymas.

Raph. Urbinatis pictoris epitaphium.

Hic ille est Raphaël, metuit quo sospite vinci
Rerum magna parens, et moriente mori.

TRYPHONIS BENTII.

Sanguineos magnæ puero dea lumina famæ,
Per quibus (en toto sol videt orbe nihil),
Despexerat Latias, ritusque, juvenes, senesque,
In medijs ardet Tiberis et ipse vadis.

Tanguntur fœtori invidia, hamumque quod uro
Astra timent, jactet Roma superba duos.

Lacrimonia anseris, quem ab arbore suspensum jaculis Romani petebant

Quid hæc facta juvant? quid vos servasse Quirites?
Et Capitolini templa superba Jovis?
Sic jaculis summâ pendens ex arbore vestris
Postmodo victori præda futura patet.
Ergo non aliam tanta pro vitate decebat
Quam vestri olim alitem sanguinis esse pium.

JANI CÆSARII.

Ad Liviam cæcam.

Reddere ut Phœbum Virdex Lyciorea memorem,
Surripuit frontis sidera clara tuæ,
Inseruit polo, quibus obscuratus Apollo
Occidit, Vallis tristis ad Acmathias.
Livia, ne doleas, jussu tibi lumina patris
Reddet luciferum jam Venus ultra Deum.
Nam si vix unum poterat perspicere prorsus
Terra, duos Soles qua ratione feret.

De statua Philippi à Lioncip.

Si statuæ posset mentem inspirare Leonis
Dædala mens, veluti filius Japeti;
Spectaret geminum dellus suspensa Philippum,
Nec pro utro tradere interium.

De Catulli gonzaga.

Gonzaga cubuit cum Juno infera Catullum,
Quæ rarum fuerat deliciũ dominæ;
Mors tulit hunc illi, Plutonis amica rapacis,
Torgeminus mœsit sed canis ante fores.
Nam videns pulcris Reginæ hanc latere in ulnis,
Esse etiam fieri pulchra Catulla cupit.

CAII CALCAGNINI.

Pulicis nuncupatio.

Aera, marmora, saxa, ebur, tabellæ
Cum jacent sibi honori prostituta,
Calcari pedibus solent profanis.
Cum vero fuerint dicata templis,
Aeternum innumeros merent honores.
Sic vilis modo sordidus pulex
Capit deinceps nobilis videbis,
Cum Rectorsua vota nuncupavit.
Et scripsit brevi carmen in tabella:
Deum Antistitis ego Varicensis.

Usus puellarum.

Cum Coritthiacæ simul puellæ
Forte disserunt, et incidissent
Ut fit, quæstio, blandula et jocosa,
Quo pelvis titulo notanda foret,
Si certo titulo notandus esset.
Prima ex omnibus illicina dixit
Videri sibi seminale membrum.
At quanto melius, Philenis inquit.
Naturæ et Genii voces legebam?
Tum nata Telesilla major, utpote
Sonat quod lubricilla, et ilia nomen,
Hic unus mihi clavus est amoris.

Lesbiæ amor. Lesbia.

Et vidi, et sensi, dum furtim Catulla carpit,
Me mihi: sed carpi nec mihi dulce fuit.
Quod vidi, quod sensi, dum furtim Lesbia carpit
Me mihi: quis carpi si sibi dulce putet?
Vel neutrum factum est, vel amor facere audentem,
Qui, quod triste mihi est, reddere dulce potest.

De statua Fabricii.

Hæc est Fabricii facies hæc nota sodalis,
Dat Lysippea quam mihi cura manus,
Tam bene, tam fabre, ut liceat tibi dicere certe
Vivus uterq; vigit, vel stat uterq; lapis.

Nævus in pectore amicæ.

In puero Alcæus nævum laudare solebat,
Cum foret ingenuus floscultus ille genis.
Miror ego Dominæ medio sub pectore nævum:
Quid? Nec flos ille quidem, sed mihi stella magis.
Quid? Nec flos illa quidem, sed mihi stella magis.
Præter stellas cælestia pectora fœminæ?
Has certe innumeras lacteus orbis habet.

De Niobe.

Hæc, Niobe, non jam Niobe, sed flebile saxum.
Sic Nemesis jussit, sic gravis ira Deum.
Te hortatur, flens et flentibus addas,
Ni facias, hospes, durior es lapide.

De Daphnide et Daphni

De amore Phyllidis et Daphnidis.

Tempus abit, sed non abierunt Cypridos ignes.
Phyllis amat Daphnin, Phyllida Daphnis amat.
Delitias faciunt, et mutua suavia miscent:
Illa anni prior est: ille puella suæ.

In senem ferulâ utentem.

Quid ferulâ moliris iter, quid te magis urges,
Ad mortem gemino non satis ire pede?

Cæcus et claudus juncti.

Non potis est certo cæcus procedere passu:
Nec mirum est, oculos non habet ille ducis.
Non potis est claudus recto procedere cursu:
Nec mirum est, firmos non habet ille pedes.
At cæcus claudus inierunt commercia, et ægrè
Unus possent binos munus obire duo.
Claudus humeris cæcus; claudo fideria cæcus
Dirigit: hic oculos commodat, ille pedes.

Amor in fonte.

Huic Amor insedit fonti: quis credere possit,
Quod modicâ tanta fluxerit igne aquâ?

Item

Qui puerum statuit muscoso in margine, tolli
Magnum ignem vetuit posse fluentis aquâ.

Bucula Myronis.

Plumbea vincla Myron injecit: quid mihi fessa
Impingis stimulos? vincula solve, sequar.

De eadem.

Ventre boves pariunt fœtus: ego credo Myronis
Me quoque non factam, sed genitam esse manu.

In eandem.

En vitulus frustra trahit ubera: dextra Myronis
Cum dederit vitam, lac dare non potuit.

Item.

Vacca Myronis agros actura decurrerat herbas,
Si non vincissent plumbea vincla pedes.

Item.

Quod non sit vitæ similis, sed bucula vivat,
Mulcta et aperta, hospes dat tibi signa Myron.
Adjungit vitulos; boves adsilit; arcet ab ubris
Virgo; in mandram cum grege pastor agit.

Item.

Mugio, sed qualis non veriat mugitus ad aures.
Causa mei mugis lapis est, non manus artificis.

Item.

Si me quærentem pastorem videris, hospes;
Dic, precor, injecit quod mihi vincla Myron.

Item.

Ecce hominis perdit conversa Gorgone Persea:
Ecce fecit cælo Victrix digna Myrmex.
Lynceus Lyncæi arcens.

Lyncæi sonipes longos porrectus in artus
Se parat, et cursu conficiat stadium.
Aeg. Duos tandem nutrit, qui frena mihi straverat,
Ex. Spectat: calcar subdit, volabit iter.
Imago Alcibiadis in auro.

Causa mali, boni auram: dux Græcus in auro
Regnat: Virtutis, regnat habet et vitia.
Calamus ad scribendum aptatus.

Candida succisis qui nunc secat æquora pennis,
Rheni olim Ausonii vilis arundo fuit.
Ore cave: sed cum laticem potaveris unum
Cuncta potes, quæ tu jusseris ore loqui.
Calendis Januarii nivosis.

Optabam, Janum et nivem produxerit annus:
Albentes mihi fronte rapit dies.
Ecce, cadit toto nobis nix plurima cælo,
Sic vere nivei dicimus esse dies.
Quod si quis auspiciis vis esse, si credimus illis;
Totus, ab auspicio candidus annus erit.
Echo.

Incola rupis ego, vocis mutæ, æmula linguæ.
Quæ primum incipias parte tacere, loquor.

Texta corona rosa cingit caput Heliodoræ,
Et dubium est magis ales ait capiatve decus.
Jam certè rutilat magis, et nunc suavius halat;
Et rosa, per Charites, Heliodora rosæ est.
Victoriæ alæ, dejecto fulmine.

Nescia perpetuas Victoria fingere pennas,
Cum meditaretur Martis ab urbe fugam,
Fulmine dejecit fugitivas Jupiter alas;
Figat ut æterna semper in urbe pedem.
Item.

Amisit volucres præpes Victoria pennas;
Magnâ ex turbe Romi ne queat effugere.
Niobe.

Qualis eram, me talem optifex effinxit, et olim
Me lapidem factam, nunc lapidem esse vides.
Item.

Vivam olim in lapidem verterunt Numina: sed me
Praxiteles vitam reddidit ex lapide.
De Aquilâ, vexore Laxani.

Olim Aquila è terris sæpe nidem invexit Olympo,
Hinc alces magni dicitur esse Jovis.
At nunc Laxano quæ præmia digna dabuntur,
Qui de cælo Aquilam transtulit in thalamos.
In Organum Musicum ex Calabastro.

Mirantur veteres visonas in Memnone chordas,
Promere divinum Sole oriente sonum.

Quo primum in saxo cæsi chelys Orpheos hæsit
Edocuit sæpum vocalem dulce minos.
Non hæc vana putes: testis mihi Mantua, testis
Princeps Pallados magna Parthenias chori.
Audimus candentem alabastrum, aureaq; opertum
Dulces concentus edere spontè suos.
Credibile est illis citharam appendisse Maronem,
Aut hinc tam nitos sæpa bibisse modos.

Hymnus in Sanitatem.

O quâ nec altera vetustior est Cœlitum.
O mens cunctis optabilis Sanitas,
Quodcunq; reliquum est vitæ tecum ultimam
Agam, et una omnium contubernalis sis mihi:
Faciunq; enim fortunis fruitis aut liberis,
Aut est aliter obnoxius Voluptas,
Fovente te una cuncta habent fauentia,
Adflant et illumi charitas: et si media hiems
Rigeat, tamen Veris flosculos parit.
Absente te, sunt cuncta dura et aspera,
Nec grata prorsus cetera est felicitas:
Quin esse plane desinit felicitas.

Deus.

Cum Deus his numeris compactus, qualia dicam?
Cœnabus cœli, vertex, vbique, mihi pontus.
Sunt mihi terra, pedes: summo stant æthere auris.
Sunt oculi nitidi splendentia lumina solis.

Mœror abi, fugiat Risus: mihi pectora Risus
Implent, et tecto saliant præcordia risu.
Risus enim Diuûm atq; hominû et lætera voluptas.
Nam si quid fidei magno præstemq; Homero,
Risere olim [illegible] Veteres [illegible]

Deorsum.

Quin etiam fuerat sanctum legi Lycurgi,
Vt Lacedæmonij post bella exhausta liarent
Lætitiæ, aut bono facerent solennia Risu,
Illius et lapide è Pario substruxerat Aras,
Hic ubi post Mavortis opus, gens aspera bello,
Ponebat frigida curas, sudatosq; labores,
Cùm faciem adtritam galeâ, cum fuluere fœdos
Porrexerat Vultus, et frontem nube levarat,
Ipsa comes Risus adorat sine fœdere Cypris,
Et largos hilari fundebat pectore risus.
Vos quoq; Romulidæ, quondam vos inclita vetus
Imperij soboles, genitabilis aura favoni
Cum primùm duro concretas frigore terras
Laxarat, vernis intexens floribus arva,
Ardua magnanimum soluistis pondera rerum
Risibus, et grandes mitrata est Roma cachinnos.

Scilicet haec populos, haec magnum obiter orbem
Temperies, gravitas simul et lasciuia vitae,
Et risus curis et mixta Modestia luxu.
Haec quos me procul à patria, ad sacra ipsa meorum
Per mare per terras et tempestatibus actum
Solatur, dirig leuet dispendia fati,
Donet et optatos post longa incommoda risus.

Tumulus Anacreontis.

At te, sancte senex, acinus pia barbara misit,
Cieriae dapsilis qui tibi vocis iter.
Vos hederae tumulum, tumulum vos cingite lauri
Hoc rosa perpetuo vernat odora loco.
At vitis procul hinc, procul hinc odiosa cicutae
Quae tacitam dirae protulit ora necis.
Credimus ipse mihi vestem jam Bacchus amare,
Jn vatem tantum quae fuit ausa nefas.

HIPPOLYTI CAPILVPI.

Ad Hippol. Gonzagam Ferrandi filiam.

Hyppolita, extinctum jam dissimulare parentem,
Et pulcro rosea ungue notare genas.
Non isti decorant gemitus lacrimae sepulcrum;
Non qui floridulo deflmit ore decor.
At decorant, amor et gemitus, quos edidit hostis,
Qui cecidit telicis illius ante pedes.

M. ANTONII CASANOVAE. 82

De pictura quadam.

Posse loqui credas: sunt et sua signa tabellae.
Nunc gemino gemmas lumina igne facis.
Cetera sic forma respondent, femina nasci,
Aut Dea non fingi pulchrior ore potest.

IVLII CROTTI.

Vsque adeo immanis torrex, mea mî, furi, facillis
Quae assidue à vobis prosiliunt oculis,
Vt ni mî lacrimarum hiemis, aut imber amarus
Officiat, tepidum jam jam abeam in cinerem.
Et rursus lacrimarum hiemis aut imber amarus
Tam assidue miseris mî effluit ex oculis,
Vt ni mî, furi, mis qui prosiliginis ocellis
Officiat, tenuem jam jam abeam in fluvium.
Me mea jam, furi, cura, et vitam ne detrectamus,
Sive tuis flammis, sive tuis lacrimis.

Ad Myrtalen.

Formosissima Myrtale,
Quae candore nives, quae superas roseo
Et candentia lilia:
Dulces pande sinus, et rosseas genas:
Mollis pande capillulos,
Atque aurem vitreas flexibilibus comis.
Et bellè igneos lumina,
Quis pulcer tremulas ardet Amor faces:

Istis ex oculis Amor
furtivus miserorum ussit amantium
Mentes, atq animos simul.
Istis ex oculis fugitivus ludit
Sed orbi nitidum diem,
Et nocti refulsus Cynthia lampada.
Formosissima Myrtale
Ah conde hæc labia, hos purpureos sinus,
Hæc fulgentia sidera:
Conde hæc umbrolas, ore papillulas,
Spirant quæ nimis ignea,
Aura quæ nimis fractoris improbos
Ignes et facilis leuis,
Et mentem furunt, et iecur æstuant.
Eheu, quid loquor impudens?
Cur desiderio torqueor impio?
Nec mi, ne rogo, Myrtale,
Vultum dissimules, nec miserum enecas
In Virginem armatam.
Quid facies duro chalybe et duro ægide pectus,
Quid forti armatur, Diua, manus iaculo?
Arma, hastam et clypeum fortis concutit Minerua,
Illa gerat telum pectoris ista manu.
Nuda manus, nuda hæc facies, hæc nuda papilla,
Visum hostem dulcis astrahit in lacteos.

Furtivulos in me quoties inflectis ocellos,
Adducis mi atras, Noctifer, ut tenebras.
Aurora roseos vultus si lucta serenas,
Adducis mi atras, Lucifer, ut tenebras.
Cernis una ea Venus, Hynarime aurea, cum mihi fauis
Os, quo animam nostris furripis è labijs.

In Chloridam.

Basia, Chlori, mihi ego si quando impressimo labris,
Ingessit mi olli subdulci anhela anima.
Nec eadem autem si mi anfers fugitiua et aspera,
Tum rigeo Scythia frigidior glacie.
Durum et acerbum hoc argutuli: sed mi magistri,
Vsus, Chlori, tuis ut perdam in labijs.

Ad Sosthyrida.

Cur mi animam Sosthyri, tuam dicis vocasse,
Actutum è labijs mi excidit olla anima.
Labia e labijs si qua insperis humidula stillis,
In labia ingredi hinc protinus olli anima.
Sic animam è labijs effer mea, dum veniemus
Promiscuis anima olli in labia è labijs.

In Thestylis.

Fingula labris ebuli bacca, mea Thestili, labra,
Colla eburi, aut eburi ceruix, oculos ebeno.
Ora, manus Veneri: crines, frontem Dianæ:
Spirant illustri blandum animo Charites.
Mi vastis linguam Pallas, sanuia mentem:
Absit duritiæ, Thestyli, cordi Deas.

Istis ex oculis Amor
Furtivus miserorum erit amantium
Monitor, aut animos simul.
Istis ex oculis fortiter omnis Vesbii
Sed orbi nitidum diem,
Et nocti vetitam Cynthia lampada.
Formosissima Myrtale,
Ah conde hæc labia, hos purpureos sinus,
Hæc fulgentia sidera:
Condas his auriculas ore papillulas,
Spirant quæ undiq; cinnama,
Aura quæ nitidi fictoris improbos
Ignes et facilis faciat;
Et mentem furentem, et jecur æstuans.
Eheu, quid loquor impudens?
Cur desidibus torqueor impio?
Nec mi, ne vogo, Myrtale,
Vultum desinas, non miserum enica.

In Venerem armatam.

Quid facies duro chalybe et duro ægide pectus,
Quid forti armatur, Diva, manus jaculo?
Arma, hastam et clypeum fortis concedi Minervæ,
Illa gerat bella Martia tela manu.
Nuda manus, nuda hæc facies, hæc nuda papilla;
Visum hostem dulcis astrahit in lacrios.

Turbidulos in me quoties inflectis ocellos,
Adducis mi atras, Noctifer, ut tenebras.
Torva roseos vultus si turba frenas,
Adducis mi atras, Lucifer, ut tenebras.
Verum una es Venus, Hynarime aurea, cum mihi fores
Os, quo animam nostris surripis e labiis.

In Chloridam.

Oscula, Chlori, mihi ego si quando imprimo labris,
Ingerit mi olli sedulo, anhela animam.
Hæc eadem autem si mi aufers fugitiva et aspera,
Tum rigeo Scythâ frigidior glacie.
Durum et acerbum hoc ars! docuit te magistra,
Vetus, Chlori, tuis ut peream in labiis.

Ad Sosthylida.

Cur me animum Sosthyri, tuam dicis vocasq;
Actutum e labiis mi excidit olla anima.
At labia e labiis si qua inseris humidula istis,
In labia ingredietur protinus olli anima.
Esto: animam e labiis effer mea; dum revertor
Prominulis anima olli in labia e labiis.

Thestylis.

Acmula labris bulibacca, mea Thestili, labra,
Cella chori, aut chori cavea, oculos chorus.
Ora, manus Veneris: crines, frontem q; Diana:
Spirant illustri blandi animo Charites.
Incassit linguam Pallas, Samnia mentem:
Absit duritiem, Thestyli corde; Dea es.

Ad Cytherida.

Hæc paries Berenicidos capillis
Sublustrisq; comæ, aureiq; crines
Circumplendoli et hinc, et undiquaq;
Nodisq; dulcibus implicant amantes:
Hæc paries Amathusidos papillis
Gemmeæ, orbiculatulæ patillæ:
Hoc pectus niveum, hæc eburna colla
Animam illicientibus revellunt
Ostilla et rosea inde, purpurilla,
Et baccis ebuli emula hinc labella,
Hæc aurea, auream strabum ferunt odorum:
Intra vetia tradit hos et illos
Nec quisquam pedicas fugit repostas.
Hæc gerula quibus insidet Cupido,
Mollis, purpureiq; lasciviq;,
Vibrans ominus Veneris sagittas.
Ignes Idalis unctis his ocellis
Et dulces elit, et faces reterquet.
Formosi hi digiti, hæc manus teretta
(Dum inter fidiculas acuq; ludunt
Arachnæ quibus et Minerva cedat)
Vnci pectoris miserorum, et hæc ostra amantum,
Suis quæ ossibus hauriunt medullas.
O felix nimium, Cythere, tanto
Formæ prodigio tuæ, quæ amantes
Amaros facis, et facis beatos.

Ad Coturicam.

84

Fers, Coturica, gemmis papillis
Et vultu illicio, et ignibus ocellis
Vocas, excalamos, pharetram et arcum:
His unius ictibus ubiq; amantis,
Quos cogis, fera, mille, mille, mille,
Mortem vulneribus procacibus parat.
Fers, Coturica, et ora pervicaci
Mox vitam animam, spiritumq;,
Si quando soluta ferrumilis labellis
Porgis mî invicem, et invicem reposcis
Vafra, subdola, anhela, pertinaxq;.
Languenti exanimata murmurillo.
Diis Coturica juro comparanda es;
Vitam amantibus, ut libet, vapis quæ;
Fisdemq;, ut libet, hanc subinde donas.

Ad Hauriam.

Flammeolis sine me è labiis bibere, Hauria, vernis
Florem animæ, ig sine promere candidi oris.
Me mi arceta, me mî his thoracis constringe lacertis
Necti agedum ostralis me his amplexibus ure.
Vel oculis, incende ore, aut interfice vultu;
Vivere aut mori, mî, Hauria, fas licitat.

ANNIBALIS CRVCELLI.

De Erfilia.

Quæcunq; Erfilia, quamcunq; hora falutem
Ad Venerem melius fic ait Archigenis:
Mane falutem magis Veneris decerpfit fructus,
Judice me, fuerit Veſperi dulce magis.
Hic illa arridens fortaſſe ait ore: voluptas
Mî cum fuerit Veſperi, mane falus.

Amantium gratarii affectus, ex Petrarcha.

Nec tacem in vitiis, nec funt mihi bella timenda:
Affligunt pectus ſpes, metus, æſtus, iras.
Et proſtratus humi ſenris ſub arbora tollis
Stringo nihil, laudo quicquid in orbe manet.
Nec cauſa eſt, nec porta patet mihi carceris ulli,
Nec traitor, nec funt vincula ſoluta mihi.
Nec mortis me trahit amor, nec compede ſolvit,
Nec me luce fruì, nec jubet ille mori.
Cerno caecus oculis, clamo clingueſq; ad auras
Aeternos oblitus, auxiliumq; petо.
Expoſuq; mihi, alterius conſilia ego amoris:
Dum ſic cum ſenſi, ſenſi alimenta dolor.
Vita mihi pariter, pariter ſunt ſumpta cordi:
Tu mihi, tu tanti cauſa ſenilla mali.

Ad Cupidinem ex Ariosto.

Amirabe Amor, puer inſaſſine, curiba varo,
Noſtra a te efficitur voti ſententia compos?
Curiba delectat te perfidia, corda deorum
Cernere diſſidiis inter ſe infeſta ſuperbis?
Arces me à liquidis vadis, et gurgite toto,
Pertrahis in rapidoſq; amnis, caecaq; lacunas:
Quae me ultro petit, hinc vengeas, aliq; retro
Quae fugit, huius me trabe ſcire cogis amore.

ANDREAE DACTII.

Ad amicum.

Promittis ſpromiſſa negas, offers q; negata:
Qui ſiquitur refugis, quid fugit ſigueris.
Sprecta, ardes gratis ſpernentem ſpernis amatu:
Dilexit, ſpernq; dilexeram niſi flamas.

IANI PETRVSCI.

De ſtellarum formoribus.

Cum ſa triplex, retrus ſpiritus ſum movit aeſtus,
Quolibet ut vexdat frigidiora nivis,
Umbra ſilens, placido ſpirantes mulcere ventis,
Humor et aſſidue praetrepidare lagua.
Hinc eſt quod veteris ſuperet frigore pectus
Invictos, libeat ſi lacriſſe, ſenes:
Quod liquidi ixvi, ſaxa feroces peropaca viarum,
Aſſirant blando flamine ſaepe nates.

In Tymbogerontem.

Decrepitus coniux ciuili Marte peremptum
Jam mortale genus, fatiferaq; lue,
Vxorem duxit juuenem, qui gentibus ortum
Orbum fœcundâ sic reparet sobole.
Assensus est viso, nec qui nunc tradere vitam
Vult aliis, jubeat sero thalamo tumulam.

Jocus.

Qui volet Enos depromere robur in hostes,
Instructo Argeas remige verrat aquas,
Explicet ignotis alnos vaga carbasa Scythis
Orbe petens auri fulva talenta noui.
Forsan erit quem visendi studiosa cupido
Turbatum jubeat non timuisse fretum.
Me maris undisoni fluctus, nec flumina terrent
Vel vitæ, nec curua linter amara natat.
Solag; lasciuo tendantur retia lecto,
Salcatur nemo mollis amicâ meo.

Votum Galli ad Priapum.

Hæc tibi dat cultrix hortorum Gallia, Priapi,
Tecta procellari flore serâ manu.
Tu face non hortos inuisa à grandine tutos,
Non furum rapidas hinc procul esse manus.
Sed tibi qualis pater medio tumet inguine membrum,
Sic Lycidæ rigeat tenta columna meo.

Ad Apollinem.

Principis Volucrem principi sacra est Diuum,
Pauonis sancta Juno gemmio gaudijs
Nec minus agilis frænatur Delphinas,
Lætum ferosam noctuam fouet Pallas,
Cythereæ cristatus exultat gallus,
Amat canorum Delius pater cycnum,
Cursus equorum Mars regit citatorum,
Lætibus Priapus iuuat te omnibus præstet,
Asellæ cunctis mutulatior brutis.

MATTHAEI FAETANI.

De Gigantibus à Jutio repulsis.

Quos olim lilis discit Jupiter, hos nunc
Jubus inuito tollit ad astra Jouis.

Imago D. Blasii quæritur de vndi pictore.

Me gemina lacerant alterna cuspide dentes,
Sed magis artifices lædit iniqua manus.

De Amore ad Bejas dormientes.

Dum Bajis dormiret Amor sopori lilijs in umbra,
Nymphæ detentus lene fluentis aquæ,
Accessere illum Nymphæ multo genere decorum,
Et vultus lymphis supposuere facis.
Quis gelidum credat subitò exarsisse liquorem,
Ac inde æternos emicuisse focos?
Sic nimium, his flammis, toties quibus arserat æther,
Vos quoq; perpetuum si cadmistis aquæ.

HIERON. FALETI.

In picturam Annæ principis, Estensis Ducis.

Si spectas Annæ fictâ sub imagine formam,
Eridani nymphis dixeris Annæ sororis.
Quod si non fictam, veram si videris; inter
Sorores prælatæ dixeris Anna Deas.

In eandem.

Anna suos fictâ dum cernit imagine vultus,
Nescio quid tenui murmure ista loqui est.
Fallor? an hæc fictâ latro sub imagine, Carpe
Vivus an hic doctâ spirat ab arte color.

Ad tabellam.

Quæ super umbrosis arbor erat nunc pulcra puellis
Membra vigent. debitæ hoc, vero artifici.
Sed formosa Lini debit magis Anna, quod illi
Maxima de tabulis fit data fama tuis.

De eadem.

Egregiè tuæ Cytherea manu, quis pingat Apellas,
Quis canat hanc carmine Pæaonides?
Invenit. Carpensis erit, qui pingat Apellis
Et qui laudet erit Pyrrhus, Homerus erit.

LVDOVICI FENAROLI.

In fontem.

Naturæ his genius fecit mirabile in undis,
Naturæ inspicias numen, et artis opus.
Hinc fontis, huic fontis, hinc arti mira tuæ debentur
fontis aquæ, huic numen, tibi munus opus.

M. ANTONII FLAMINII. 87

In picturam puerorum certantium.

Injicite manus, et prosternite: capillos
Infensi pueri; pugnæ cæpta gravis.
Clamat hic, inclamat pariter contrarius illi;
Dissimi; te linquam; desine et alter ait:
Sic dum non linquit, dum finem non facit altor:
Infestis pugna hanc diverat ad usque diem.

In Gallæ obitum.

Immatura mihi gallum mors absulit, heu, heu!
Pallida per Styg[illegible]as jam volat umbra domos.
Quum bene doctus erat contra præcinere lucem!
Et matutinum præcinuisse diem!
Lucifer in cælo Phœbi dat signa propinqui:
Hic mihi sed terris Lucifer ante fuit.

Ad Nymphas de fonte Philalethis.

Nayades pulchræ pulchris è fontibus ortæ
Hunc lymphæum vobis Philalethis dedicat: illâ
Nec fons frigidior quisquam, nec purior. at vos
Arceti vestram lymphæum defendite ab æstu,
Ne sitiant myrti, nec desit floribus humor.
Et domino vatis vividum servate sororis.

FRAN. FRANCHINI.

In statuam Veneris.

Vndi decus tantum sexo? quis nam indidit illis
Cœlo animam? e cœlo quis tulit hæc Veneri
Præcipitis fecere manus. illustris Olympus
Artor erit, terras si colet alma Venus.

Aliud.

Egregiam pulchræ Veneris formam adspicis, Ide
Laudo equidem tuum judicium Paridis.

Aliud.

Marmoream adspicias Venerem Venus ipsa tuam
Quis certamen (ait) mecum iniisse dea?

Aliud.

Me Venus et juno et Pallas videre, quidnam
De Paride, exclamant, immeritò gerimus.

Ad Lucian.

Quod dedecorem tibi cum hyeme rosulam vernas?
Res nova res mira est Lucrina vi sua tibi.
Desine mirari, Lalia viola rosæ
Sæva diu brumæ tempore provenient.
Res nova res mira est hac tempestate Lalia rosa
Quod tibi in ore tuo lilia mista rosis.

De Lyse gemmâ, dono data Alyssio Gonzagæ.

Hæc ego crediderim formosæ lumina Lyses?
An vulgo artificis nuntiare facta putem?
Tam similes oculis oculi sunt illius istis,
Quam nitidis cœli sidera luminibus fulgentibus.
Sic fulgere mihi sic arridere videntur,
Talis inest illis gratia, tantus honos.
Ah fallor, serio credam, spectator et hæream,
Tantus in his niger est, tale supercilium,
Si dominæ sunt vt oculi, sit Venus ipsis:
Ipse adeo nec flens, nec nigra flere videor.
Quam hæc de lapide hæc missa mihi lumina, cum sint
Lumina et ipsa mihi dura magis lapide!

De eadem re.

Non aliter Perseus, postquam abscidit ora Medusæ,
Major et in lato clarior orbe fuit:
Quam te nunc, Gonzaga, Goris qui lumina Lyses,
Quæ pulchra est ipsa Gorgone pulchra magis.
Plus laudis habes: somno nam ille sepultæ
Abstulit auxilio Pallados ense caput.
Hæc virtute tua, et præsenti corpore pectore capta:
Meos oculos tu tibi, dixit, habe.

In Statuam Veneris dormientis, ad Rod. Pium Carpum.

Mars Venerem ut vidit carpentem in gramine somnos
Festinat lateri jungere posse latus.
Acerbat at sexo ut sensit se vana decisse
Obscœna dextra, duplices tristis et erubuit.

In eandem.

Pectore in hoc habitat Veneri de pectore summum,
Divum cætus, gens amis opis, Deæ.

Cum non ipse etiam ductam de marmore matrem
Esse videns, nemo suscitet, inquit, Amor.
Abstinuere omnes, decepti marmore: credam
Vt quandoq; oculos non habuisse Deas.

De eadem.

Captus amore novo Gnidiâ de gente vir olim,
Marmoream Venerem nocte prementis init:
Carpi, tecum cave ne Venerem magis ore notetur,
Romanus medio tentet ut ire die.

In eandem.

Oppressam Venerem somno solamq; jacentem
Viderat ad murmur lenè Priapus aquæ.
Cùm dixit, nunc victor ero; Venus improba sola est:
Hîc rex Silvani vector asellus adest:
Hinc adit, et Venerem aggreditur tentigine raptus:
Verùm ubi se vidit saxum inisse, sudet.
Et nunc saxa obstant, obstant nunc, clamat, aquæ
Ah me Amor, ah quantis ludis imaginibus!

Aliud.

Aura veni, Venus alma dedit p̃ membra quietem:
Dum Venerem somnus detinet, aura veni.
Ne sine, quod Venerem præter quæ labitur unda,
Forte tuo currat murmure blanda meos.
Quin frondifera flatus Veneris quæ spirat ab ore,
Eius tibi suavis, quàm tuus aura Deæ.

Aliud.

In Hermaphroditum quod tantum amor Rodulphi, Deum, est
Non jam causa latet, scimus: habet Venerem.

In effigiem Cypriæ puellæ.

Vt Cypriam vidit picta de gente puellam
Inscriptum, dixit Diua resecta Venus:
Pictor quid pictor opus fuit addere nomen?
Non nisi me notam sola facit facies.

Aliud.

Quid tibi cum nostro est? non sum Venus, adspice, dum:
Nomen ego et formam tantum habeo Veneris.

In effigiem Statuæ ad Augustum Collejanum.

Iesse, Augusti, nec meos amores
Vmber tam bene finxit Hadrianus,
Vt me numeribus suis beavit.
Mihi tantum erat una hiemsve nuper
Nec semper cupido frui licebat:
Nunc est altera munere Hadriani,
Viva et pulchra manus genas comasq;
Formemq; alterius ferens deæ.
Quis noctes hilari die Bacchus
Mecum ducit, et assidet vocatus,
Cui do basia, basiationes
Dantiarridet, et accubanti.
Quare ne nimis et nimis cavendum
Debere artifici pio proboq;:
Nunc sum ditior: una hiemsve ducit decrit
Si quando mihi, et ad alteram recurram.

Ad Himeram.

Vt surgens Aurora facet mortalibus aevis,
Sic mihi fulsit amor primus Himera tuus:
Vtq; die medio torret Sol ignevs orbem,
Sic mea nunc saevus pectora torret amor:
Vt somnum extinguit rapidos noxatra calores,
Sic fera mors lenes auferet una vias.

De discessu Liviae ab urbe.

Quaeritis unde cadant alieno tempore nimbi,
Vnde tot effusis Roma redundet aquis?
Livia discessit colles superba Quirini
Liquit; amatorum cura nec ulla subit:
Hinc lacrymae et luctus miserorum, et fletus amantum
Demergunt totas Vrbis utrumq; forum.
Quin ego perpetuam timeo per secula noctem;
Secum etenim currus Livia Solis habet.

Epitaph. Penelopes nutricula.

Penelopes tumulum, fractosq; Cupidinis arcus,
Extinctasq; faces adspice quisquis ades;
Et lacryma: lacrymis extinctae tristibus ornant
Et Venus et Charites, funera Penelopes.

De Pollice.

Iamq; fas tolerare moras, Vallisia virgo,
Cuta non posset amans, fugit ab urbe tuus:
Verum ubi per tumora et valles, et littora, et amnes
Errantem aunquam deservisset amor:
Aura, ait, ô volucres ferte haec suspiria Romam,
Et miserum in dura deite valle mori.

De Liviâ Columnâ, captâ oculis.

Anticlias formâ pulcherrima Livia Nymphas,
Ipsâ est in terrâs insidiosa Venus:
Quòd sit capta oculis caecat sibi quisq; Cupido
Caecus erat tantum, nunc quoq; caeca Venus.

De eadem luce ejusdē oculis restincta.

Lampa erat ut possit tua lumina mater Eoi
Memnonis obscurâ Livia nocte premi:
Non tulit invidiâ flagrantem Phoebus ocellis
Non medicâ lucem reddidit arte tuis:
Vtq; ait: una diem mihi Livia nunciet una
Quâ sit iter, nostris Livia monstret equis.

Ad amorem.

Improbi Amor, tu lucis egens orbasse putabas
Ipsam etiam matrem: falleris, caeca videt.

In laud. Jo. Bapt. Saluiati.

Attticus, ille puer dulcis fuit ore venusto,
Cujus in os liquidum mel Vaga fudit apis:
Jane puer, puero longè tu dulcior illo es:
Sedula ab ore tuo mel sibi sumit apis.

Eidem.

Ardebat te Jane Venus, ad amore Lupillae
Audiit ut captumte Dea, tristis ait:
Tu victrix, tuus est Janus: tibi cedo Lupilla,
Romuleâ praestant semper in urbe Lupae.

Ad Liviam Columnam.

Spina pedem Veneri pupugit, tibi Livia dextram
Effusus cruor: hinc it ubera, illinc solum.
Ex alba rubram ille rosam: tuus iste Columna
Purpurea è niveis lilia tacta facit.
Jure igitur tam te Veneris me judice præstas,
Quam præstant pulcris lilia mista rosis.

De Himera.

Mane erat, et mecum quà se ducebat Himera,
Nondum flos hortis, editus ullus erat:
Cùm tremulos alacri visus dedit ore puella,
Sustulit ad visum calatha, thyrsumq; caput:
Narcissi risere simul, risere hyacinthi,
Ridentes comas explicuere rosæ.
Solo igitur Dea si pravia fecit florentia visu,
Oscula cui libaverit, Diis facit illa parem.

In nævum Himeræ.

Non procul à manto nævum pulcerrima Himera
Nævum habet, et pulcro nævus in ore decor.
Nec macula est, picta insignis nigredine nævus
Sed lumen, tanquam sidus in arce Jovis:
Lucifer es igitur merito mihi nævus Himeræ:
Tu Aurora mihi, tu mihi Himera Dea es.

In eundem.

Oscula libabam domino, verum ore relicto,
Hæserat, et nævo basia pressa labam.
In nævo furtivus Amor fruticante latebat
Hinc merito tortor me ferus hausit Amor.

Ad Himeram.

Quod vitio est aliis, tibi, candida Himera, decori,
In nævo Charis est, et Venus alma tuo.

Eidem.

Qui nævum mendam esse tuo contendit in ore,
Fallitur, et nævi nescit, Himera, decus.
Ipse tuo, cùm vult magnis dare vulnera Divis,
Quo latet, è nævo tincta sagitta torquet Amor.

De Margaritâ Austriacâ.

Dicam equidem tibi, qui nescis, cur mane tenebræ,
Cur medio regnent lumina clara die.
Aurato invectus curru, roseisq; quadrigis
Austria, quæ magni Martis in urbe Dea est.
Invidit tuis Aurora latere, videri;
Pulcer Apollo oculos fecit amore novo.

Lyræ Columnæ.

Quid gemis extinctam, generosa Columna, catellam?
Desine: damna tibi non dabit ulla canis.
Quid mihi cum canibus? sat diva et dura fuere
Fata tibi: rabidi sic nocuere canes.
Sume animum: te certa manet Vinga aurea postha,
Damnosæ postquam præcubuere canes.

Gauro.

Tres nati sunt, Gaure, tibi, mas, fœmina, neutrum.
Gratulor, et soboles congrua gramm. atico.

De Carpento Margaritæ Austriæ.

Invectus Juno pulchris pavoribus, alma columbis
Cypria, verum aquilis Austria fortis atribus.
Vtq; pavo cecinit pavo, cecinitq; columba
Austria Austria, sic cedant Juno, Venus tibi.

De eodem.

Axem aquilæ moderantur, equi capitibus alta ferentes
Temonum curras, Attila magna, tui.
Ergò cum libeat labis decurrere campis,
Cum libeat cursum tollere ad astra, tuus est.

De eodem.

Austria, qui teneros depinxit pictor Amoris,
Et qui carpento florida serta tuo;
Stultus erat: nam tecum una vectantis Amoris,
Erumpunt, rosæ quà, Dea, carpsisti.

De partu ejusdem.

Cæsaris ut gravidâ natum nurus edidit alvo,
Emoritur, partus victa dolore sui.
Improba Mors. verum magnis sic funere natum
Non datur in lucem surgere Cæsaribus.

In Victoriæ Columnæ partum.

Omnibus optatum votis Victoria natum
Tegmine sub magni roboris ediderat:
Cum sic Hadrianis tellens Neptunia undis,
Sic canit ad ripas, flamine Pisaure tuas:
Felix ille puer, cujus Victoria mater,
Et victrix curis querna corona caput.

Ad Liviam columnam.

Spina tuam fusco violarat sanguine dextram
Livia; cum matrem te vatis inquit Amor.
Hæc carptorum agitas spinis? his pectora curis,
Lædit spina pedis, et nisi pura manus.

IOMPONII GAURICI.

Quod natos feritura ferox Medea moratur:
Præstitit hoc magni dextera Timomachi.
Turbat amat Bacchus: stictum dolor incitat ensi:
Vult, non vult natos perdere: et ipsa furor.

PETRI GHERARDII.

Ad Lunam, insigne Turcarum.

Lumine Luna notho, credisti posse volucrum
Lædere reginam, dum volat illa mari.
Falleris: hæc oculis radiantia lumina solis
Sustinet, et tremulæ lumina parva tuæ.

LILII GEORGII GYRALDI.

Ad Auram.

Aura levis, nostræ quæ lambis labra puellæ,
Dispeream fieri te nisi percupiam.
Te dehinc dulces sinus, et flatibus unà
Pectora percurris candidiora nive.
Vtq; magis invideam. blandâ tibi voce Lycoris
Instans, dulce suum te vocat in gremium.
Hoc mihi si eveniat, qui nunc mea corda furit,
Desinat; at si non, mitior ignis erit.

Ad Auras.

Auræ, quæ miseri mei furoris
Tot suspiria tot gravesq; questus,
Hinc inde accipitis, fugaciores;

Gratum et quae legitis rosea puellae
Quod spirat melos, ore dulciori
Sirenum modulis, suavioribus
Cycni cui merito invidere possunt:
Vos fusilia haec graves questus
Ad surdas dominae adferatis aures;
Mitem his reddite jam Lycoram,
Dulces illius aut modos amanti
Portetis, requiem mei doloris.

In occasionem. Ex Graeco.

Unde hic est plastes? Sycionius, ede agi nomen.
Lysippus. tu quis? Cerus ego omne domans.
Cui summis in rebus adsidius? semper votor. alas
Cur plantis gestas? ut levis aura feror.
Dextrae est cur infecta novacula? signu hominis hoc (sic)
Vis conferri acie quod mihi nulla queat.
Cur coma fronte jacet? venientem ut prendere possis.
Parte est cur calvum posteriore caput?
Quod postquam levibus praeceps effugero pennis,
Ne valeat tergo qui revocare velit.
Talem, vos propter me plastes finxerat hospes,
Pro foribus positus qui documenta dabam.

CYNTHII GYRALDI.

De Diana Astro, Lu ad Herculē Estens.

Quid fendent lychni, Phoebe, laquearibus aureis? 93
An forte ut noctis nubila luce fugent?
Nubila luce fugat, mediaq in nocte nitescit
Delia: sint procul hi; nam satis ipsa nitet.

Arctus Canis tumulus.

Cerberus est sedis custos Plutonis opacae:
Possidet Icarius lucida regna Canis.
At si virtuti tribuantur praemia digna,
Arctoo danda est ille vel ille domus.
Nam is dum vixit, superavit grandibus ausis
Olim facta canis Stygii, vel canis Erigones.

De suo amore.

Exuror glacie in mediâ, dum uror, in igne
Algeo: cur patiar haec mala gnaris? amo.

De statuâ Veneris.

Sic Venerem simulem Veneri Venere cū lavit Julus
Ut Mars non lapidem, sed putet esse Cyprim.
Ut vero hic statuam cupidus complectitur, ingt
Aut Venus in lapide est, aut viget ipsa Veneris.

De Julio sculptore.

Si posset saxis animam conjungere Julus,
Arte ejus posset marmora dura loqui.

De se et Dianâ ad auras.

Aura, quae legitis, quos nostro è pectore gressus,
Quos Phoebi flavi fundit Delia voce sonos:

An illuc rapidæ nostras deferre querelas,
Aut hæc, quod spirat Cynthia abire metos.
Sic illa, aut nostris mittebat flexa querelis,
Voce ejus linquit vel mea corda dolor.
Sic vobis Boreas nigris non obstrepat alis,
Agnae sic vobis candida sæpe cadat.

Ad Lesbiam.

Audit Sirenas, quite audit dulce canentes,
Et quite cernit, Gorgonis ora videt.
Hinc riget alta silex, subit inde pericula fonti,
Et gemina perte, Lesbia, morte perit.

De Pasiphaë.

Dum fudet et cupit optato concumbere tauro,
His ille dictis gnosia corripuit.
Cur mihi crimen erit tergus subiisse juvenc.
Et teneram tauro supposuisse femur?
Non quondam, ut pulcrâ potiretur Europe natâ,
Jupiter in pratis mugiit ore bovis?
Hoc si ipsum decuit, quis me dammaverit unquam,
Ut bove prosiluerer, nunc subiisse bovem?

BENEDICTI LAMPRIDII.

In Candorem Veneris.

Candida sunt nivei concreta coagula lactis,
Candida sunt oculis visa ligustra meis.
Candida dona choris nigro mittentur ab Hædo,
Candida sunt Pariis marmora cæsa jugis.
Candida pluma tuos Cytherëia vestit olores,
Candida Sithonia est terra nivosa nive.
Candidior cunctis geminorum est mater Amorum,
Lacte, ligustro, choro, marmore, olori, nive.

IOANNIS LEONIS MYTINENSIS

De Io. in vaccam mutata.

In somnis sibi visa parens mea fundere partu
Bruteum, hominum aut Deam: somnia vana fuit.
Mos parit. immutor, venior, color, in triplicia (ta est.
Io, vacca, sus, brutum, homo, dea fio.

IN. CL. IUVENIS
IOANNIS RVTGERSII
REGII IN SVECIA CONSILIARII
VARIARVM LECTIONVM
LIBRI V.

Annales quorum, nunquam perennis gloria
Quum legit, et quicquid Barbara aetas rapax
Tua notat inconsulta manus RVTGERSIVS, cano
GERSIVS olim

Dii non levius nunc adesse fortes
Cui nitere dignos primo ait sit pulvis
Et quae pregit jura forum via
Nam quia magna cuncta bono rei
Vetustas?
Vandalis vicina Roma regnis spon
Indignus olim Romam qua vie trat arat
Roma gaudet nunc Gothus arce re
Ut bello ita Premium adeat ks exponor nostra
Asylum sine dolus terra Batava pacis.

Quem tam læta dies requirit unum, 96
Seu te Rex socium trahens laboris
Hostem finibus arcet imminentem:
Seu jam de Gothico profectus axe
Codani veheris sinus per undas,
Optans ut liceat cito videre
In complexibus Heinsium sororis:
Vos omnes veniam peto precorque
Quod nostri sine carminis tributo
Nox nulli ingenio tacenda transit.
Hoc curæ faciunt molestiæque
Phœbus quas fugit, Iones & Nymphæ.
Det nobis Deus ut serenior em
Hoc à tempore computemus annum.
Tunc quæ debueram thoro fugali
Solvam carmina, dedicata cunis,
Cum patrem tenero professus ore
Doctum vagiet Heinsianus infans,

Excusatio ad
Dan. Heins.
Spectatum.

Vatum maxime, tuque digna virgo
Urbis principis in sinu creari
Illo sanguine qui tot atque tantos
Rectoris dedit et dabit Batavi,
O quot sunt pictor carmina mutis,
Hinc Vatis soror, inde Vatis uxor:
Et tu cor Venerum, pater Lepidum

Nec dormire volet, nisi patérni
Dulces carminis audiat susurros.

In coronam pronubam.

CARMEN nobile nubiles VELITE.
Ecquid laudis habet procis ebebis
E vosis dare sutiles corollas,
Et auro dare plectiles corollas,
E gemmis dare pactiles corollas;
Siquid laudis habet minuta laus est.
Una atque unica virginum corona est
Quae laudem meret omnem abominet
Quae Gemmas superat Rosas et Aurum: omneis
Quam TADDEA manuscripto apposito
Depinxit graphio per bas fabellas.

HANC debebis; et hanc proais ephebis
Vnam ex omnibus offerebis tuis.

GERMEN nobile, nubibus Phœbi.

Wittebergæ.

Fridericus Taubmanus,
Wonsesi Poëta et Pro-
fessor.

ILLVSTRIS VIRI
ANTONIS NOSTELLI
TVMVLVS.

Cujus in hoc sita sunt Lectores ossa sepulchro
Cor fuit invicti Cæsaris alg[ter]
Illum ultra laudes doctrinæ lumina vitas
Extulit, et studii nobilioris honos.
Adde catos hominis mores et pro-
mia fandi,
Et semper facilis, numina docta, deus.

De sermone rogas? valeas exstet si tibi 98n
simul, argutus, Itale, gnate, tuus.
Latio fecit sensus et verba timebat
Et Græcum dulces noverat illecebras.
Ultima successit Judaica palma, nec ullus
Hebræus similis tam fuit ipse tibi.

Mart. Opitius.

Amplissimo Viro Dño
CAROLO WEINRICHIO,
amico singulari.

Die CAROLE sacra.
Vestræ soboles, Phœbi gratissime cultor
WEINRICHE, et toto pectore nostri
Dum vestrum Jano nomen (amor,
fugiente revolvunt
Et proprium CAROLI fata
benigna diem.
Illum eadem pietas p dura negotia vestræ
Te solidæ lætum posse quiete fruig

Sed cura, belli timor, vernum malorum,
Plurima de nostris demit amicis bonis
Quod fas est tamen, et quamdiu
permittitur, omnem (moram
Ad fera conemur mittere castra
Nos animae innocuae, nos Musis delitiae
tuba
Curae erimus summo tua cura Deo
Testando amori et observantiae
quamvis ex tempore scripsi

Martinus Opitius.

Nobili Consultiss.o Viro
DN. CAROLO WEINRICHIO
Die Nomini Ipsius Festa.
Weinrichium recti Carolum dixere parentes
Nunc Vir est Carolus, quae bona vinca
Quo subiti tristitiae mentis, curaeque volunt
molestae?
Non istud variis tempus egere lacrimis

---

longe hinc saevus abesse, sed nec sustineri
Et nimium saecos ora dura manent
Ingeniose mihi sitienti porrige vitra,
Et moveat calidos Musica bella pedes.
Dic, bone Weinrichium, bene nos, bene
quotquot amici
Non male Weinrichio, mihi tibi volumus
Weinrichii lux ista mei est, ea fors ultima
istam
Ille tuam pariter jussit, et esse meam.
Vota quidem bona sunt Voti est auri
ea Lyaeus.
His alis raptus qui volat illi Volet.

Mart. Opitius.
Georg. Hegewald.
Johannes Raemboen.
Wenzel Uhlda.

In festum Nominate.
Amplissimi clarissimiq Viri, Dñi
Caroli Murt. f. Weinrichij Ad
Vocati Curiæ Vratisl. jurati
ejusdem Civitatis honorabilis
Consistorii Notarii dignissimi
ætō CIↃ IↃCXXXIII.

Non nihil est pulero signari nomine nati
Conveniunt rebus nomina sæpe suis.
Carolus est magnæ rerum Virtutis et artis
Weinrichio qualis proditur ingenio.
Carolus in dubiis constantem signat animum
Quo Weinriche loco par tibi nemo cluet,
Sive sit ergo dies præsto mollissima vitæ,
Non ma te victus luxuriare sinit,
Sive cruenta sitis tempora sæva premit,
Stas animo fortis nec pudet esse bonum
Hoc animo, hac virtute diu clarissime
Weinriche, Aonij porrio magna chorij

vivas, et multos natalicia festa per annos
Instituas, lætâ prosperitate, precor.
Tristia sunt fateor, subolesq; tempora.
Verum
Tristia qui lætis temperat, ille sapit.
Ita fundebam
vaticin
Andreas Gonsalicen.

CELSISSO MÆCENATI SVO
DIE D. CAROLO SACRA
Murt. Opitius
Gaudere, et bono publico bene rem
gerere.
I.
Cæsaris unus amor, patriæ tutela salusq;
Et nostrum, et secli, CAROLE, grande decus
Siliceat ac rerum studia, et labor
ille molestus,
Patria conciliat quem tibi nostra, soli,
Fundere marti genii, sæva oblite gradivi,
Dic: curæ valeant, est meus iste dies.

Quid juvat assiduas conjungere solibus umbras?
Lex Fati hominum ô habet imperium.
Iste dies tuus est. ut qui postinde sequuntur
Possint te patriæ sintque simul atq; tui.

II.

AD EVNDEM.

Pri. Die Januario.

Sic duo gratus erit semper mihi gaudia Janus,
Prima anni veniam pars colitima tui.
Quod nisi prium inceperit, velut assolet, annum,
Propter te inceperit hunc tu, ille mihi.

1631 Apr. 28 Martino Spitz.
In Nuptias
Johannis Rosetti
Et Margaritæ
Sic solet, hos mores ingressi matrimorum
Et patriæ ut mundi quisque parens deus.

Sæpe aliqs varias ad dum concipit auras
Sic ubier nostrum cerny adire solum.
Hæret ad hos scopulos et amicæ littora Syrtis
Nec casti uteris nec memor esse sui.
Sed fatum hoc urbis sui urbs pulcherrima rerum est
Quæ parit has flammas subdita flamma turba fumus.
Vilborum, gravis accessior urbe pyra est
Tag sine fatum continuisse fuit.
Me quoq qui Musis nil eruditius esse putabam,
Lætra cui pravum mens fuit instar apum.

Filis quotiens formas hanc artem, hæc fallax
cernit
Cassibus astringunt, illa vicissim suis.
Nam mihi nullius jurare in verba magistra
fixa
Cum libeat. Vel sic libera secta placet.
Non Italæ mea Fœnus, non ut cognoscibus
tunicæ,
Vel Batavis, vel quas Gallia divus alit,
Hic aliquid toto latuit tibi charius orbe,
Hic tibi vita tua est et tua Roma fuit.
Et varias aquas et pressa fluenta
Nectis,
Cum quod placeat navita Lityadis.
Sic te post dulces alijs Sirenes in ora
Ille plena juvat tendere lina sinu.
O navis Cypriæ, mihi sis concha Venus
caris,
Filia nam concha margaris orta fuit.

cum mihi hic vigeat aurea
lubrica nâlo
Anchora, sors felix sollicitabit iter.
Finde fatum, et nobis lana crescat
gratis
Quas mater dolent mercibus
aucta rudi.
Ioannes Sarisburiensis.

In Nuptias 1631 die 29
Joachimi Ramspecki
et
Susannæ Hermannæ.
Quid mea, Ramspeki, doctissima
verba requiris
Dum tibi Lucinæ jurgia fœmina fa-
ma refert.
Si sacra vis, quorum dilecta Vulli
Susanna,
Fratres, et clarâ quo vocet
illa Patre.

Seu formosis eges, nemo est facundior illis:
Seu morum, vitæ plus pietate docens,
At si Musarum voces de poëtis amicis
Hujus credo mihi, nunc nihilatur, his inest,
Strenua sic aulas possedi inertia tectas
Sic alio lassum tuæ mea cura trahit.
Fausta tibi, tuæ fruor, semperq; vigeris
Sis vitæ reges illi, illa tuæ.

M. Opitius

JOH. SELIGERI
Notarii Oeropolitani
et
HELENÆ CATHARINÆ
TAVSCHIÆ.
Nuptiis.

Vitam quæ faciunt beatiorem
Jucundissime Seligere sunt hæc:

Thoua cognitio, timor, constans
Christo fixa fides, decens vita,
Pectus ingenuum, salubre corpus,
Sparta, quâ placeas & tuis, opes nec nimiæ, nec infrequentes.
Hâc, si Numinis obvio favore
In partem veniat pudica conjux,
Et domum exhilaret tenella proles
Sive masula, sive fœminina,
Nil beatius obvenire possit.
Hæc partim boni Seligere nactus
Jam sese reliqua præcipis futura,
Dum Tauscheria nobilis virago
Bonis omnibus tibi jugatur.
Sit vester thorus undiquaq; felix
Et novis vireat subinde natis!
Tunc fateberis ipsemet quæ hæc sint,
Vitam quæ faciunt beatiorem.

BERNH. GVILIELM. NÜSSLERVS.

zu dem H. Heliger nimpt die frawe
Tauscherin,
Do tauscht er seinen Stand vnd Leben,
Dort seinen Himel,
verlässt die einsamkeit die ruh
Zuar vnsern sachen,
jedennoch alleit nicht vnselicht kan
Selig machen.
O Herr! gieb ihnen glück vnd gutten
Tausch auf erden,
Lass sie glückselig hier vnd dort
auch Selig werden.

Martin Opitz von Boberfeldt.

Ex Gallico Nobilissimæ Virginis Horreæ.

Hac lepus arboreâ furat subligare ab alus
Vt nulli possit præda venire cani.
Et canis a stellis hoc jus accipat, a se
Posset at intactus nullus abire lepus.

Commisit fortuna duos: Rex Jupiter habit
Et sibi de superis quisq; quærens sat.
Via inventa via est, quæ fatis demere rodu
Quiret, et est quadrupes facta uterq;
Spinola natq erat vinci nè posset ab lapis.
ullo,
Thoracius semper Vincere natq erat.
His quoq; compositis dubitavit curia cœli,
Sel tamen expedijt, sed ratione nova.
Exat ab humanis invictus Spinola rebq:
Thoracius palmæ præmia victor hr.

H. Grotius.

Authour incertain.

Lumine Acron dextro captus, Leo ille sinistro,
Et potis est forma vincere uterq; Deos,
Blande puer, lumen quod habes concede sorori:
Sic tu cæcus Amor, sic erit illa Venus.

Vn Autheur incertain, sur l'Horloge de sable.

Exiguus vitro fulvis qui dividit ho-
ras,
Et levis angustum serpe recurrit iter.
Olim Alcippus erat: qui Martha ut
vidit ocello
Arsit, et est subito factus ab igne cinis.
Irrequiete cinis, miseros testabere a-
mantes,
More tuo nulla posse quiete frui.

HERMAPHRODITVS.

Cum mea me genitrix gravidâ gestaret
in alvo,
Quid pareret fertur consuluisse Deos.
Est mas Phœbus ait, Mars fœmina,
Juno neutrum:
Cum foret Hermaphrodit, era-
Quærenti lethum: Juno ait occidet arm
armis
Mars cruce, Phœbj aquis: sors quer
vara rara fuit.

Arbor obumbrat aquas, cor[illegible]ndo, decidit
ensis, 105
Quem tuleram, casu labor et ipse sup[illegible]
Pes hæsit ramis, caput incidit amni:
tuli.
Fœmina, vir, neutrum, flumina,
tela, crucem.

Gorræa Nobilis Virgo
Galla.

Ea etiam Dialogum Horatii et
Lydiæ vertit.

Colligit, et prosperior absolvit
Captivos Duces et
Saxoniæ spes
& Gloria, Wimarios
Eldiancta Ducum
Tam
Federibus
Armat, et hac

Coppidi regnat capit, Victor
Et Alpinis belliger
Et, sæpe sæpe
Fortissime Deum planta trophæa
Hoc, Bato, stupet Witikindo
Et erectum
Tam pro Gallo Saxone
Casp. Barlæus.

Sic Sanctissimum Principem
Principi, Latium post raptum
Hispanorum classem.
Dum tibi Centauricæ cedunt,
FREDERICE, Latinæ
Et parvis partus Trompius acer agit;

Dum formidatæ flagrant in puppibus alni,
Et miser arctois mergitur Auriga:
Aula parit, gaudes novo de Principe Princeps,
Et comes it Martis læta marita sui.
Parturit AVRIACVM generosa puerpera nec se,
Bastarniæ genitrix magna dea est capi.
Sic bellatori plaudit Bellona marito.
Sic faveat Amaliæ Junoberga suæ.
Officijs patriam Princeps devinxit et uxor.
Et momenta Ducum lectus uterque habet.
Horret Iber, metuunt truces ultima PHILIPPI.
Jam Decem victi jam timuere Patres.
Pugnando superavit Iber. superavit amando.
Et timidum fregit arma Jugurthæ Jugum.

Mox periere rates. at qui nunc nascitur infans,
Venturis alter classibus hostis erit.

C. Barlæus.

In Natum Principis puerum.

Festo D. Andreæ,
qui Patronus aurei Velleris habetur.

ANDREÆ quâ luce sacros persolvit honores,
Cantabor, et Peryæi nobile vellus amat:
Nascitur AVRIACVS. cœpit sibi tota timere
Colchis, et auratâ plus sibi ferre rates.
Nam forsan, quem nunc puerum cu[n]abula versant,
Velleris aurati raptor, Jason erit.

C. Barlæus.

Haud viverem, mihi in interes[se] vivere.

Bonae memoriae ergò Lm.2

Mart. Opitij de Boberfeld
Vratisl. Silesior
V. Eud. Mitt. Ann. M DC XXVm

In Alboin Georgij Byssandij Gen,
Ut Pastoris
Gloria Crux Christi mea.

Ein Kreutz Hertzu Ehr werd; die Kraft der Schrift
Ist Christus.

Durchaus Mannst Mensch Mensch verachtet gnad
Und werd als Pöcelin der Sünden sclav ergeben
Weis nit Hyssandt Kauf der durch die
Wolthun Strengs
Mein Hertz hats Kein Kauf der Tüg
nun walt vergessen

Und was so schönstes Kraft mich Kunst
Dinges besitzt
Dann Christ Dich Herr Gott und sonsten
Erdenges Hertzes.
Und wenig gut sein Kunst Herze nur
Heut aufgeschrieben.

Alexandro Caseßa Herr Sun Georgio
Byssandro Knaben & Ihm
Avan ancan L. V. 2 testab.

Diese ist XXVI Tabl
Anno 1630 CXXXI

Christiano Conrado Vratisl. Music Studioso

Non Expectes aut HRI est
Vita omnes vicis
Magister Ad. Hartmann. Dict.
Rector

Vale te rectū hanc & spē fallax dolorem:
Eventus pia fata labuat grata vrētia laudes.

P. Henricy Closij
Suidn. Confectū

Soles nostri nunquā tantū nob. pro-
erūt obsequio quantū nob. profu-
erunt odio Augustin.

Thuan. Bartholo.

O Beata X quæ in cælo inuenis
remūerationem O felices lacry-
mas, quas Deus manu absterget.

Gratius. D.

Tres sunt conuivæ, Germanus, Flandr, 109
et Anglus.
Quis multū comedit, quis meliusve bibit?
Non comedis Germane, bibis bene. non bibis
Angle,
Sed comedis. comedis Flandre, bibis bene.

Factum anno MDLXXIIII, in
finibus Allobrogum.

Ἰώσηπος Ἰδλιάδης κλῆσι,
Σκαφος.
πάλαι πότ' ἦμες κλῆσι
Σμιλήσιοι.

Lugduni Batavorum XIIII. Kal.
Maij Juliani.

CIↃ. IↃ. CII.

†

Nunc parcendis mea versibus aptior ætas,
Quam pedes ducendis præstat uterq; choris.
Quisquis es, hinc ergo Bersmannum poscere carmen
Desine: quid glabram vellis, amice, vlam?
Aut qui ab aridulo latizum ligneris egeno
Quæris Hyantæi, putridæ, fontis aquam,
Solvit equum Vector, sero quam languidus, ero
Ridiculum circo præbebat ille jocum.
Herculis et suspensa thole, gladiatoria cedes,
Emeritis fugit viribus arma, senex.
Et mihi tempus, equum fumantia solvere colla,
Est modus, et lassæ ponere plectra lyræ.
Annorum decadas post actas jam mihi septem,
Et tres nocturnos, fata morante, deo.
Dum fert ætas, facies bona carpitur annis,
Annis ingenii vis vigorq; perit.

Hic nervi nam deficiunt, robur jacet omne,
Ingenii frigent spiritus et latices.

Gregorius Bersmannus Servestanus
mortuus est Anno 1610. 10. Maij.
ætatis 73.
Anno 1611. die Octob. 1. mortuus.

Mens universi spiritus, qui poli
Vias per omnes, pectus candentes globos,
Diffusus æthræ ter tenditque extenditque
Ortus, rerum status infusus sibi.
Quem tu suo tenebris palpitans perennibus
Humana fraudis lingua nunquam potens Deum
Cœnum volum, nec satis capax poli,
Et pulvere atro, squallidis sordibus
Massam impotentem fabricavit, huic sacra
Æternitatis semen infudit suæ,
Terramq; cœlo misuit, noctem die.
Ergo illa matris fœda pars memor suæ
Exercet acrem protervis tyrannidem,

Origini semper incumbit suæ,
Præsentibus gaudet, et terræ modo
Affixa pallet: hinc voluptatis sibi
Delicit omnes, diligit quod videt,
Sublimiora nescit. At pars altera
Magni quicquid vivit in nobis Dei
Futuris & morte volvit, et periculis
Exurgit ipsis, igneisq se efert
In alta curis, ipsaq exactrix sui est,
Obsonium mentis exercere est labor
SCHVLTETE noster: et VOLVPTA
TES SIBI
PRÆCIDERE OMNES HÆC
VOLVPTAS MAXIMA EST.
DOCTISSIMO CLARISSIMOQ. VRO
D. HENRICO SCHVLTETO
domino suo et amico
L. M. Q. S.
Daniel Heinsius Gandav. Flandr.

In Symbolum Doctissimi ac Humanissimi Viri Dñi. HENR. SCVLTETI.

Voluptatum vicisse, Voluptas magna.
Attollant animos victa Lupi hostis Lupos
Qui modò in adversus armatulere Ursos.
Pellibus Alcides onere et spatia leonis,
Narrat Stygias et supasse domos:
Priamide exuviis Trojano in pulvere verso,
Ad sua Pelidis pendia tecta ear.
Proh pudor! infando cum se submittere Morti:
Sustineant animis bella movere suis.
Quid juvat æratas manibus frenisse cohortes,
Si tibi cum telis crescat et ipse pudor?
Armatum vicisse juvat, vincere vis inermis:
Quem bellum haud potuit vincet amor.
Et cum spes animi supanda relinquis
Roboras se animo corpore sæpe minor.

Cedere parce tibi, quiescere vennis hostij
Nec dederis vitas in tua damna mang.
Vince Voluptatis, Animo nocet illa Voluptas
Que sequitur motus Corporis, illa nocet.
Non dabit æternos talis victoria postes,
Nec tibi pro talis tempore erit thronus.
Ipsa Voluptatem dederit tibi victa
Voluptas.

Quis Voluptatem spidit, unus fit.

Hæc tibi Ornatiss. D. SERL
TETE multis abste officijs
provocatus L. M. L.
Scripsi
Amicus tuus et servus
D. HEREMITA Antverp.

In Symbolum Doctissimi et
Clarissimi Viri Henrici Seul
Ptæi Silesii.

Pirnemus umbrosum, tepidis umbracula fontis
Ferit Apis, mellis dum sleve fundit opus.
Jam thyma ferventi delibat dulcia rostro,
Per modo Cephisi pignora dulce sprisit.
At tandem puerum punxit fugitiva fruentem
Dulcia sublegit qui sibi mella favo:
Sic emit ingrato puer invida gaudia flore,
Mutat et incertis commoda certa bonis.
Hæc nimium magno nocet empta dolore Vo,
luptas,
Arrisit platis do quæ prius ore tibi.
Fingit et ad faciles vultum speciosa dolores,
Illinit et multis commoda pauca malis.
Pauca Voluptatis sunt commoda, plurima dāna.
Vt modo damna feras, gaudia parva feres!
Dum prius incertis adgaudia decimaris
Fervida in præceps sæpe juventa ruit.

Gaudia pro foedi metimur corporis usu,
Impingunt blandis pectora cæca malis.
At postquam dolor obstantis dimovrat umbras,
Et tenebras mentis moverit ille dolor.
Tædia cum memori succedunt tristia curæ,
Pœnitet implicitos nexibus esse suis.
Et pudet, heu, meminisse sui, meminisse dolorum
Languida cum crebro pectora dextra quatit.
Tempora præterunt, dolor haud tibi præterit unquam,
Nec tristis curæ sole cadente cadunt.
Parca Voluptatis sunt commoda, plurima damna;
Quis redimat magno gaudia parva malo.
SERLETVS, cui Suada oculos, cui Gratia mentem
Finxit, et in nitidâ mente Minerva sedet.

Gaudia contemnens, solus fert gaudia secum
Quicquis unus sperni commoda solus habet.
Cuius Voluptatem magna est sapientia.

Vare Voluptas,
Ille eguidem solus gaudia vera tulit,
Gaudia, quæis curæ mentes, quæis tædia desunt,
Expertes animos quæ doloris habent.
Fœlix, qui, reliquis quæ non habuere beatis
Hic dum non petijt gaudia, solus habet.

Hæc pauca se ni,
nans scripsi
D. Eremita Antuerp.

Kal. Mai. 1602.

Nobili eruditoq; Iuveni Henrico Schultzeto Silesio in Academia Lugdunensi. C Hear. Schultz accepi 14. Kal. Gregorianas 1602.

H. GROTIVS HENRICO SCVLTETO S. P.

Gratias ago et quidem maximas, Eruditissime Schultzete, pro relatis a te ex fuga Magni illius Lipsij ad me literis, quæ profecto dubio mihi jam persentant, abs te fugitivarios fuisse. Deinde rogo te, ut indicare velis quo pacto possimus officio officium pensare possem, et nomen illud exsolvere, facillimâ solutionis lege præsertim. Quid enim facilius, quam verbulas mittere, præsertim si meis, hoc est ne quaquam optimis, contentus es? Ma[illegible] illustrissimi mali poetæ, quam ingratæ crimen in currere. Nam quâ fronte negarem vel quod recenti beneficio, vel quod tuæ eruditioni, vel symboli elegantiæ, vel quæ tibi vel Lipsio nostro intercedit, tum Lipsio nostro interesset amicitiæ maximo jure debeam? Habe itaq; carmen, in quo Platonicorum more fabulas Homericas reduxi quâdam imagine ad Physicam Veritatem. Argumentum omne ex Odyssea est: inde ad animi partes affectionesq; translatum. Novo me beneficio devinxeris, si munus hoc gratum erit. Vale. Hagæ Comitatensis. C Hac vide utilis Justin. l. 2. s. 8. C. de Offic. Præt. Affric.

Pars melior nostri, Diuinæ particula auræ
Mens alto cognata polo, et cælestibus auris
Postquam corporeas artus, morbundaq; membra
Induit, et tenebris circumdata carceris atri
Exilium vitæ, peregrinaq; regna subiit
Ingenti Pelago, Rerum q; involuitur undis
Naufraga: nunc Gallæ circumsonat
ira Malæa, Carybdis,
Nunc Scyllæ rabies, nunc impacata Charybdis,
Et gelidi timuit victæ post tempora Troiæ
Carmina Maronio multum cantata Vlyssi,
Ionia nunq; animi vis erat desistere iram
Indomitas q; inuitata feras, diruq; furorem
Combibit, et cæcos vindictæ colligit ignes.
Tunc iter Ciconum pugnas, tunc cædis cruentæ
Infames pectus Læstrigonas Antiphatenq;
Tunc et nos Siculo frendet Polyphemus in antro.
Magdem gravis, et gravior fratri altera pestis
Quæ Ciceat, et dulci scabiem prurire
sine vellat.

Scilicet hæc cuncta Lotos gustata palato
Optatos patriæ sibi tollit ex oculis fines:
Hæc eadem, circe molles effeminat
artes,
Excantatq; virum, mox et sub imagine porci
Cogit in immundo grunnire Elpenora
cœno.
Atq; ubi ingenii Ratio moderata
habenas,
Impulsas leges cohibet, Protei q; figuras,
Nos neq; Trinacriâ nullo custode vagantes
Solares prædamur equos, neq; frande solutis
Ventribus adverso complemus ilia vento:
Claudimus at surdas Serenum cantibus aures
Et fruimus contra pellacis pocula veneni
Non intellecto Superum nutu. Moly
Illud Hymettæ tinctum dulcedine virus
Illecebrasq; animi rabidæq; cupidinis
ictum
Vincimus, et magno prumpimus ora Tritonis
impio.

115

Per lusus alij secutas gaudia tradunt
Ad Phlegetonteis flammantes Amoris aras,
Lucis vadum, celebrata Tartara
poenis:
Nos Styge, et Inferni supra limina Diis
Victores tandem in suas evadimus aras,
Tranquilla Pace caelestis sede potimur,
Prima VOLVPTATEM quibus
est VICISSE VOLVPTAS.
Extant lib. 1. farraginis p. 293.

Doctissimo Viro Henrico
Schulteto Lovdan.

I. Lipsius Henrico Schulteto S. D.

Litteras tuas, quibus amicitiam meam
aspernaris, tuam defers, grate suscepi
mi Schulteti. Amor, humani generis
vector, et suavior gratiorque est, cum a
superiore illo Amore vehit, id est Ho-
nesti et Boni: ex quo veluti traducem
tuum illum scio. Amas illa, ita
ob illa me, quia et a me amari
(nec falso) censes. Vtinam id
compertum detur! Studeo equi-
et omnibus ingenti machinis hoc conor.
O triumphum, qui pervincit!
Frustra forsan quanquam nec de-
sperari hic turpe est, dummodo ani-
ma non proiiciat, et virtus quae
velis vincere. Progrediamur. Si
non pervenimus. Nam laudes, quas
ex plena manu in me cumulas, non
ipsi oculis libo, in animum non ad-
mitto, nec assensus mei suffragium
dono. Imo esse qualem describis
vix opto, certe non spero. Odi
tam nunc erebram Sorabi laudi-
ari, cum illud Aristarchi locum
vindicat, Olim vix septem sapi-
entes reperti, hodie vix totidem
rudes. Maneamus in modestia, in

Per lusos alij fructus, gaudia tradun
Ad Phlegetontei[s] flammantes Amais a
Loytis, vadum, celebrate Tartara
poenis:
Nos Styge, et Inferni supato limine D
Victores tandem in supas eradimu
Tranquilli, sedes celestis sede potimur,
Prima VOLVPTATE M quibus
est VICISSE VOLVPTAS
Extant lib. 1. farraginis p. 293.

Doctissimo Viro Henrico
Scultetio Leodam.

I. Lipsius Henrico Scultetio S. D.

Litteræ tuæ, quibus amicitiam meam
appetis, tuam defers, grate fuerunt
mi Scultete. Amor, humani generis
vector, suavior gratior est, cum a
superiore illo Amore vehit, id est Ho
nesti et Boni: ex quo velut traducem
esse tuum istum scio. Amas illa, id
ob illa me, quia et à me amari
(nec falsò) censes. Vtinam id
comperire detur! Studeo equi
et omnibus ingenti machinis hoc conor.
O triumphum, qui pervincit!
Studeo quanquam nec su
perari hîc turpe est, dummodo ar
ma non proijciat, et victus quan
velis vincere. Progrediamur, si
non pervenimus. Nam laudes, quas
te plena manu in me cumulas, non
nisi oculis libo, in animum non ad
mitto, nec assensus mei suffragium
dono. Imò esse qualem describis
vix opto, certè non spero. Odi
tam nunc erroram sortilegi
os, cum illud Aristarchi locum
vindicat: Olim vix septem sapi
entes reperti, hodie vix toti diem
rudes. Manemus in modestia, in

bonarum studio, nec vota ad blandiendum sermonum auras explicemus. Quod me rogas de Numeris Platonicis, libelli res non epistolæ sibi nosti implexum illud à se, et interspersum tantum varia tractatione distinctum. Da advocationem: at amobituo vel statim respondeo, et meum fidelissimum. Vale. Lovanij, prid. Kal. Febr. ⁂ 1CII.

IAC. AVG. THVANVS V. C.
HENRICO SCVLTETO S. D.

Tuas ultimo Februarij Vratislaviæ datas accepi post Paschales ferias, quibus te promissorem memorem fuisse cum vidcam, non possum non summas eo nomine tibi gratias habere, hasce statim inter occupationes ad te exaravi, ut ingentem illum amorem, quem erga me ostendis, in me non minorem esse, et omnibus partis officijs eum colere et augere me paratum scires. Præterea, quæ ad me misisti, reliqua, quantum spem facis, à tua humanitate et benevolentia exspecto. Quod de Reinoldo Heidensteinio nobiles prudenter et amice facis, et id totum ex illo loco Libri LXXIII. p. a 652. 653. novissimæ editionis forma 12ª. induxi, et proxima editione ut inducatur curabo. Sum alijs de Heidensteinio eadem quæ narras inaudiveram. Sed venia dicenda fuit, i, cum vir is hoc solo libro gravissime scitissime et elegantissime profecto scripto vulgo cognitus esset, eo procul ab eo positus libri auctore in dubium ex conjectura revocaverim. Nunc cum mihi de illo certius constet, cupio scire, ubi degat, quid agat,

qua sit ætate. Ac miror cum scribas peritissimum et dignissimum qui majora scriberet, in Singularis illo ope constitisse, nec tot res præclare à Samosicio, cum præcipue ornandũ susceperat, gestas, ad obitum ejus usq; eodem stilo prosecutum esse. Quod ut faciat adhuc spero, et in votis habeo. In nostris, quæ ad annum hujus seculi primum et felicissimum Regis Christianiss. natalem perduxi, quorum XXX. XVI. libri adhuc inediti, ultrà pergerem, si à rebus externis ita, varet, quæ à vobis, et iis qui reip. bene volunt, in horas exspectamus. Nam à Mercurijs Gallo-belgicis ea mutuari, nisi aliunde explorata et probata fide, mihi summa religio est.

Vale et me porrò amare perge. Ra. ptim Lutetiæ Parisiorum VIII
Kl. Jun. CIↃIↃCXV.

In simplic
V. C.
HENRICO SCHULTETO
Vratislaviam.

O male, quod Schultete, mi breve pignus amoris
Abdidit ignoto culpa aliena loco.
Sed ne forte, tulit quæ carmina nostra, putetur
Et nostram pariter illis rapuisse fidem,
Nunc ob amicitiæ meritũ tibi mittimus istud,
Alterius possit quod subiisse vicem,
Deterius forsan, nec par splendore priori.
Nam à verbõ est, et fuit ante, tenor.
Sed disconveniant verbis. res convenit illis
Una, quod amborũ est unicus auctor amor.

In gratiam et honorem optimi, et ornatissimi atq; eruditissimi viri Henrici Scultetti Silesij scribebam Jo. Josephus Scaliger Jul. Cæs. F. impatiens doloris, quod prius efferam, mation in ejusdem gratiam ex tempore effusum culpa Domesticorum perierit. Lugduni Batavorum XIII. Kal. Mai Iuliani. CIↃ. IↃ. CII. Vaspzin.

FVIMVS TROES.

Ornatissimo doctissimoq; Viro
D. Henrico Scultetto
amico observando.
Is. Casaubonus Henrico Scultetto
amicissimo salutem.

Cogitanti mihi ad horam conjectam
adesse, oblatum est impedimentum.
Exorta n. sunt quædam negotia, de
quibus sine mora agendum mihi est
cum reverendo Episcopo Elien si.
Doleo ablatam mihi esse occasionem,
quam alioquin ambabus manibus arri-
puissem, salutandi et humile obsequium
meum offerendi illustrissimo domino
D. Principi Saxoniæ, et generosissi-
mo domino, D. Baroni à quo sui
invitatus. Peto à te, vir doctissime,
ut me apud ipsos excuses, et omnia
officia verbis meis submississimè
offeras. Sic me idoneum judica-
veris, qui aliqua in re possis in-
servire; reperies ad ea paratis-
simum. Horum te rogo, ut et
illustrissimo Principi et generosissimo
Baroni hoc significes. Quod superest

mitto versiculos in symbolum tuum inter quæ sperandum mihi natos: aliud enim tempus nullum habui de iis cogitandi. Vale Vir do, ctissime et me ama. In museo meo, Kalendis Octob CIↃIↃCXIIIc.

Ἐχθρὸς νικηθεὶς, νικηθεὶ πολλάκις
φίλος.
καὶ φεύγων ἀγαθὸς, καὶ φέρων
φιλέλυξε.
Ἀνδρὸς ὁ σῶφρος σύνεσις νικηθεὶς
ἥδυ καὶ σθένει.
Ἡδὺν ἀκήλητος λοιπὸν, ἀγεὶ βίοτον.

Js. Casaubonus.

Quas scripsi ad D. de Bibran, tuæ fidei committo et commendo.

Ornatiss. V. ac Dño. Dño Hotom. Sebulteto, Dño Ob. ser.mo Lugdunum Batavor.

Ornatiss. Sebultete

Gratissimæ mihi fuerunt litteræ tuæ humanissimæ, præsertim cum de salute illustrissimi Rectori significarint, quod cupii semper ab eo primum die, quo ille me tam benevole, tam amanter accepit Oxonii. Ego illi pro dignissimus semper, et me mineris ejus semper. Rogote, mi Sebultete, resalutata dominum à me, à filio officiosissimè. De tristibus patriæ nunciis mirè dolendum, mirè! O gentem (quod de Romana dicebat Arnobius) natam in perniciem generis humani! O sectam Papisticam! Diabolicam!

Diabolicis omnibus facinoribus centuplo deteriorem. Nam daemones credunt, et contremiscunt: istinc autem faciunt. Sed videant omnia. Sed obtentu hoc religionis, quam videant omnem, perdere satagunt omnia et perdunt. Et perdant, opto, ipsos, se ipsos, et tua omnia, dum interim benignissimus Deus et nos et nostra sibi servabit in medijs istis, ne dubitemus, ne dubitemus. Vidit Jesus. Sed nisi Turca suas istic agat partes apud canem illum Ttalum, apud alios ministros, et consiliarios valde fallor. Videbat enim, non posse se ea, quae cupit, si bellum civile nobis non etiam concitaret. Diabolus certe cum suis ejus solennitas,

qui ista excitarunt mala. O Domine Jesu, ô, ecquando venies! Pro terrimam istam Antichristi sectam detrudes in carcerem! Etiam veni, Domine Jesu, veni. Venit dominus suo tempore, non moratur. fidelis est, etiam nos fidamus ei. Haec mihi exprimit amor, pietas, fides communis. Vtinam saperetis (verum hoc extorquet amor in vos meus) utinam saperetis Bataborum, qui soli sapiunt, exemplo. Vtinam. et quam dominationem nunc justi à capitibus vestris repellitis, eandem exercetis in perpetuum. Vtinam, utinam. Et cum precationum talia ista de his satis. De Britannica unione factum illud scis regem sibi titulum mutasse, sum-

sisse nomen regis magnæ Britanniæ. Delegati convenerunt in pauca quæ dubia, aut ea parva, si unum excipis, quæ est, ut nati a die initi regis sint omnes Angli-Scoti, et Scoti-Angli. Etiam illud expetebatur, quod Rex etiam de antenatis posset idem censere. Sed de omnibus est referendum ad Parlamentum, quod fiet non ante Octobrem. Ego meam Disputationem, scriptam manu, de unione ista obtuli majestati suæ. Et veniam mihi fecit ejus imprimendæ. Cupierem istic imprimi characteribus tuis nobilissimis. Si typographus velit, et tu ad me scripseris, mittam statim.

2 circiter folia quinq. Si valeat, lacet, hac de re conferemus, ne cum Baudio, amicissimo meo humanissimo et eruditissimo. Et salutem adscribo, et eis apud Te sunt, ad officiosissimis. Etiam et Maestricht cum illo nostra est. Scholam salutem, juvenum arte omnis et novi, politissimo, ingeniosissimo, sciensissimo. Tu salve, mi Balde, cum illustrissimo Radero. Ordini die 28. Jan.

Tuus.

A. Gevartius.

Clariss.mo

Hartsio Sculteto, domino et amico.

In Silesia

præsentibus Craygij 13 Martii

sisse nomen regis magnæ Brit
Delegati convenerunt in pauc
dubit, atq ea parva, si unum
cipis, quod est, ut nati a die
regis sint omnes Angli-Scot
Scoti-Angli. Etiam illud est
quid, quod Rex etiam de an
vanet natis possit idem cens
Sed de omnibus est referendum
Parlamentum, quod ecce no
erit ante Octobrem. Ego m
Disputationem, scriptam man
de unione ista obtuli majest
sua. Et veniam mihi fecit ejs
imprimendæ. Cupierem istic im
primi characteribus istis nob
lissimis. Si typographus volet, r
tu ad me scripseris, mittā statim

Eruntz circiter folia quing. Si vacat
et placet, hac de re cum Bruno, amicissimo
mihi cum Bandio, amicissimo
viro humanissimo et eruditissimo
cui et salutem adscribo, et eis
qui apud Te sunt, ad officiosissimos
usque sermones. Etiam et Mauritio
(si vides eum illo nostra est) salu-
tem plurimam, juvenem ante omnes
quos novi, politissimo, ingeniosissi-
mo, sermonis. Tu salve, mi
Schulte, cum illustrissimo Radero.
Londini die 28. Jan.

Tuus. A. Gentilis.

Clariss.mo
Henrico Schulzio, domino et
amico.
In Silesia
Præstantissimo Cruciger et

Vir forte Clarissime, Literas tuas, quanta cum voluptate viderim, non facile credas: easdem quanto cum animi dolore perlegerim, tute judicabis. Siquidem non ignoras, amicorum casus fortunasq; nostras esse. Equidem subijt animum tum illa cogitatio, quanta de ista deciderit doctissimus Scaliger, qui post tam diuturnam longam peregrinationem, tot maritimas exanclatos labores, ut cum Homerico heroe illam Reipub. ducem et animam prudentiam sibi comparaverit: quam postea ad componendos civium animos, ad incolumitatem patriae conferret; pro legibus rapinas, pro pace bellorum nube omnia involuta reperisti. Sed quid agas? Exemplum in nobis vidisti: et si quidem alterna miseria interdum miseriae medicina est, habes quo fortiter te oblectaveris. Quot annos jam Belgae in civili illo ardore lente ustulamur? quis furor, quae laniena, quae licentia, quae crudelitas abstitit, cui non vel pari vel majorem Flandria nostra dedit. Quae tandem in hoc publicorum bonorum naufragio Deorum nihil aliud quam scena est, in qua histrionian fortuna egit. Quae cum levis plerumq; et inconstans sit, solum hac quasi nos esse desijt: semper sui similis haec est inclemens et adversa. Ego, ipse, quot annos jam patria carco, quam vix vidi, vix gressi, vix infans ingressi? Hoc unum

interea, quod possum, à Musis nostris solatium petto, et omnia sa-
nantibus literis. Idem te facere non dubito, nisi Scultetj, quamvis
inter arma, et procellam Martis:
sicut in tam festiuo tempore gubernatorem
tis suae conscius, nonnunquam
canit. Quod superest peto, ut
si et hinc forsan aliquod solatium
possit accedere, amicitia inter
nos jus sancte inviolateq; colamus: quod futurum de me spero,
deo, de te spero, ita felix fau-
stusq; sis. Vale praestantissime
Vir, et me amare pergе.
Lugd. Bat. XV. Aug.
CIↃIↃC V.

Reverendo viro D. et fratri charissimo
D. Nicolao Petraeo S. Theologiae
Doctori et Superintendenti
Argentinae Raceburgi.
S. P. Reverendi vir. Domini et
frater observande. Literis tuis
lectis vel eo pacificus sum, quod
me jam anxios de rebus à Germa-
nia vestra absentem videre adhuc
fervi, in oculis [illegible]; et
sancta recordatione foveri
et colis officium meum. Sed quo-
dam quidem sit exiguum: sed ti-
bi ut est, integratum fidei et
tamen, si dei bonis non est in-
gratus audiam. Bonis a-fortu-
pro tenui facultate meâ, et
pietati, veritati, pacі publicae
do operam quam possum diligen-
tissimi.

Vtinam verò servi Dei quotquot
sumus huc omnes (ut ajunt) ve-
nos contenderemus potius, quam
ut jejuni gratiosorum studio fa-
bulæ populi efficeremur. Tibi vero
reverende vir et amicitia mea
et expetita, et semper aditus pa-
tet bonis. Jungat epistola, a-
jebat Hieronymus, quos jungit sa-
cerdotium, imò quos jungit Chs,
et Spiritus ille vivificus nos ma-
neat in eadem spe Vocationis nostræ
Filioobtulit mea officia, si quid pos-
sem, et ad iter gallicum dedi. Lib.
historiam quam ad me misisti
et perscripsi: de qua hoc tan-
tùm dicam, collegiorum vix
unquam in præsenti tempo fructum

aliquem exstitisse. Ad præsentem
per vehit fructus; ad eos, qui
videntur, aditus invitat, animo-
rum vegetior erga certamen
spes. Germaniam nostram, nisi
Deus ea respexerit, et adlatra-
verit boni, et parùm profundet
et parùm profundatur. Sed
dominus ut sim falsus vates. Hic
rerum novarum nihil est, nisi
quòd hybrina inundatio Rheni
damnum magnum attulit. Jam
ad bellum utrinque parantur, sed
quo consilio, nescio. Prudens
quo evadat, novit ille Deus cui
istum, cui servimus, ut divinos
servire tandiu portet infor-
tunatos. Deus te, vir
reverende, confirmet in omni

bono, et Ecclesiam Christiana, Ecclesiae et electos ejus suos. Vejat ad gloriam suam omnibus. Vale et Deum pro nobis (ut facis) ama. Lugduno Batavorum 4. d. XXV. Martij 1601.

Tuus
Fr. Junius.

Viro summae eruditionis atque virtutis Mart. Opitio

Hugo Grotius

Summam tibi gratiam habeo pro missis ad me Psalmis. Versio elegantes, et edita elegantes, et quod ad rem pertinet etiam fidelis. Declarationes

interpretis Germanicorum poëtarum vices. Nihil in hac blandiris dico ita factio à te primum Germanicè formam datum et hactenus quo cum alios gentilis possit contendere - tuis versus inde videri - quales Valens - olim Faunis canebant, cum nox Nympharum coetus quos cum superat. Nec lecti studiosus erat. Gaudeo autem opera tua tum ob eruditionem ac nitorem, tum quia obtinebunt id quod optimo maximi, Virtus et Laudes Vt. Augusti CXXXIX. Augustino Psalt. Et comparatum tibi sacra scriptura.

Ἡ μὲν ὄψις ἀπὸ τοῦ τοιούτου
ἔχοντος ἄλλος ὁ δὲ νοῦς ἄλλα
λαμβάνει ἀπὸ τῶν πραγμάτων.

Non in libellis, non in atrio domus
quærendus est amicus antiqua fide
sed in recessu mentis. Sanctum sibi
sacravit ædem sæpè fraudes occulit
Frons explicata, pectoris discrepant
Composita dicta. servum adhibet
solertiori adspicere, quam vera
Fides amicus veritate. sed gravis
Fortuna tollit histrionum sebona,
Certasq; linquit, vultus nisi dum zelus
fit.

Nobilitate generis, patrimonio et
virtutibus ornatus
[illegible]
[illegible]
[illegible]

In CONSTANTINVM HVGENIVM, EPIGRAMMATA.

Inclyta magnanimo qualis sub Cæsare quondam
Roma Quiritali jura dabat populo,
Qualis nunc est, prisci vix corporis umbra
Qualis se medio gerabat ille die,
Gallia, quæ tanto sub Principe floruit, ausa
Tantum non multum
Tundit sublimi sidera celsa coma,
Belgica, quæ doctas media inter classica Musas
Eandem dudum summa culmine sustinuit,
Contendunt pariter quam sit Hugenius unus
Arbore; vnde eadem qualibet esse suam.
Mox Iber accedet, mox Anglo-Gallia, mox
nervæ Latium.
Cura, ferax quondam Græciæ docta
Quod Rhodos, et Colophon, Salamis, Jos. Ar-
gos, Athenæ,
Smyrna, decunis certat Homere tuis
Nil sit hodie jacta. plures Hugenius edidit
Talia de tunis arma movere suis.
J. Westerbaen.

Hic quem despicias, quam crassa
antica. Diabanus
In patria virum peregrinor
Maxime Stephane cognitis egregium
et terris
Vere ultro te blanda Dies
na tibi
Hunc ego quæ nocuisse queam quia
cæsse
Si felix datus sit via fausta
tibi.

Quoniam si Academia
personarum flores
prædicatur Hugenius.
Olim fere civis peregrinum laudatum:
Virum ex hoc sum vel ex multo civem.
Magnanimus civis, qui tibi ex
OTIANDO nostri an rem.
Victurus genium debet habere tibi.

Martinus.

Da citharam, Martinus adest, da plectra, fidesq;
Atq; hominum pueri huc fortius adite meum.
Si graves animi curas secludo parumper
Mane patrum hunc tecum stat jugulare diem.
A solitis animum curis hac luce remitte,
Non amat apta joco verba severa dies.
Ergò vivamus, dum fas est vivere, sera crastina
Lumina nos coget linquere mors oculis.

Franciscus Modius.

Solli est humanis Regina potentia rebus
Imperat, atq; suo cuncta agit arbitrio.
Illa etiam excelsas natura et molibus arces
Occupat, et duris oppida clausa seris.
Dummodo per portas aurobrè irruat agellus
Perq; aditus tutam possit habere viam.

Joach. Camera.

130

Pergit in ignotum vesana secunda pontum
Nec satis est fati conditioni meæ.

Dan. Heins. El. l. 5.

Imperat, aut servit collecta pecunia cui
Horat. 1. Epist. 10.

Salve

Vrbs.

Consule Austris, bella horrida, flumina
saevi,
Pulvera sim, felix aëris, divus aquis.

Propertius. Virginius.

In Symbolum Effigiemq;
CONSTANTINI HV.
Qui patriæ regit, quos vibus sub, 27.
Quem semper quamvis credidit esse
Quem Vrbis Lector, quem sacra Bibliotheca vidit
Scit catalogum, scit vestes posuisse Leonis

Sit licet hoc vultu, sero spectanda sibilla,
Spectatus vultu jam meliore tibi.

Dan. Heinsius.

DANIELI HEINSIO
Equiti, Consiliario et Historiographo Regio, Viro et Amico
incomparabili.

Vnica flos Latium, cui nos placuisse medullis
Prima fuit pueri gloria quisquilias,
Proxima sit placuisse viri, spectatior aetas
Quod bene, quod melius tertia cernet avis.
O tibi nunc verum ingeres sero carmina nugas,
Olim si tanti est pauca probare mihi.
Forte meas feriem versus in mala sudasti,
Numina cui Veneres Cnidiaque arma dabant,
Cultra cum primi tentasti Cupidinis arcus,
Nec pia tam nihili seria ferre jocos.
Parcius obtundo, veteres ego perfer tabellas
Quam vidgor et tamen hunc dare saepe

Excute personam, mutato nomine de te
Fabula narratur. Sic ago de aliis, et fabula sum.
At spectatores bona spes tua servatura negotium?
Heinsiana supplex qui carmina nostra legetis,
Parcite, ne careat: quas nunc offendat olim
Censura de me posteritas sciverit.
Nunquam ego nec metuo quos dant tibi docti, dicos;
Terna Catones
Saecula, nec quos est sera datura dies;
Aut pudor est quicquam nec chartis committere nostris.
Discat ab invidia nil timuisse mea.
Nec pudor est, nec erit, quod nos impune puella
Vos pariter casti virginitate legit.
Sit tamen iste, velit Pegasi qua sola futura est,
Heinsiadae rogo sit gratia salva mei.
Non pigeat immeritae punctum tribuisse, fuisse
Et vidisse alterae, dignior ut nitor.

Sit licet hoc vultu, sero spectandus ille,
Spectatus vultu jam meliore tibi.

Dan. Heinsius.

DANIELI HEINSIO
Equiti, Consiliario et Historiographo
Regio, Viro et Amico
incomparabili.

Unica flos Latium, cui me placuisse meorum
Prima fuit pueri gloria quisquilias,
Proxima sit placuisse viri, proceriorque
Quod bene, quod melius tertia cervicula.
O tibi nunc rerum imperfecto carmina nostra
Obvia sit tanti est, paucula fidemeis.
Forte tuas feriem versas inmensa tabellas,
Numina cui Veneres omnisque Cupidinis ardor,
Castra cum primi putruisse Cupidinis arcus,
Nec pia tam nihili seria ferre jocos.
Parcius obtundo, veteres quo poscere tabellas
Quam videor cramben dare saepe

Excute personam, mutato nomine de te
Hic ago de vobis est fabula.
At spectatores bona sit ratura nepotis?
Heinsius a superis qui carmisse ope?
tocuge, ne careat: quas nunc effudit olim
Censura de me posteritas iserunt.
nunquam ego nec metuo quos dant bodie,
erna Catones Cadices,
Secula, nec quos est sera datura
Aetas, nec pudor est quicquam horum olim
Discat ab invidia nil timuisse mea.
Nec pudor est, nec erit, quod nos impune
puella,
Nos puer illa senex virginitate legit.
Sit tamen iste, velit Phoebi quae sola futura est,
Heinsiadae rogo sit gratia grata mei.
Non pigeat immerito functum tribuisse
isse Thalea,
Et videor laeta dignior
ire nigro.

Ocelle Batauûm, sidus [illegible]
Britannæ Phœbe, Suadæ gem[illegible]
Cultor Latini nominis, & [illegible]
Et inquilini ligna portis & fori,
Sodalitatis eruditæ [illegible]
Omnisq; plena syxis elegantiæ,
Iuvenis magnus, ille triplicis regni
Tæresq; Elisæ regia tangens manu (spatia,
Ulysseasq; fregerat carinas,
Et invidendo conficeret ordini;
Vt quum dissertis implicaris Vatibus
Certasq; volvis et Iovem Gnidi Deam,
At versa pallem Versibus Cupidinum
Doctè fugabas nominis tui nebor.
Equitum & fumæ nobilis sanguinis,
Dextrum labanti commodaris patriæ:
Quò te Poëtam raptat insolens furor
Tuæ Camœnæ? quæ Thalia, vis nova
Grandes coëgit nos Phœbo supta vit
Pedi.

Dotum, si quæ, soboles, & [illegible]
dicam est, Iovis
Vel titulum justo donavit illa[illegible]
ingestuo cum tecta volet
Ludibria ventis, & in [illegible]meas,
Quæ ruit in plagas livida turba
Sola crescit, tanto adeo, quâ vim,
dicet Sola,
Turgeat, autoris dejiciatq; spe.
En ea ream plausu, jam nuda si,
tentia posco. meas
Fecerit ad laudes, te tacuisse

CONSTANTE.

AD CONSTANTINVM HVGENIVM EQVITEM,

Poëmatum suorum libros Latino, Gallico, Italico, & Belgico sermone edentem.

[illegible] duxit in cælum rosa!
Fris rum lingua Belgæo feras
ductam meminit, ipse quum sis
gos Cheruscis ductor Arminiadæ,
n Victor ille Westphalicæ
ffatus ore est, quum cruen
tis cædibus
Aquilas Quirini victor abstraxisse foro
Postumi Tonje Romæ sallustem natum.
Tu barbarorum verba Celtarum lyra
Nobis reddis. tu propinquos Nervio
Populos Virentis laurea vatis boue
Latium reddis Belgio, Cirrhæ meæ
Helicona Cattis. tu Caballinos dolos
Potare fontes sacra regna Thespiæ,
Clarijq; lymphis ora Teutonûm lavas.
Seu quum superbus vespas amasia,
Vmbraticæ porticus delicia,

Nomonisl grahibas?
Canta Brevdas: fi
Jacistimis seen
Lugas

Illa tuum pariter, mea
Sperniſ, at Zephyrus
Illa ſibi primos formo
Iudice ſ. Phrygio lis
Harena ferax. moveat ſaltem
Ne forma jaceat laudis g
Sentiat haec invicta tuae nume
Et tandem aſſuſcat cedere
Et precibus lacrymiſq. ſui ſe flectere
Ignore ejus pectore ſaeviens
Sic tibi pro tantis meritis partisq. triumphis
Annua ſolemni feſta dies inſtituam.
Tunc referam, ut quondam diſcordia ſemina rerum
Compoſuit rudi mirum diviſis arte chaos.
Ut te jucundo coelum modulamine cuncta
Et certis remeant ſydera limitibus.
Auſpice te vernus tepor exit luminis orbi
Auſpice te copias prodigit annus opes.
Te genius humanum foecundis ignibus urit
Fruticibus blandas pectoribus foecundas.
Per te concipiunt pecudes volucresq. ferae
Te ſine naturae jam interiſſet opus.

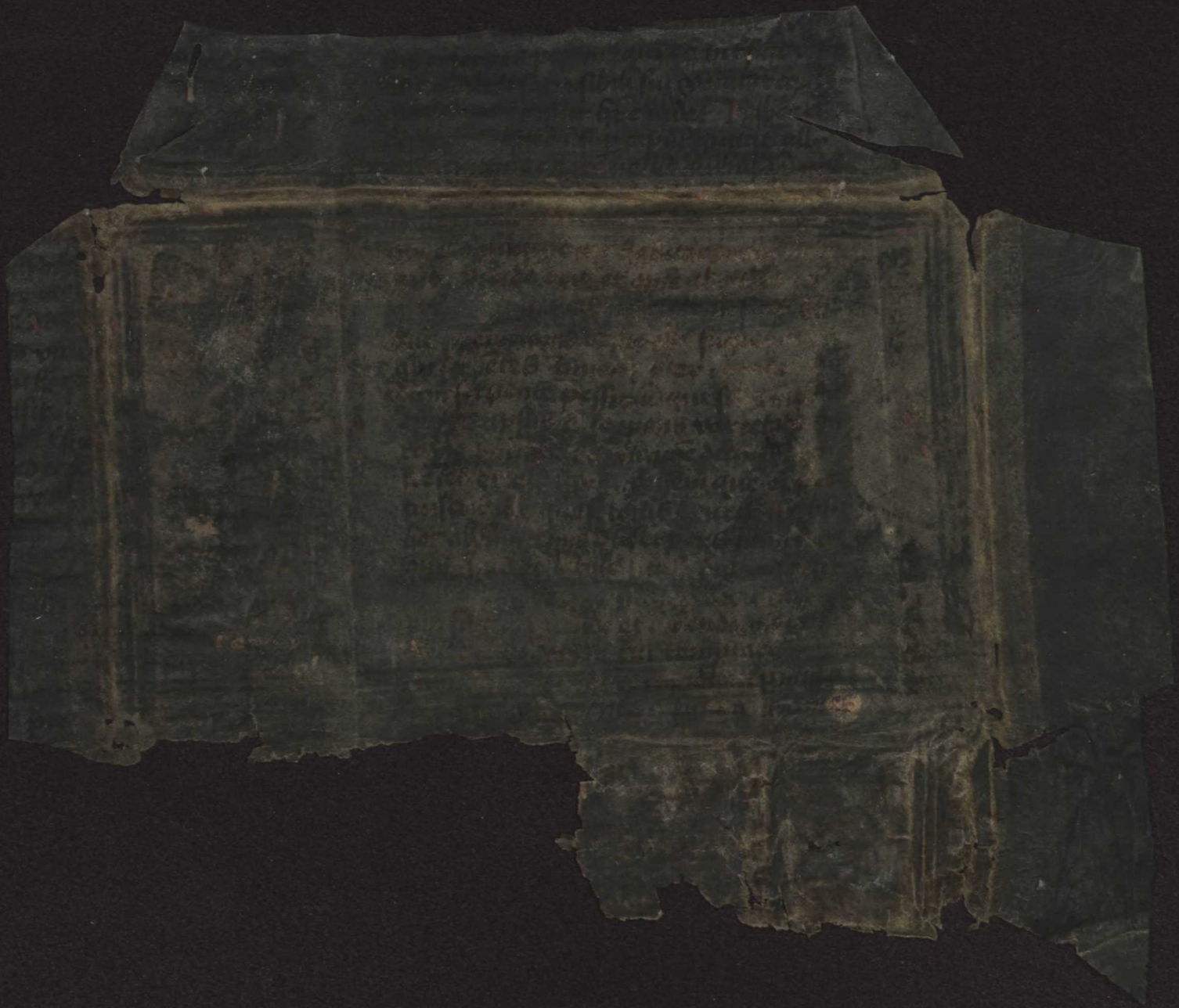
[illegible] tua Iuppiter [illegible]
[illegible] tela tripliter [illegible]
[illegible] mutato nomine in hirc
in formicam in pleiadam
ire jubes.
a tuo sub [illegible] Neroldes, Decimus, [illegible]
ave pater Dominus sis [illegible]
esto.
Ave mihi [illegible] [illegible] faciens.
[illegible] amor reflet [illegible] hos pectus
ultro.
Et mecum unanimum jungat amore
animum.

Ostendas fidem qua quondam Portia Bru
Qua coluit Phyllis Demophoonta fum
Aut qualem doceant juges perpessa labor
Sarita formosa stamina Penelopes.
Sancte fames. En jam placidis arrisit aur
Lux mea et ô finat numen adesse
tuum.

BIBL. UNIV. JAGELL. CRACOVIENSIS

Natura solers, tum quadrisono
Apollinaris plectra barbi[illegible]
Si [illegible] spiritus gerens
Affaris am[illegible] Beleja terminis
Exis, [illegible] Latinorum Altadam,
Nunc [illegible] la Garumnesibus,
M[illegible] [illegible] verba conata tua,
Scitus [illegible], Vandalus
Permi[illegible] ultum nonciue suum
Te[illegible] [illegible] ea, nulla non valle colen.
[illegible] [illegible] resat et se latius
[illegible] relicon, impetus urgestros
[illegible] Tuchis pectus accendis fate
Nec [illegible] scire non vis, scire quod mundi
[illegible] alta montium cacumina
[illegible] Valles impotens sui ruit
[illegible] Sleena, chi furens Sirius
[illegible] rapte prolis indomabilis
[illegible] iras. illa fontis limpidi
[illegible] ortus, et servatur solum,
[illegible] cessat, quam rigus dispulit
[illegible] sentem Nilus aut Nigris sitim.

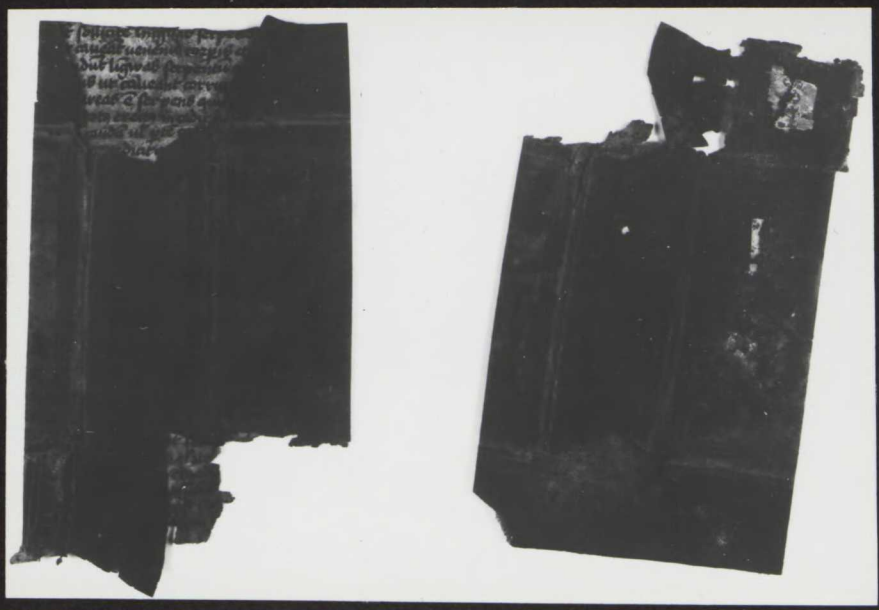

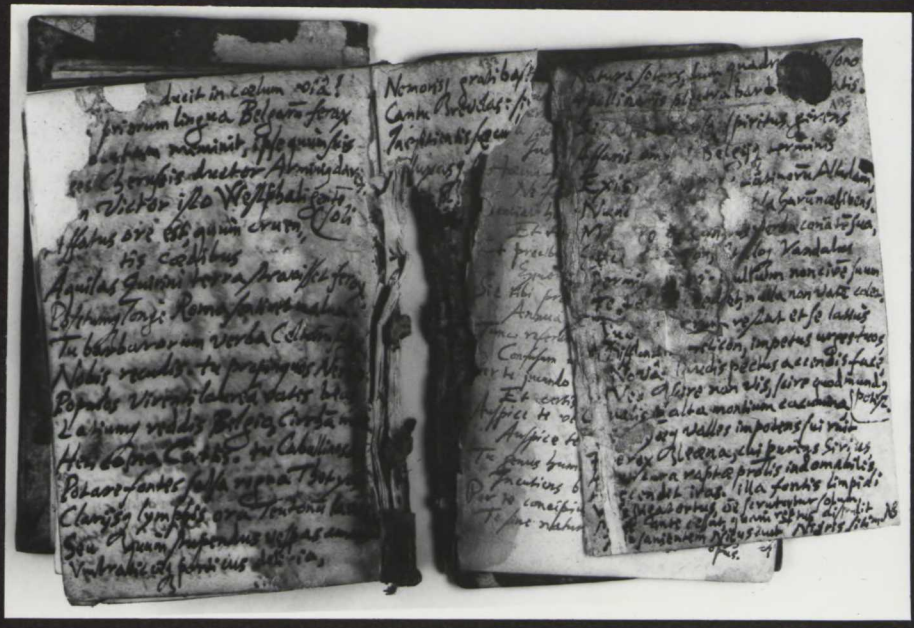

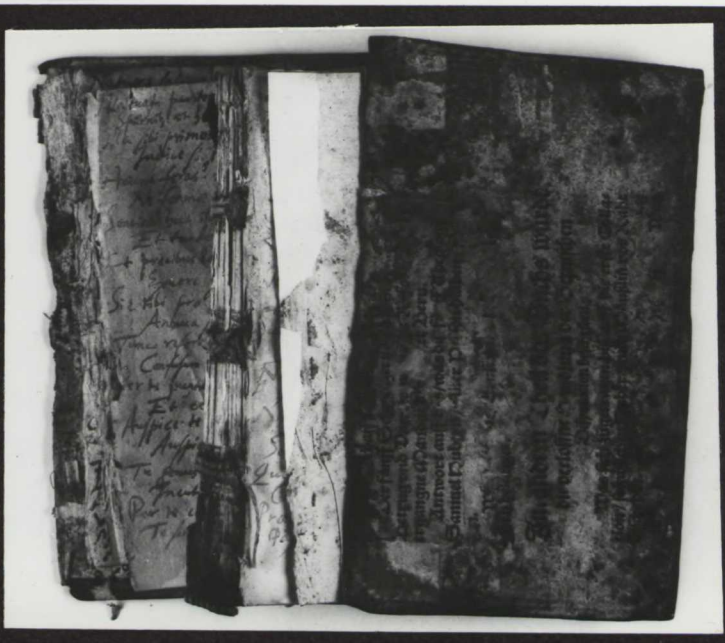
ut sollicite lingias serpeū et ter ius
ut caueāt uenenū corpis et non sit at
tendut ligwab serpentū mfactcium
tibus ut caueant corrupcōz mentis
Phareab ē serpens qui ut dicit albertꝰ
ssi totꝰ erecto incedit nclud gradiens
supꝑ cauda ul ptē corpis caude ppmꝫ
Vnde ut dicitꝰ aliqui serpētum ereta
anterioꝝ mitedat qnqz adlōgitudiez cu
biti ul plus ul mꝰ sēdm qꝰ maior ul
mor est serpens et ḡo modo dicit se
exptū multos mitēde et maxie tiroꝝ
Hic serpēs. s. phareab ut dicit beda
et alii hꝫ multū regmeū qꝰ io putant
fuisse illū serpētē mqꝫ diabolꝰ carsit
eua Verū ē qꝫ albertꝰ i nālibꝰ exptus
simꝰ hystoriꝝ hui⁹ sp̄ete lib. 24. qui
totꝰ est de serpētibꝰ describens detalu
cubꝝ volucrib⁹ nulla mētione facit
Draco serpens ē magnꝰ et tortuosus
qui si que sua cauda ligauit occidit a
cauda em sue ē uoluc̄ dicit albertus
ner elephas totꝰ ē corpis sui ma
multa alia narrat ibi de serpētib⁹ cum
nū quem nūbat sed
Jaculus ē serpens altꝰ
mficit ita
et moritꝰ
Zabulus
aqua

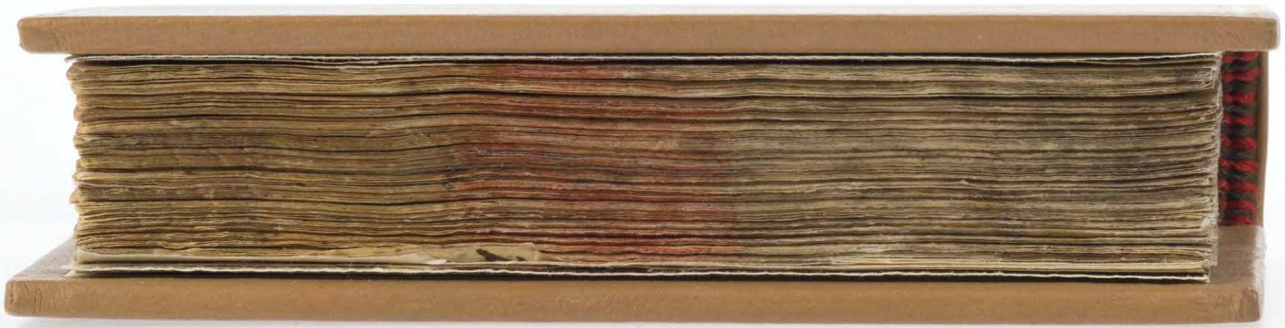
Serpentes spuales
sicut diffinit

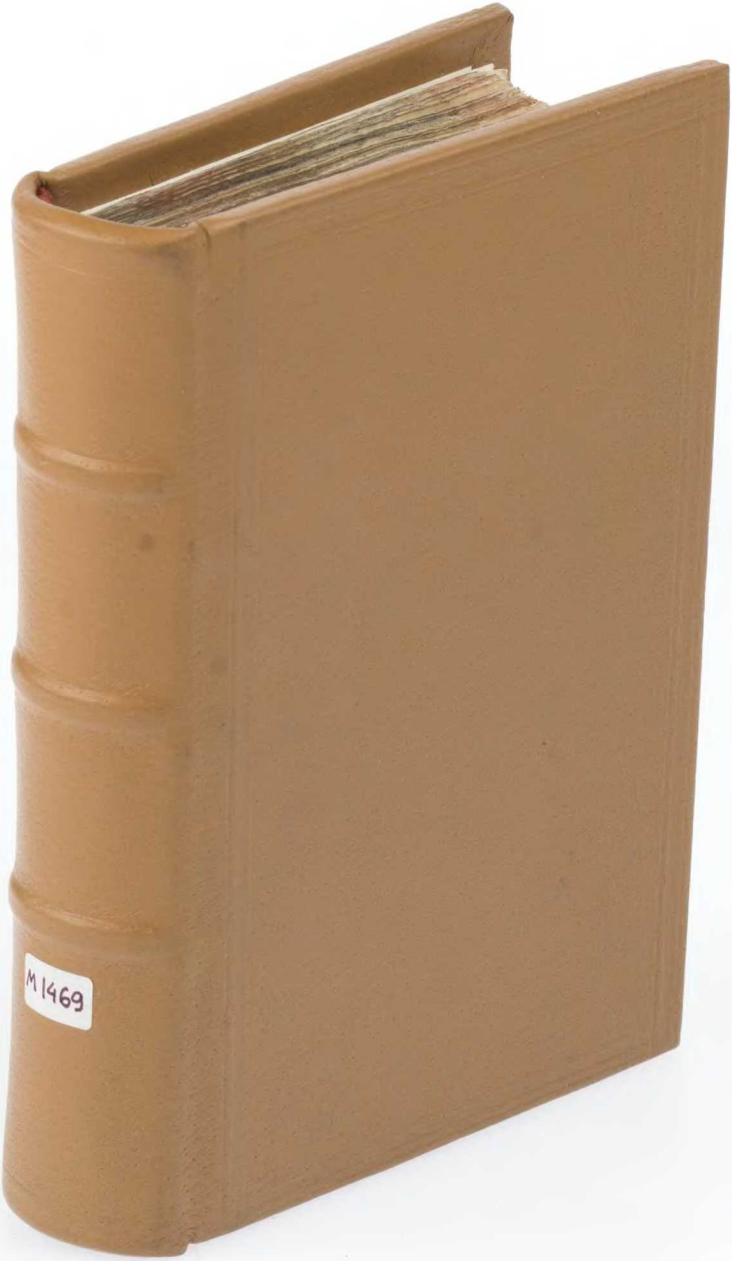

M 1469

M 1469

